XXIII. évfolyam 10. szám **Ára: 1 forint** *1967. március 9*

Ludas Matyi

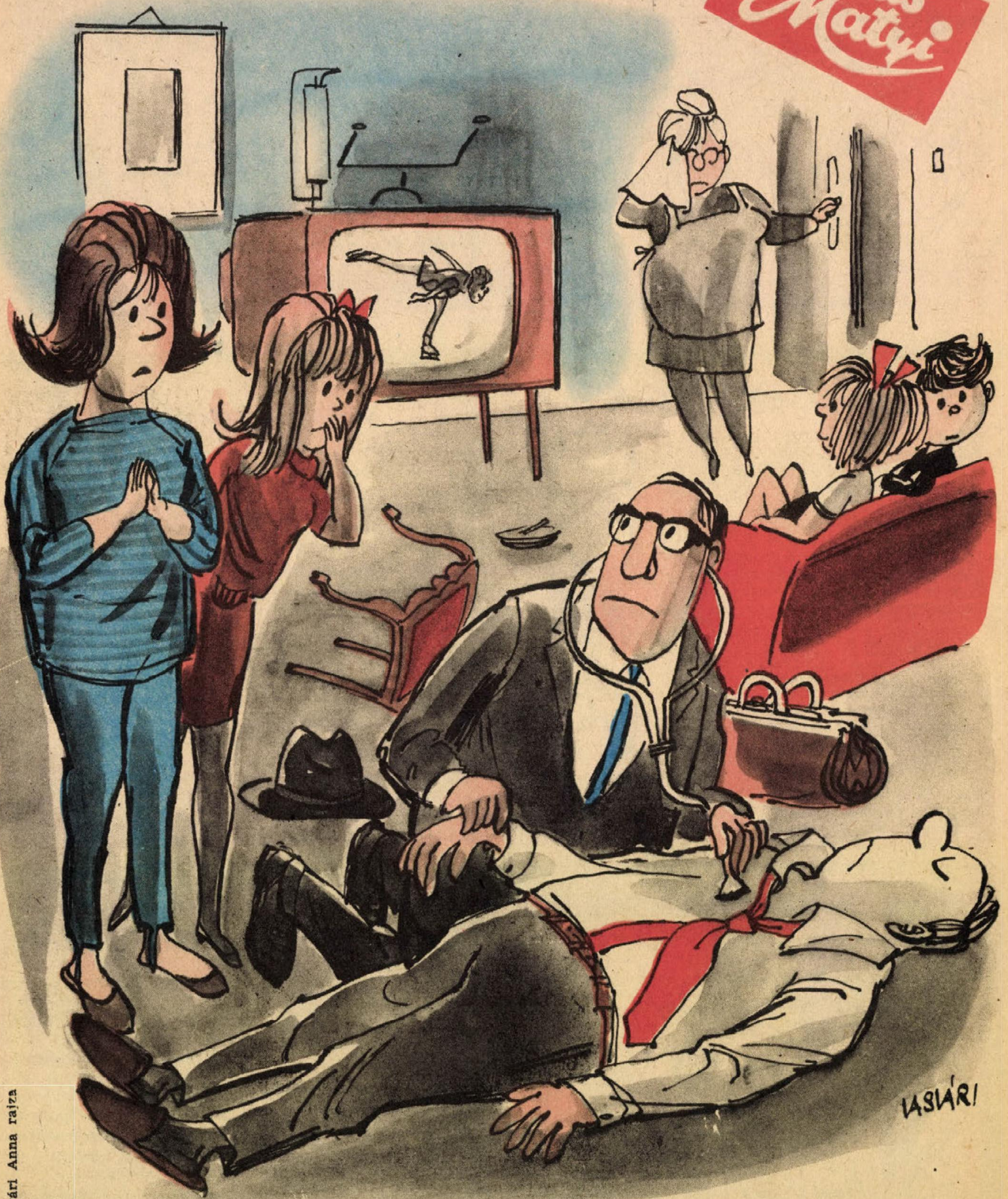

Vasvári Anna rajza

— Műkorcsolya-mérgezése van a szerencsétlennek!

Kényszerhelyzet

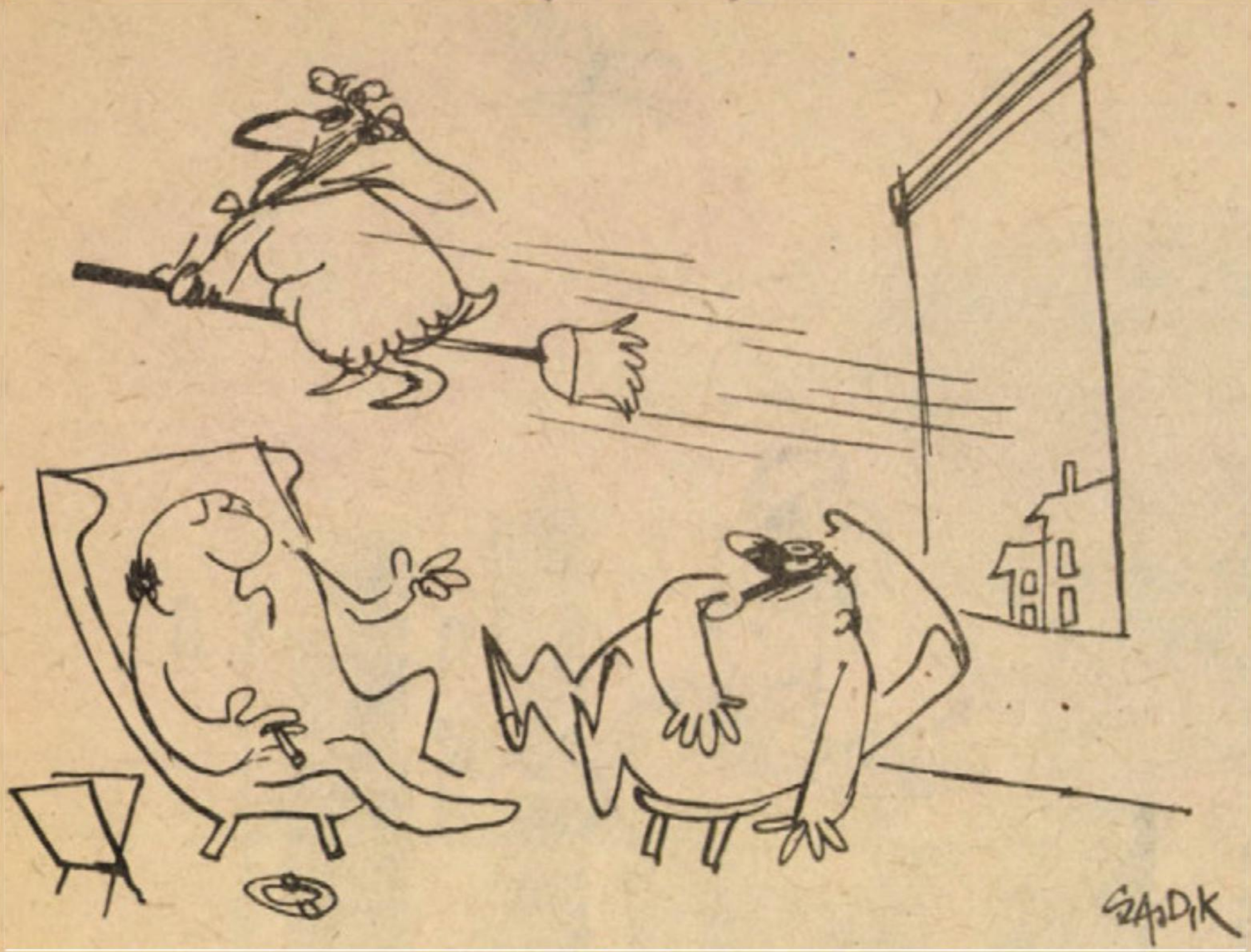

– Mit csináljak, nem kaptam más bejárónőt!

Boldog szülők

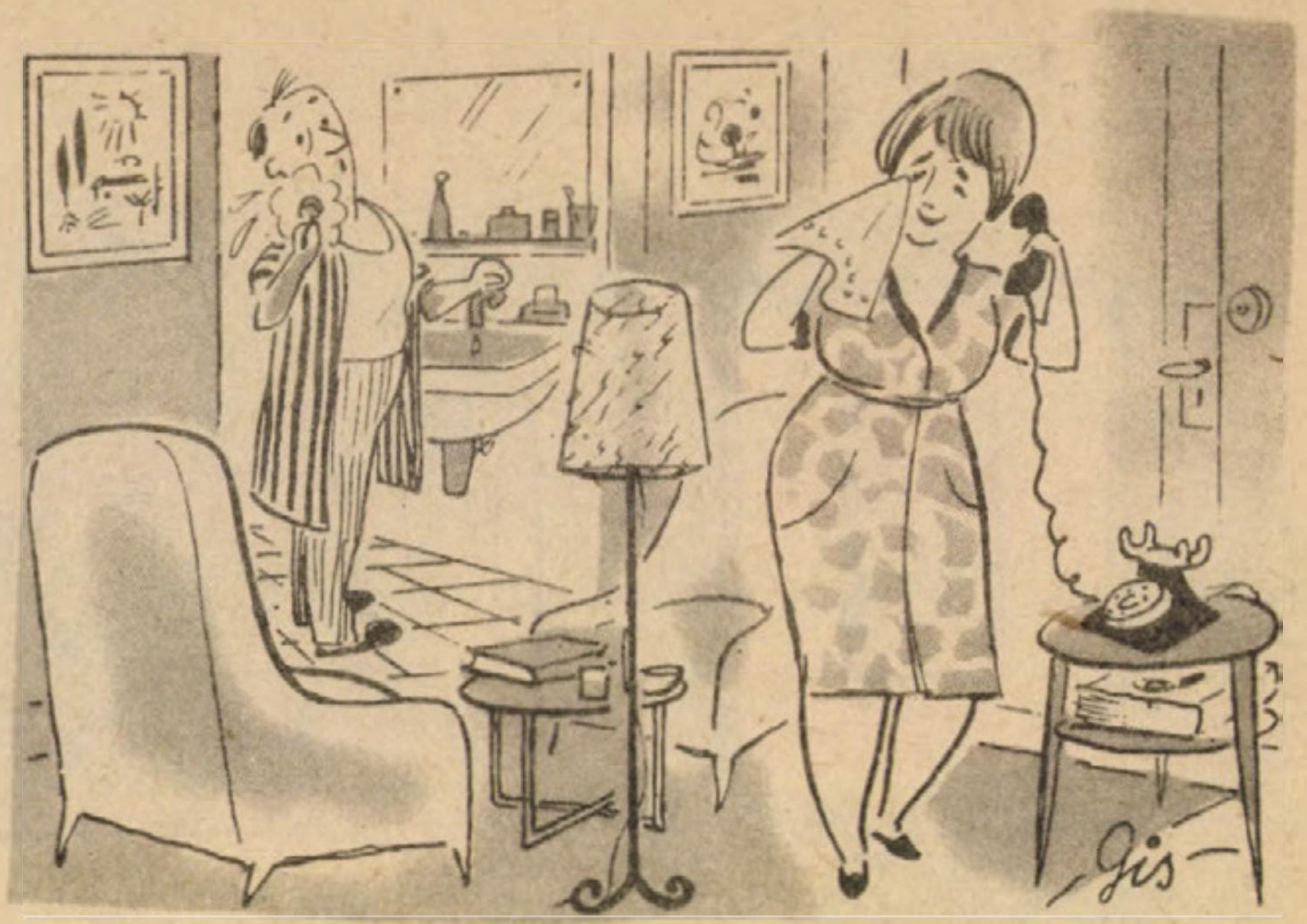

– Mégiscsak rendes kislány a mi Icánk, apa! Most telefonált, hogy délben lesz az esküvője, és minket is meghívott . . .

Állati strófák

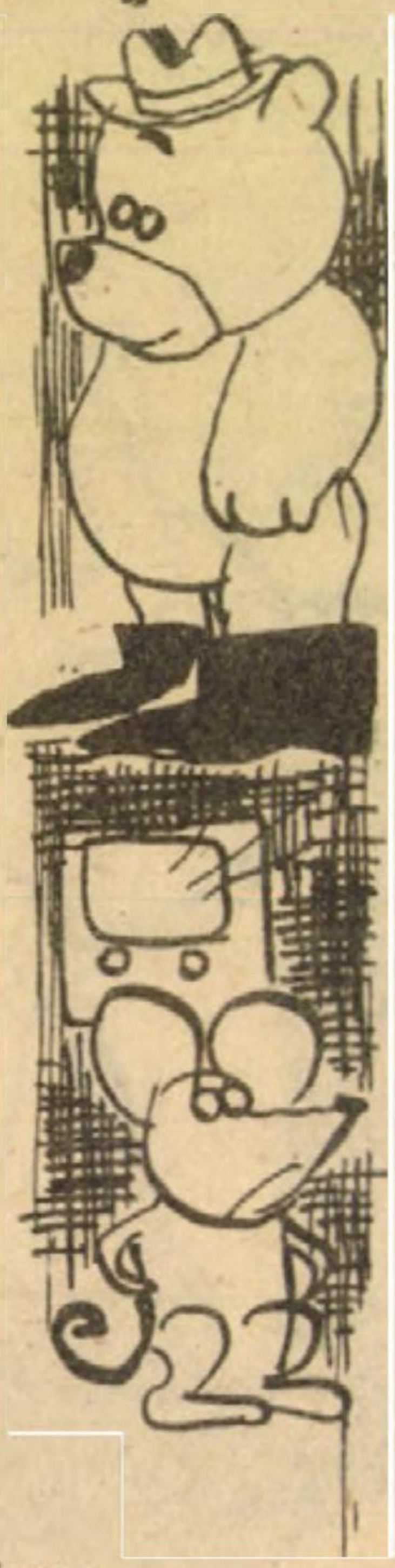

Borzéknál pici született.
Szól a papa: „Rám ütött!”
A mama meg büszkén mondja:
„Igazi kis borz-szülött.”

—

„Dörmögő úr, mért hord csizmát?”
„Mit kérdezed? Tudod jól,
hogy már néhány esztendeje
kinőttem a bocs-korból.”

—

A Béget és Nyirodalom
szerkesztője szinte sírva
olvassa a kéziratot:
„Megható szép birka-firka.”

—

Egy kisegér vonósnégyest
hallgat s búsan fintorgat:
„Csúnya játék, kontár játék.
Nem eléggé cincognak.”

Radó György

Ádám és Éva

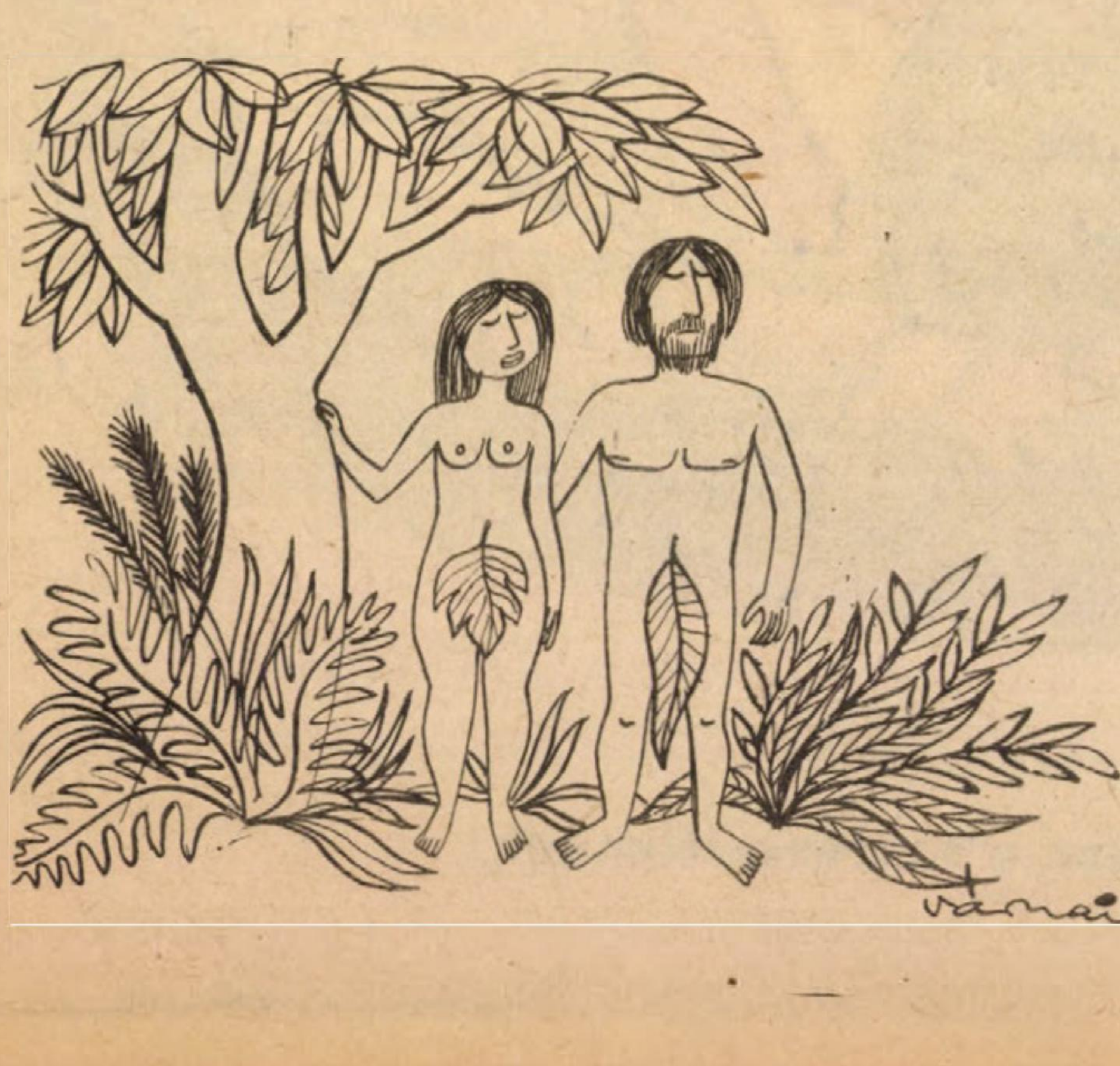

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

A BESILÓZOTT FÉLMILLIÓ

Tavaly nyáron nagy csapás érte a Fővárosi 1. sz. Építőipari Vállalatot: félmilliós műszaki fejlesztést kapott. A műszaki fejlődést ez esetben 62 narancssárgára pingált cementsiló testesítette meg. Ezeknek a vaslemezből készült tartályoknak az lenne a rendeltetésük, hogy az ömlesztett, zsák nélküli cementet abban tárolják, s abból adagolják. A díszbemutatót a Tóth Árpád sétányon tartották meg — s a narancsszínű műalkotások már a premieren megbuktak. Az a rossz tulajdonságuk ugyanis, hogy felszippantják ugyan a cementet, de aztán az istennek se akarják kiengedni magukból. Megköt, összecsomósodik, „torkán akad” a cement a tartálynak, s erőszakkal sem lehet kiszedni belőle. Felmerült annak a gondolata is, hogy robbantással próbálkoznak, de végül is ettől elálltak, s inkább talonba tették ezeket a semmirekellő „bödönöket”.

Azóta parlagon hever a narancsszínű félmillió, több mint fél éve immár. Ott állnak glédában a silók: az említett sétányon, a Dísz téren, a Bánk bán utcában, a Nagyszőllősi úti telepen, munkátlanul, használatlanul valamennyi. Azaz, kettő híján. Az a kettő sem dolgozik, hanem a gyártó cég, a Fővárosi Épületlakatosipari Vállalat Kén utcai telepén tanulmányozzák őket, hogyan lehetne szervi, konstrukciós bajukat orvosolni, és újból hasznossá tenni őket.

Néhány javaslatunk nekünk is lenne! Például:

1. Kitűnően hasznosíthatná a tartályokat az üzemi konyha; abban küldhetné szét a levest a munkahelyekre.

2. Remekül használhatók magaslesnek. A tetejébe őrszemként felállított tanuló vagy segédmunkás már messziről észrevehetné, ha főnök, ellenőr, vagy más fenyegető veszély közeledik a munkahelyhez.

3. Hálás témát nyújthatna a pszichológusoknak is: tanulmányozhatnák a helyszínen, hogy milyen hatással van a narancsszín a dolgozók kedélyállapotára és munkaintenzitására.

Persze, azt se bánnánk, ha az Épületlakatosipari Vállalat, vagy a Fővárosi Tanács Építési Igazgatósága a fentieknél jobb javaslatokkal állna elő. Minél előbb!

R. B.

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

INKÁBB A MŰSORT SZIDNÁM!

Egy évvel ezelőtt vettem egy Sigma márkájú televíziót, abban a reményben, hogy hasznos szórakoztatónk lesz majd tanyai magányunkban. Nos, azóta nem is unatkozunk, folyton a tévével szórakozunk. De nem úgy, hogy a műsorát nézzük, hanem úgy, hogy folyton oda-vissza hurcoljuk lakásunk és a szeghalmi GELKA között. Egyéves fennállása alatt tévénk száz órát sem üzemelt, ellenben tízszer volt már a szervizben. Legutóbbi, tizedik, jubileumi „javítása" december 14-től február 8-ig tartott. Nagyon viharvert állapotban kaptuk vissza: plexije összehorzsolódott, szabályozó billentyűi nem működnek, a képernyő körül 3–4 centis fekete gyászkeret van. A GELKA azóta is ígérgeti, hogy visszaviszi újabb, immár 11. javításra, de az ígéret beváltására mindeddig nem került sor. Úgy látszik, ők is unják már ezt a sok hercehurcát. Hát még én hogy unom! Szeretném már végre én is – sok millió társammal együtt – a tévéműsort szidni, nem pedig a gyártó céget és a GELKÁ-t.

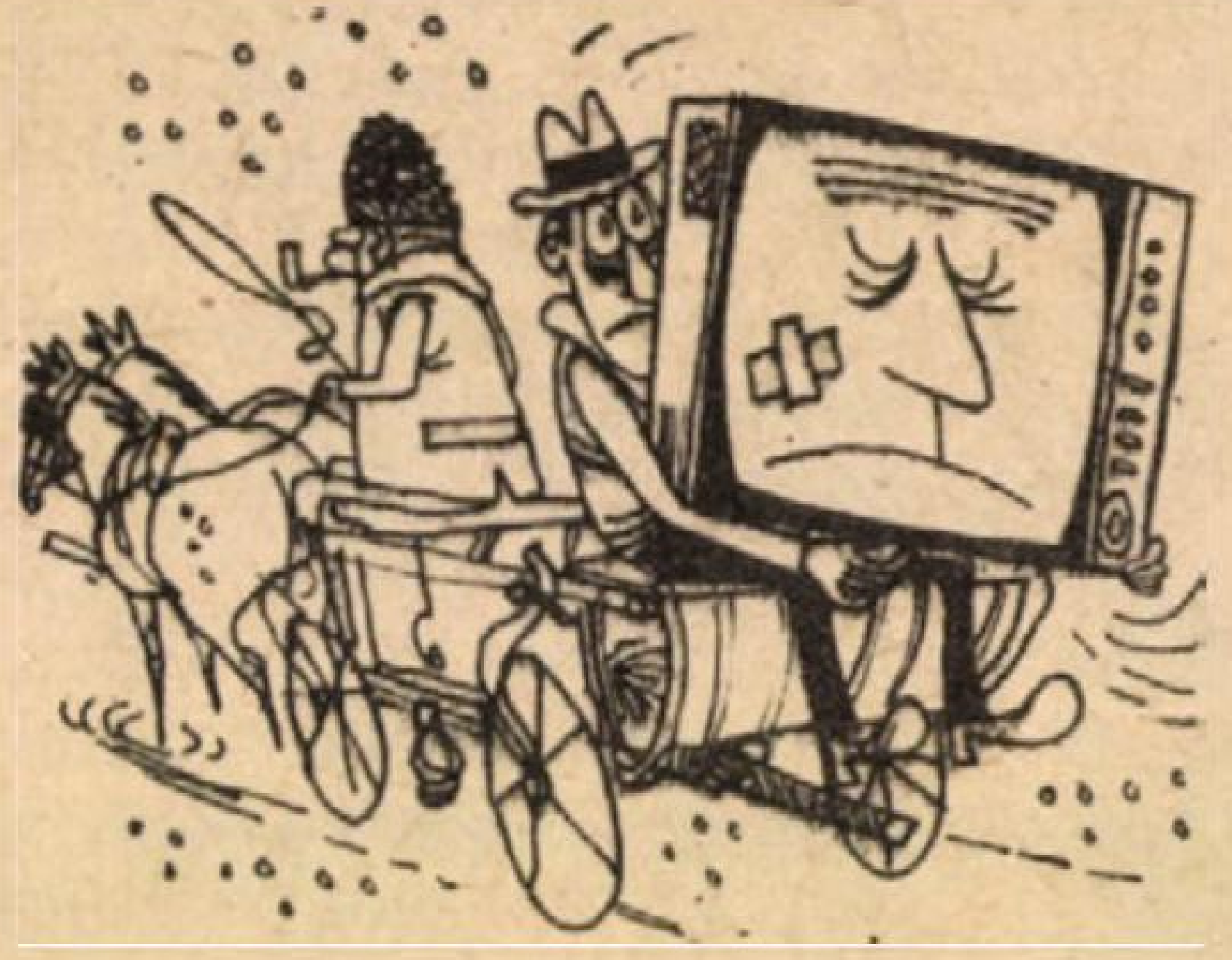

Móczai István
tanító
Dévaványa, Kéthalom

Újfasiszta párt az NSZK-ban

Vasvári Anna rajza

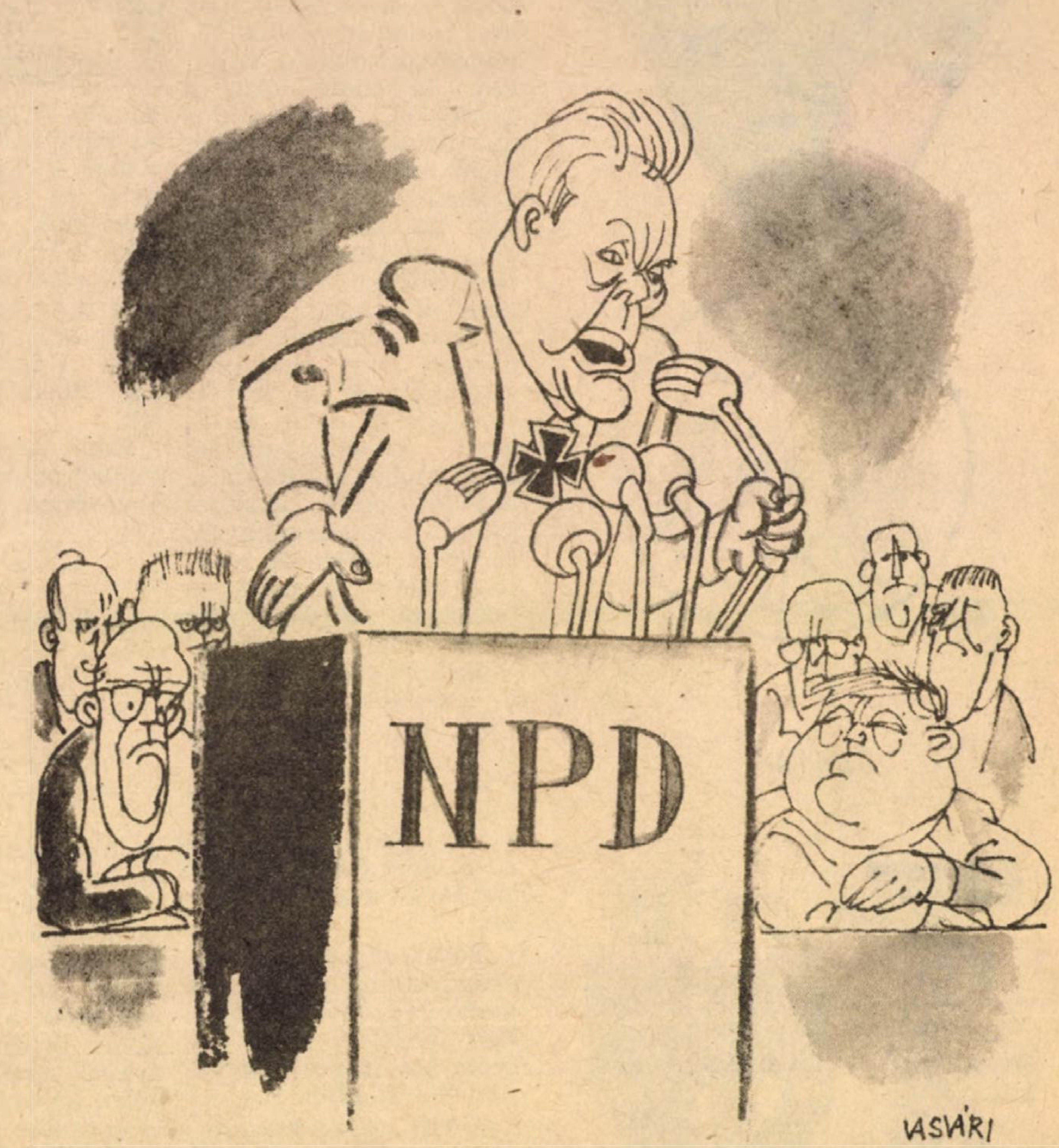

Von Thadden: Hogyhogy új? Régi!

Egyfajta, valahol, rendhagyó

Egyfajta.
Valahol.
Rendhagyó.

Alig akad manapság műbírálat nálunk e három szó nélkül.

Akár színdarabról, filmről, zenéről, akár új regényről, novellás vagy verses kötetről, képzőművészeti alkotásról nyilatkozzék is a kritikus, általában e három szó köré építi mondanivalóját.

Egyfajta, valahol, rendhagyó.

Ettől a három bűvös szótól válik mostanában szakszerűvé a bírálat, emelkedetté a stílus és ütődötté az olvasó. Nem valahol külföldön, hanem rendhagyó módon idehaza, egyfajta olvasó. Az a fajta, aki a kritikák alapján szeretne képet kapni a szóban forgó alkotásokról.

Az olvasó azt olvassa például a színikritikában, hogy X. Y. új drámája rendhagyó, valahol mégis szorosan kapcsolódik az író egész világképéhez, valamint a klasszikusokhoz, és egyfajta életérzést tükröz. Aztán a felajzott olvasó elmegy a színházba, és az a benyomása, hogy valóban rendhagyó módon összecserélték a felvonásokat, sőt, a cselekmény valahol a második felvonás közepén már be is fejeződött, és mindennek ellenére egyfajta bosszúsággal távozik, mert mást várt.

Megesik, hogy fordítva történik minden.

A kritika alapján az olvasónak az az érzése, hogy a bíráló tetszését aligha nyerte el az új filmalkotás, mert mintha a rendező valahol szembe került volna korábbi elveivel, mintha egyfajta engedményt tett volna, és mintha ezen nem sokat segítenének a rendhagyó technikai megoldások. Aztán az olvasó elmegy a moziba, pompásan szórakozik és csak később, a ruhatárban szégyelli el magát, mert nem vette észre sem a szembekerülést, sem az engedményt, sőt, még a technikai megoldásokat sem.

Egyfajta, valahol, rendhagyó.

Erős hittel hiszem, hogy múló divat csupán ez a szóhasználat. Felvirrad a nap, amikor valahol a kritikusi berkekben egyfajta, a jelenlegihez képest rendhagyó szemlélet lesz úrrá. Ennek lényege:

1. A műbírálónak az egyfajtáról legalább annyit el kell árulnia, hogy véleménye szerint ez jófajta, vagy rosszfajta egyfajta.

2. Még a „valahol"-nál is pontosabb koordinátákkal kell eligazítania az olvasót a modern élet konfliktusainak útvesztőiben.

Ez eleinte rendhagyó kritikusi szemlélet lesz, de majd csak hozzászokunk.

Kürti András

Városkép-rontásért

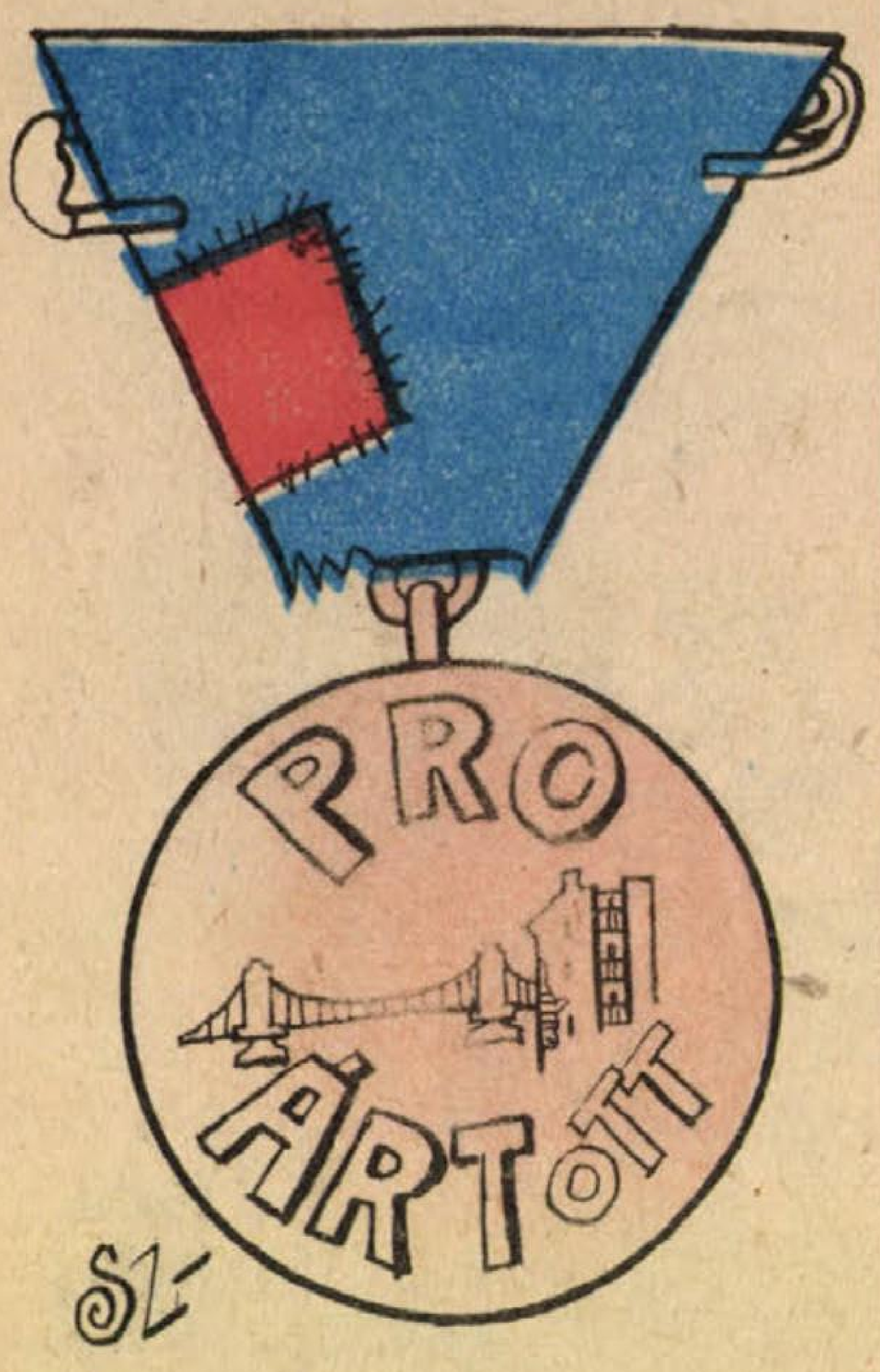

Öttalálat

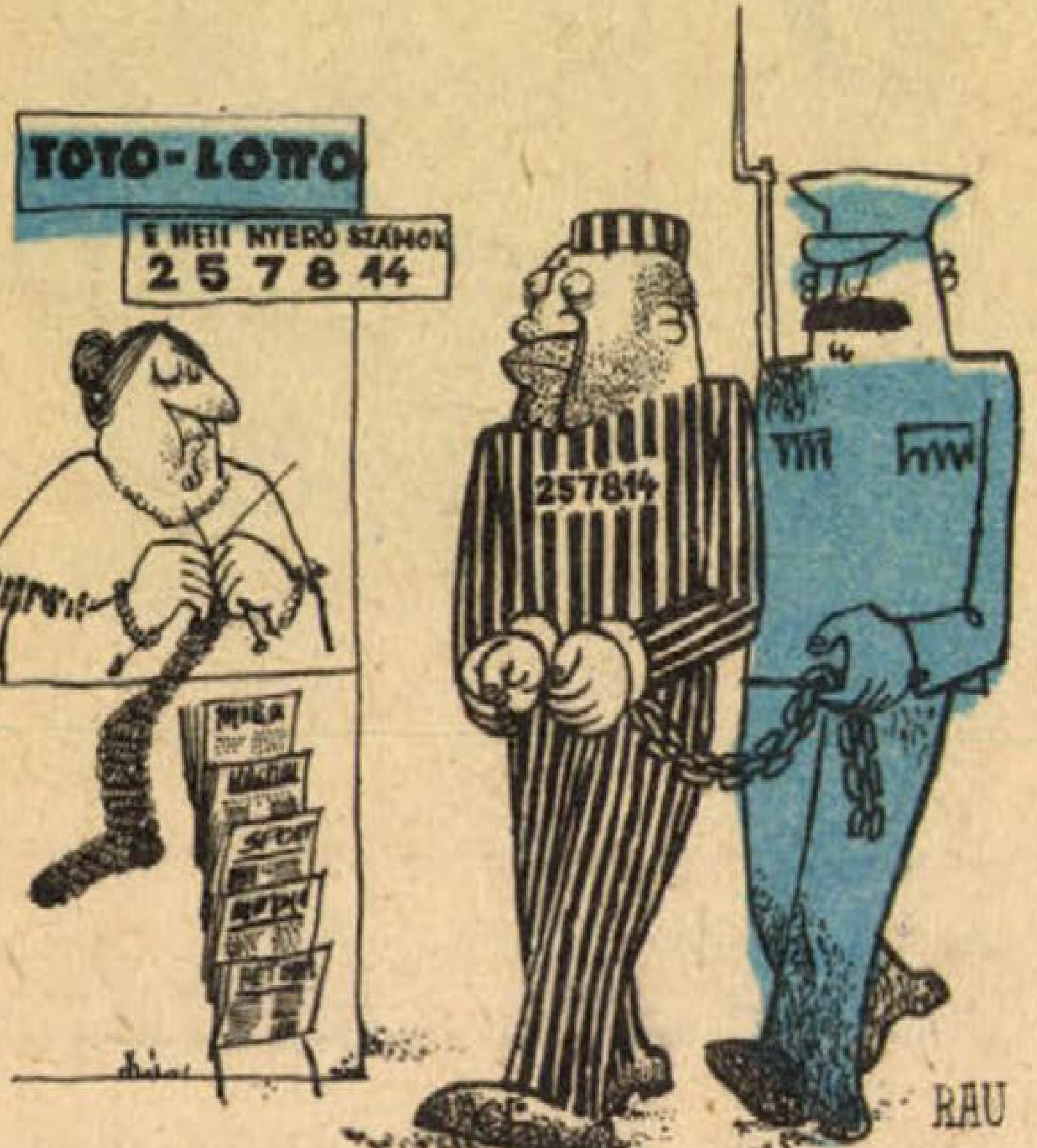

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

Kiszerelés

A gyerek nagyon szereti az *omlós teasüteményt.* Bemegy a boltba, és megtakarított két forint nyolcvan fillérjéért kér belőle tíz dekát. Az eladó közli a gyerekkel, hogy omlós teasütemény kimérve most már nem kapható, viszont tud adni húsz dekát, dobozos *kiszerelésben,* hat forint és negyven fillérért. A gyerek nem érti, hogy legkedveltebb csemegéje miért drágult meg majdnem duplájára, és a felnőtt sem érti, de aztán az eladó megmagyarázza: nem drágult a duplájára, egy kiló omlós teasütemény eddig huszonnyolc forintba került, és lehetett belőle tíz dekát is vásárolni, de most már — így döntött a gyár — csak húsz dekát lehet, ez a legkisebb mennyiség. Nem huszonnyolc forintért adják most már kilóját, hanem — a kiszerelés miatt — harminckét forintért, és így kerül a húsz dekás csomag hat forint negyven fillérbe.

Tehát nincs szó árdrágulásról, csupán a kedves vevőnek a két forint nyolcvan fillér helyett hat forint negyvenet kell kiadnia.

Aztán a gyerek szeretne vásárolni tíz deka *győri édes kekszet,* amit eddig két forint és tíz fillérért kapott a boltban. Most nem kap már tíz dekát két forint tízért, hanem csak húsz dekát kap öt forintért — ez a legkisebb mennyiség, így döntött a gyár —, mert az édes keksznél is rájöttek a kiszerelés titkára és a háromkilós dobozokat, amelyekből eddig a boltokban a győri édes kekszet kimérték, húsz dekásakra szerelték ki, az árát pedig a kiszerelés miatt kilónként négy forinttal felemelték.

Tehát ismét csak nincs szó árdrágulásról, csupán a vevőnek kettő forint tíz fillér helyett öt forintot kell kiadnia.

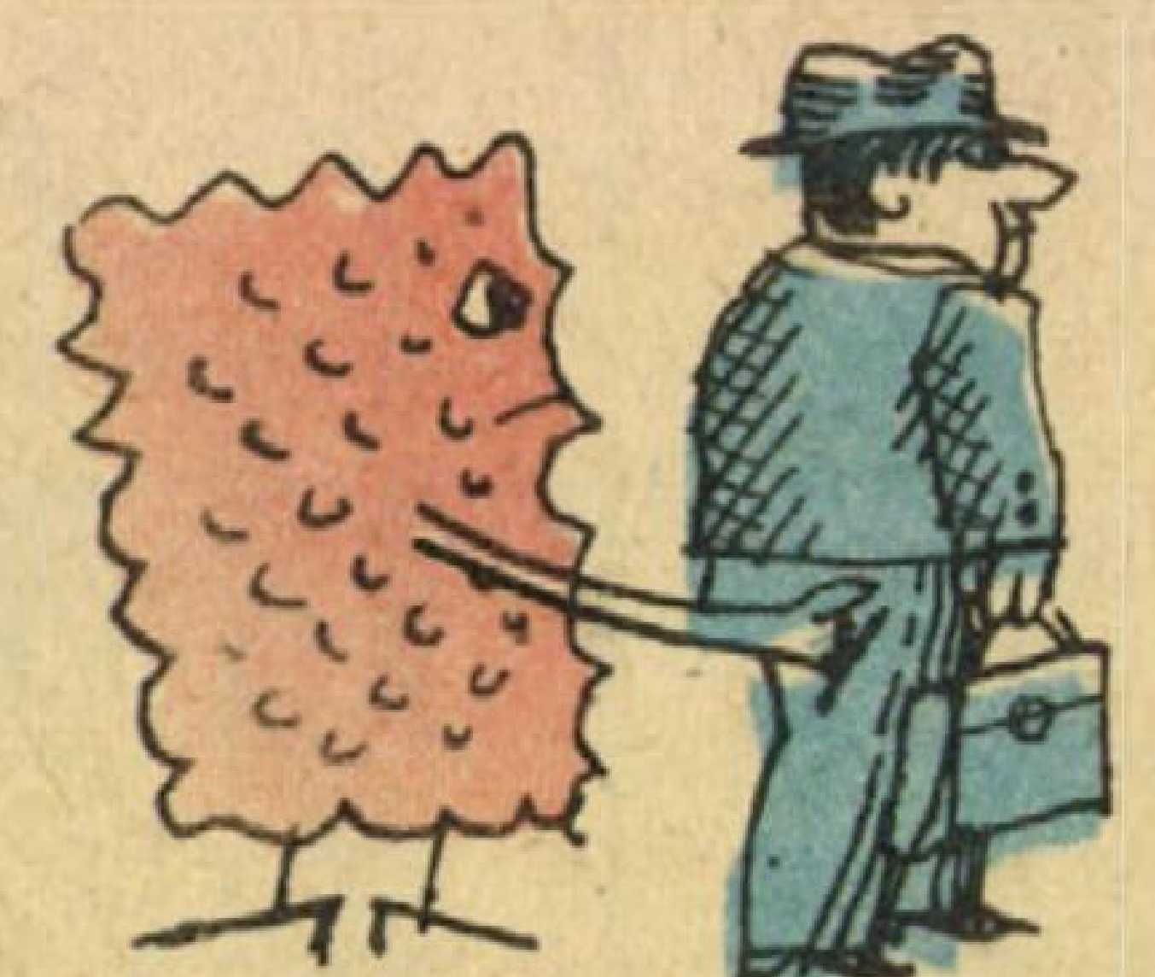

Az utóbbi időben ilyen jelenségekről elég gyakran kérnek tőlem véleményt az olvasók. Én erre csak azt tudom felelni: örüljünk, ha az árukat szebben csomagolva árusítják, de az új csomagolás nem járhat *aránytalan áremelkedéssel.*

Erre azt mondja az olvasó, hogy ő ezzel teljesen egyetért, sem a kulturáltabb csomagolást, sem a vele járó méltányos ártöbbletet nem kifogásolja, hanem azért zúgolódik, mert az olcsóbb, kimért áru a kiszerelés bevezetésével *eltűnik* az üzletekből. Mi lenne, akkor — kérdezi egyben az olvasó —, ha az ilyenféle árucikkekből kiszerelnének tíz dekásakat is vagy esetleg kimérve, továbbra is árusítanák?

Azt is kérdezi az olvasó — és ezt most már ismételten és nagyon gyakran kérdezi —, hogy a tömegfogyasztásra szánt, negyedkilónként négy forintos *háztartási keksz* miért kerül a vevőnek negyedkilónként öt forintjába, amikor a Magyar Édesipar ugyanolyan egyszerű, barna papírzacskóba szereli ki, mint amilyenbe az üzletekben mindenkor kimérik — negyedkilónként négy forintért? Ez a lényegében primitív „kiszerelés" aránytalanul magas, huszonöt százalékos áremelésnek felel meg. (Bolti előrecsomagolásnál, ha az árut bruttó mérik, a zacskó árát nem szabad külön felszámítani.)

Mit mondjak én minderre a kedves olvasónak?

Igaza van.

Ha pedig erre az olvasó azt mondja, ezzel még az ügy nincs elintézve, mert a példa ragadós és az iparban is felülről kellene intézkedni, hogy az ilyenféle „kiszerelés" ne terjedjen el, és ne jöjjön divatba még jobban, akkor én ebben teljes mértékben egyetértek az olvasóval.

Földes György

● ●

Váratlan érdeklődés

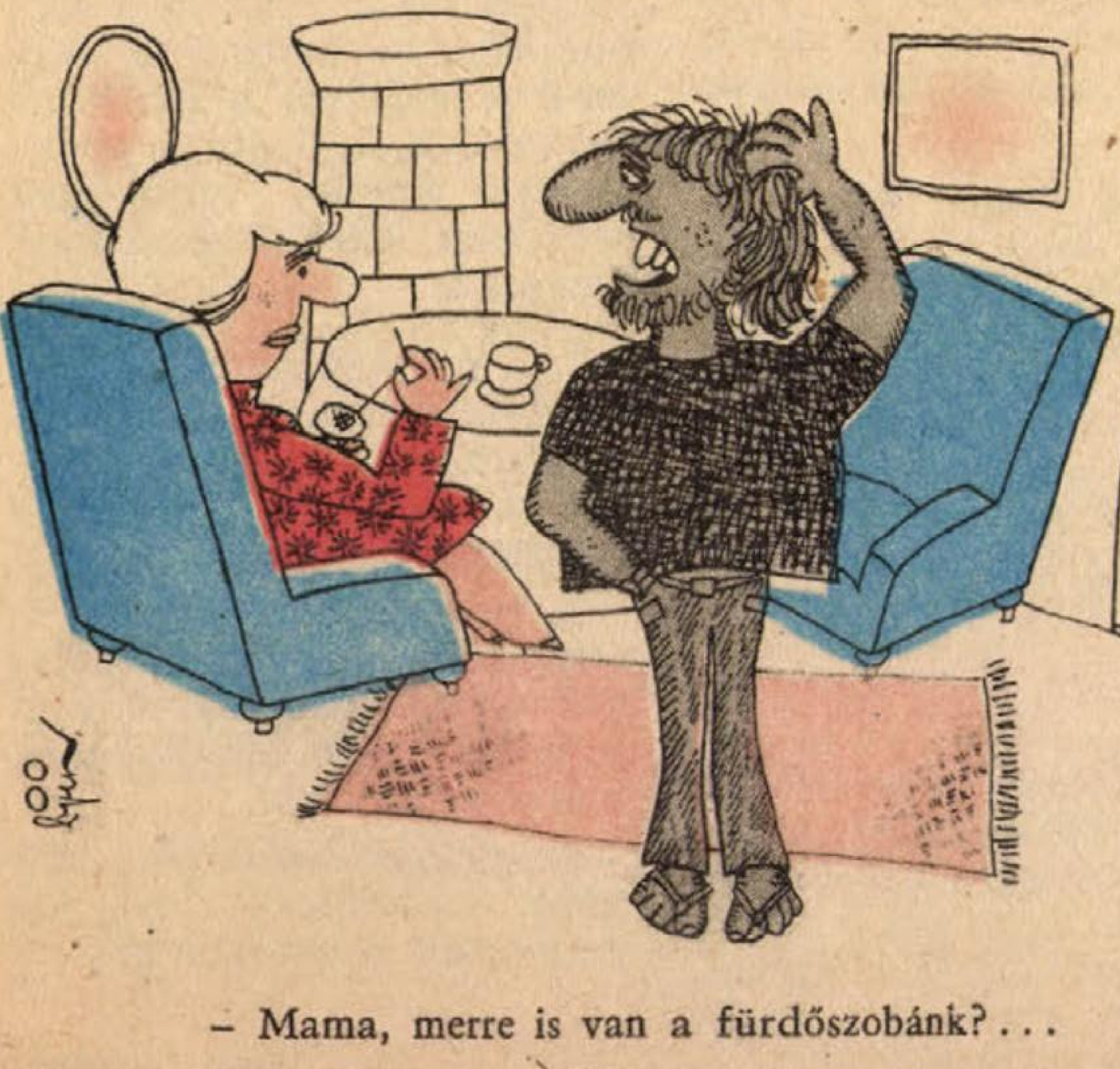

– Mama, merre is van a fürdőszobánk? . . .

Meghibásodás

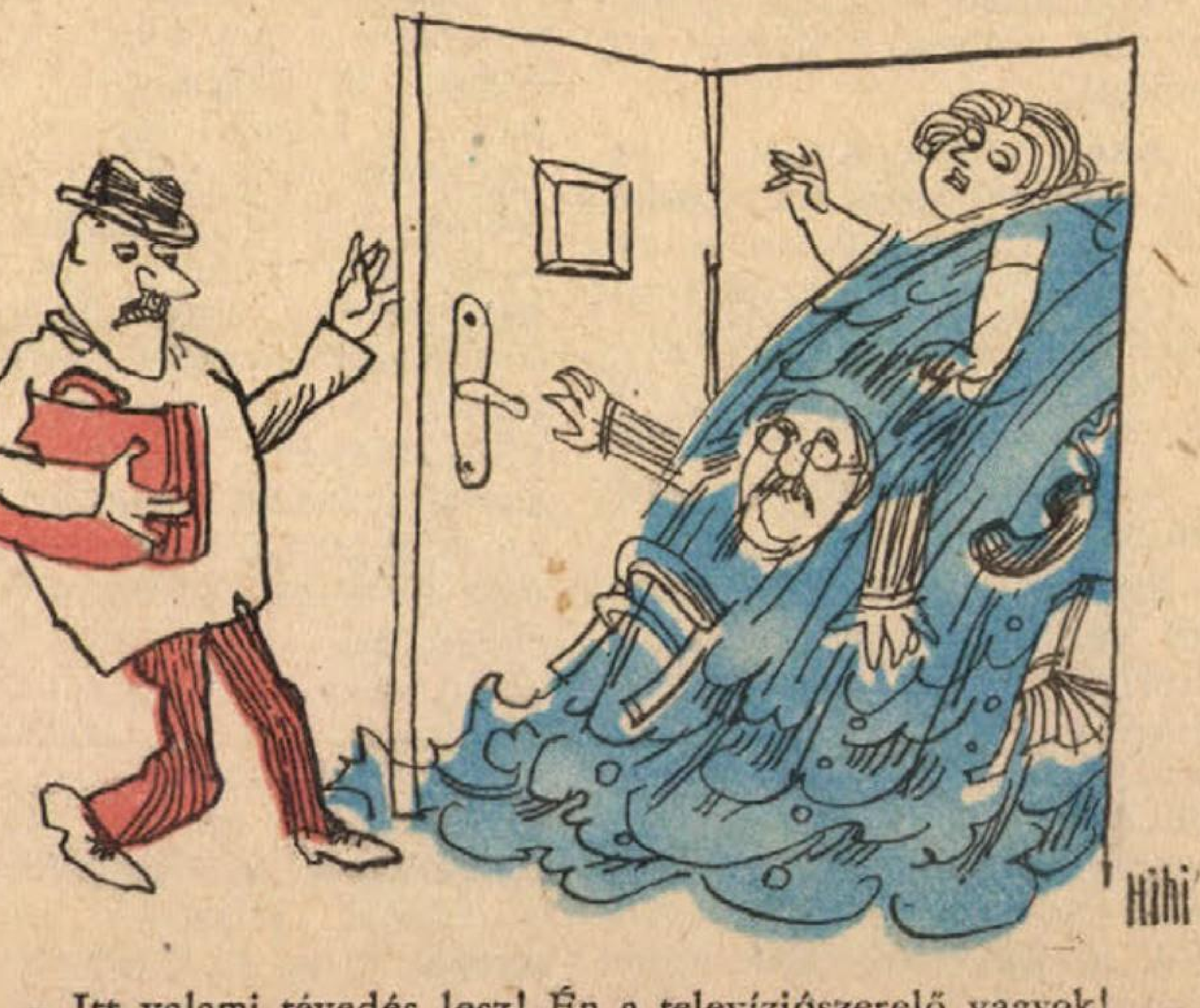

– Itt valami tévedés lesz! Én a televíziószerelő vagyok! . . .

AHOL SEGÍTENI KELL...

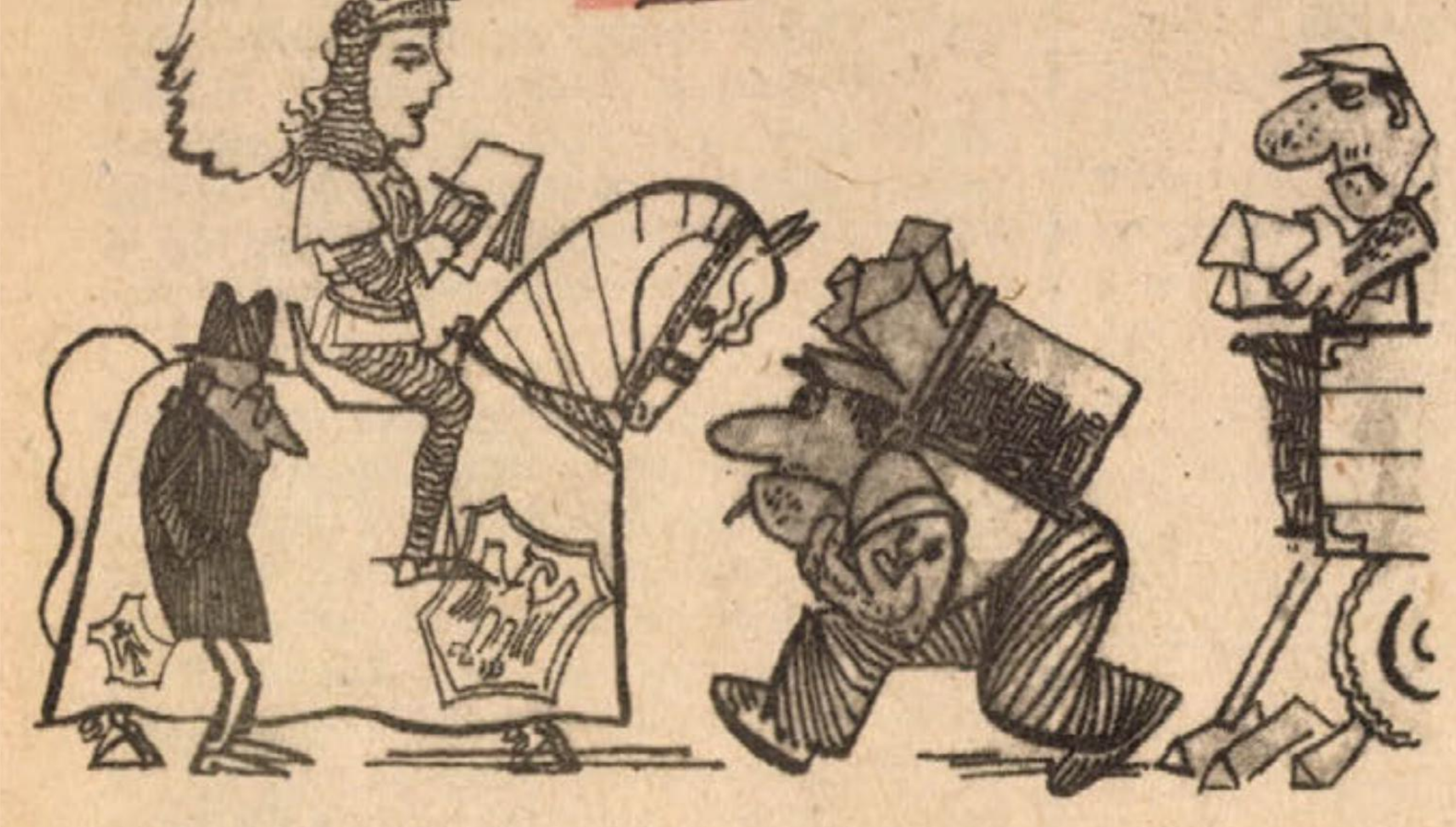

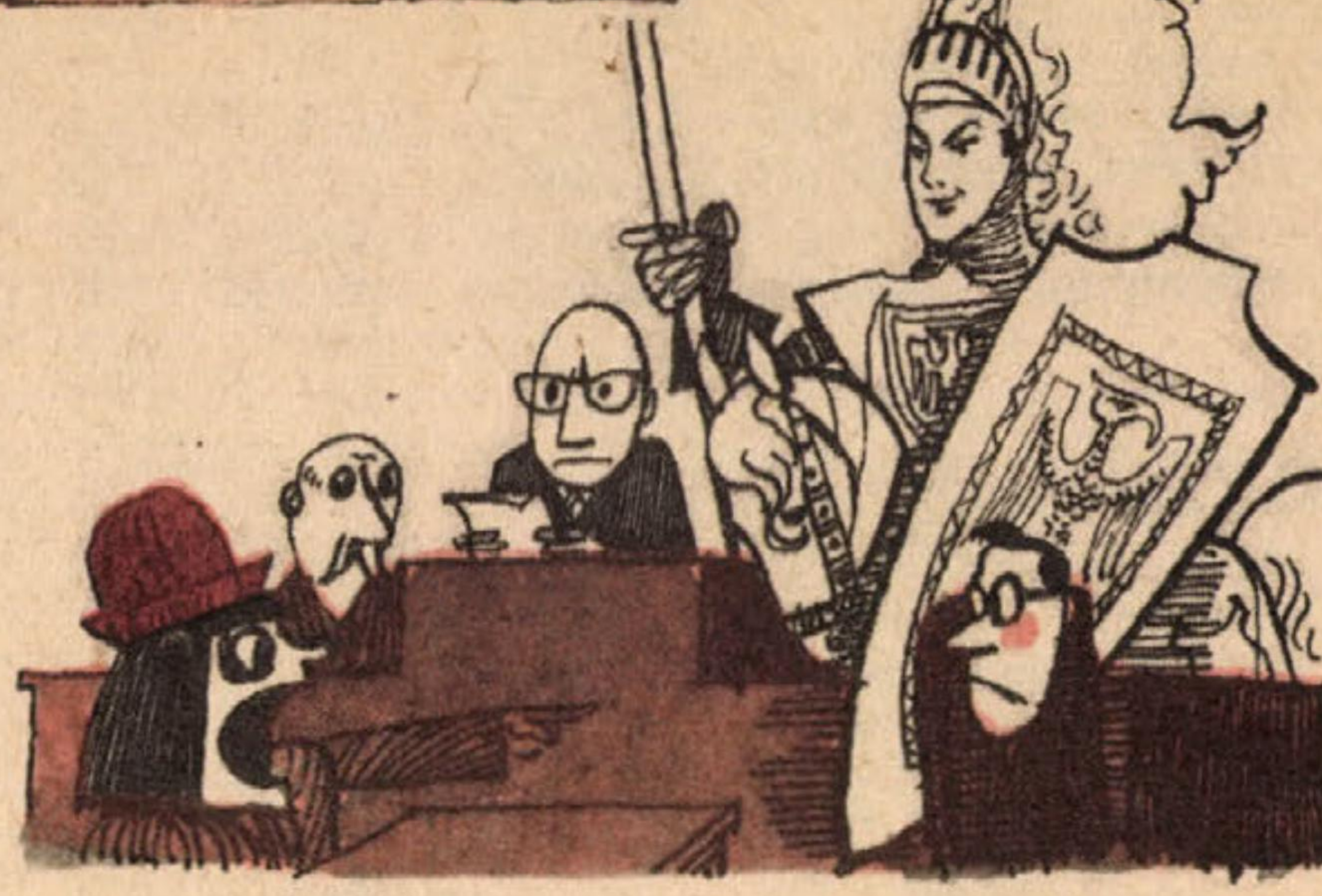

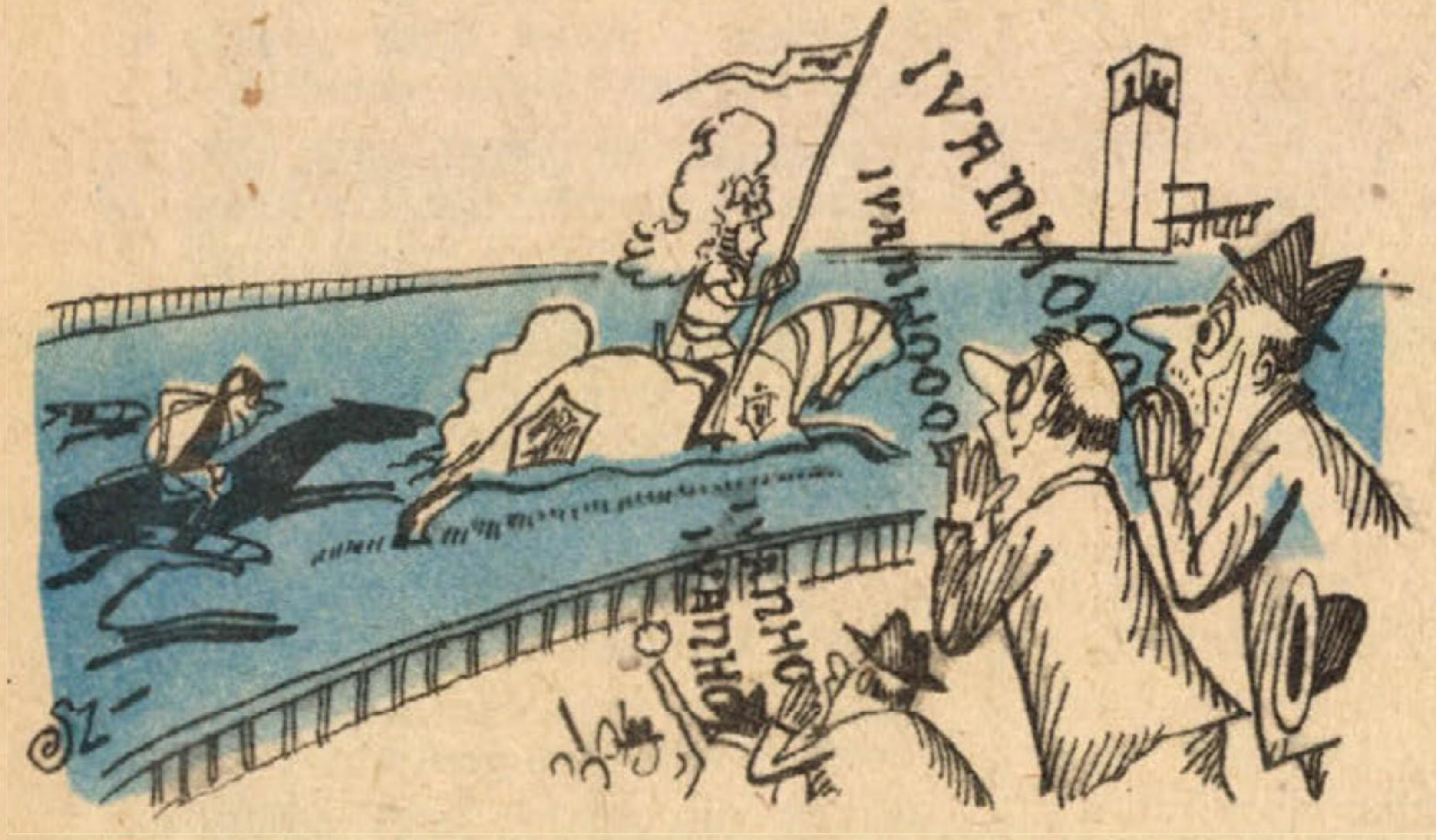
IVANHOOOO
IVANHOOOO
IVANHOOOO
SZ-

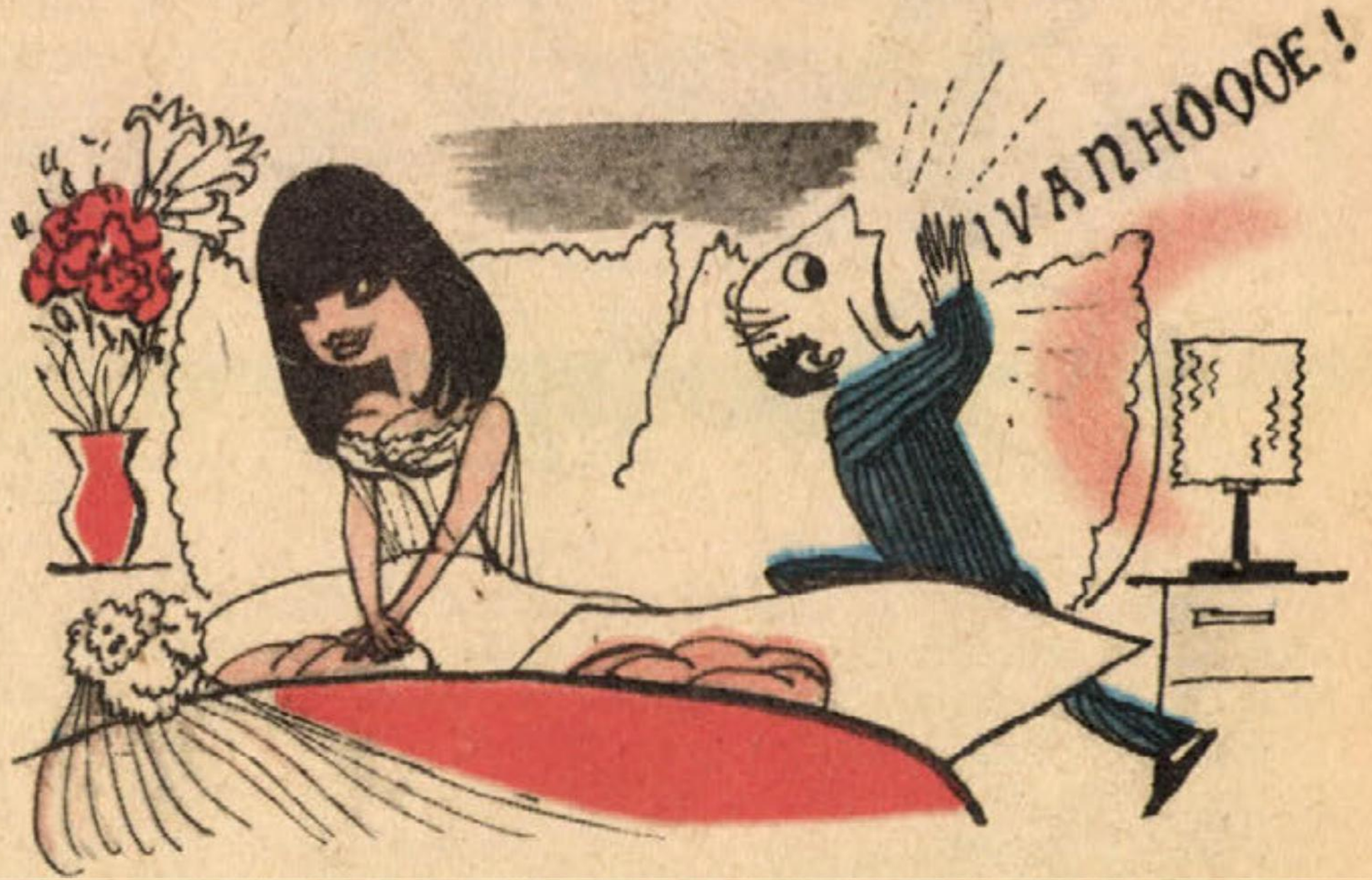

Szűr-Szabó József rajza

Főpróba

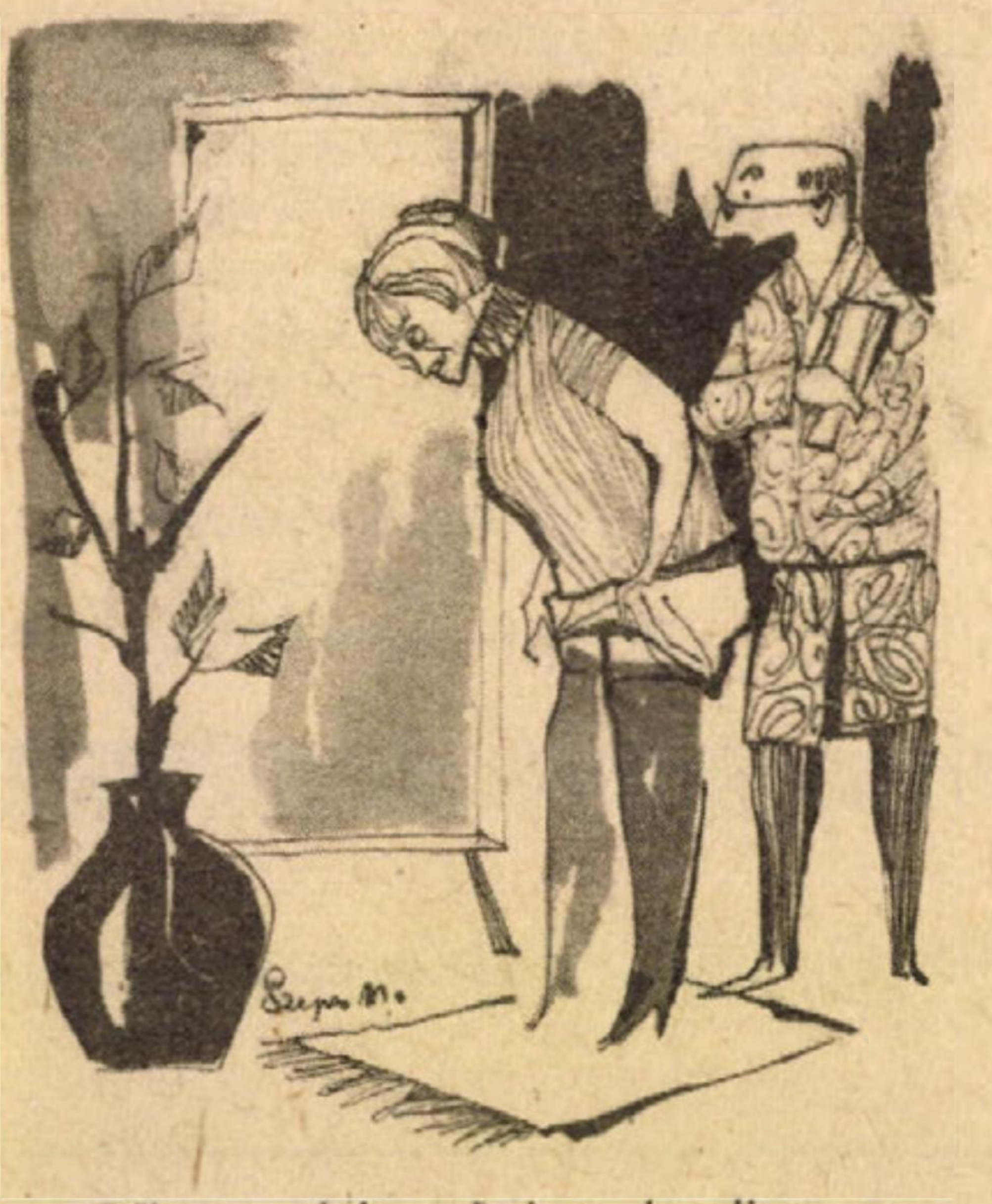

– Mit gondolsz, Lajos, hordjam a mini-szoknyát, vagy szidjam?

Pesti tudósítónktól

Társaságban huligánokról beszélgetnek, akik veszélyeztetik a közbiztonságot. A társaság egyik tagja megnyugtató hangsúllyal jegyzi meg:

— Előbb-utóbb valamennyit utoléri a felfüggesztett büntetés!

—o—

Tárva-nyitva álló ajtón látom a feliratást: „Köszönjük, hogy becsukta az ajtót!”

Nem lenne indokoltabb ez a felirat: „Disznóság, hogy nem csukta be az ajtót!”?

—o—

Kamasz-párbeszéd:

— Te szoktál beszélni csókolózás közben?

— Mivel?

f. l.

Mirelite-csirke

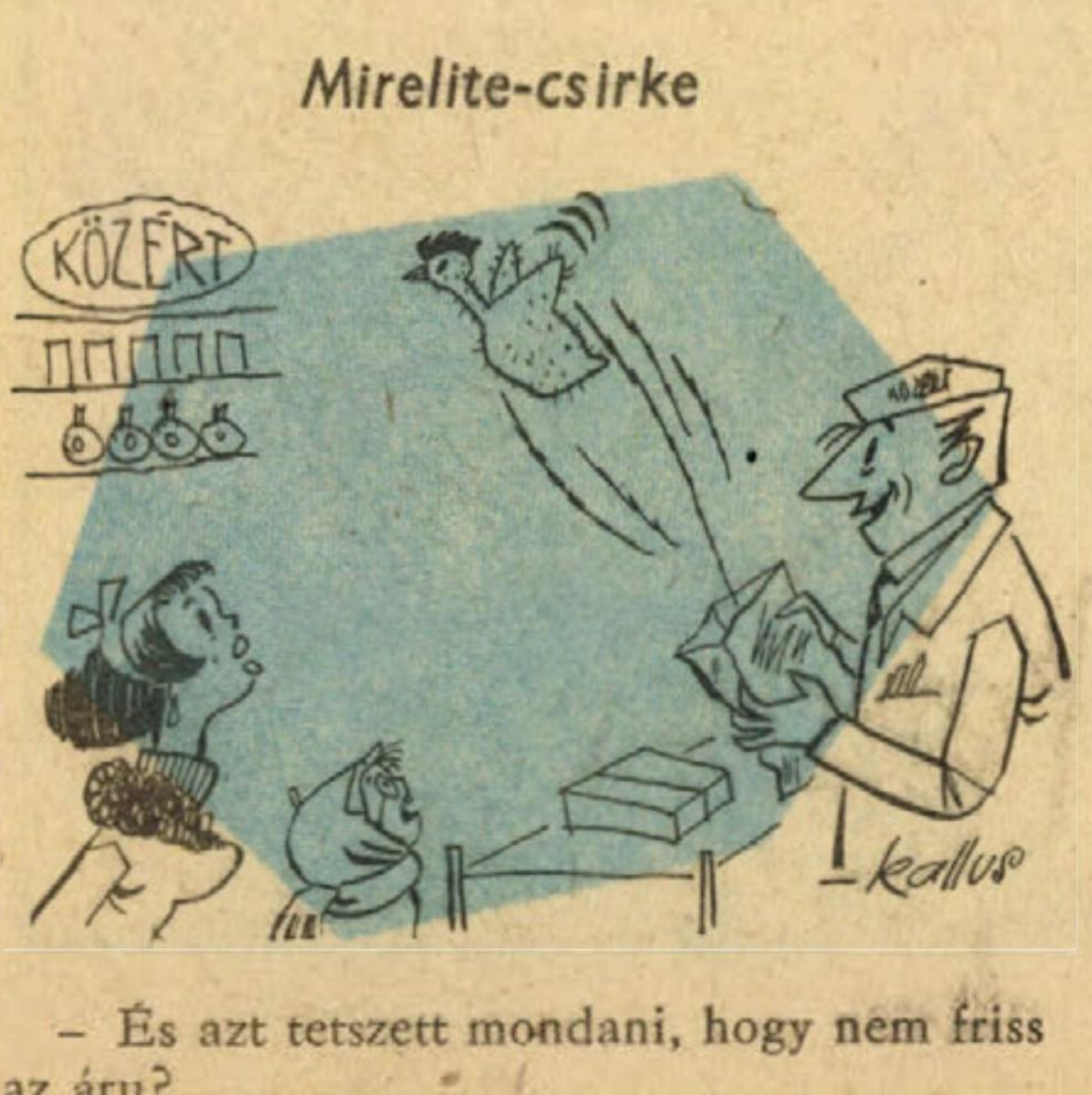
KÖZÉRT
kallus

– És azt tetszett mondani, hogy nem friss az áru?

Múzeumban

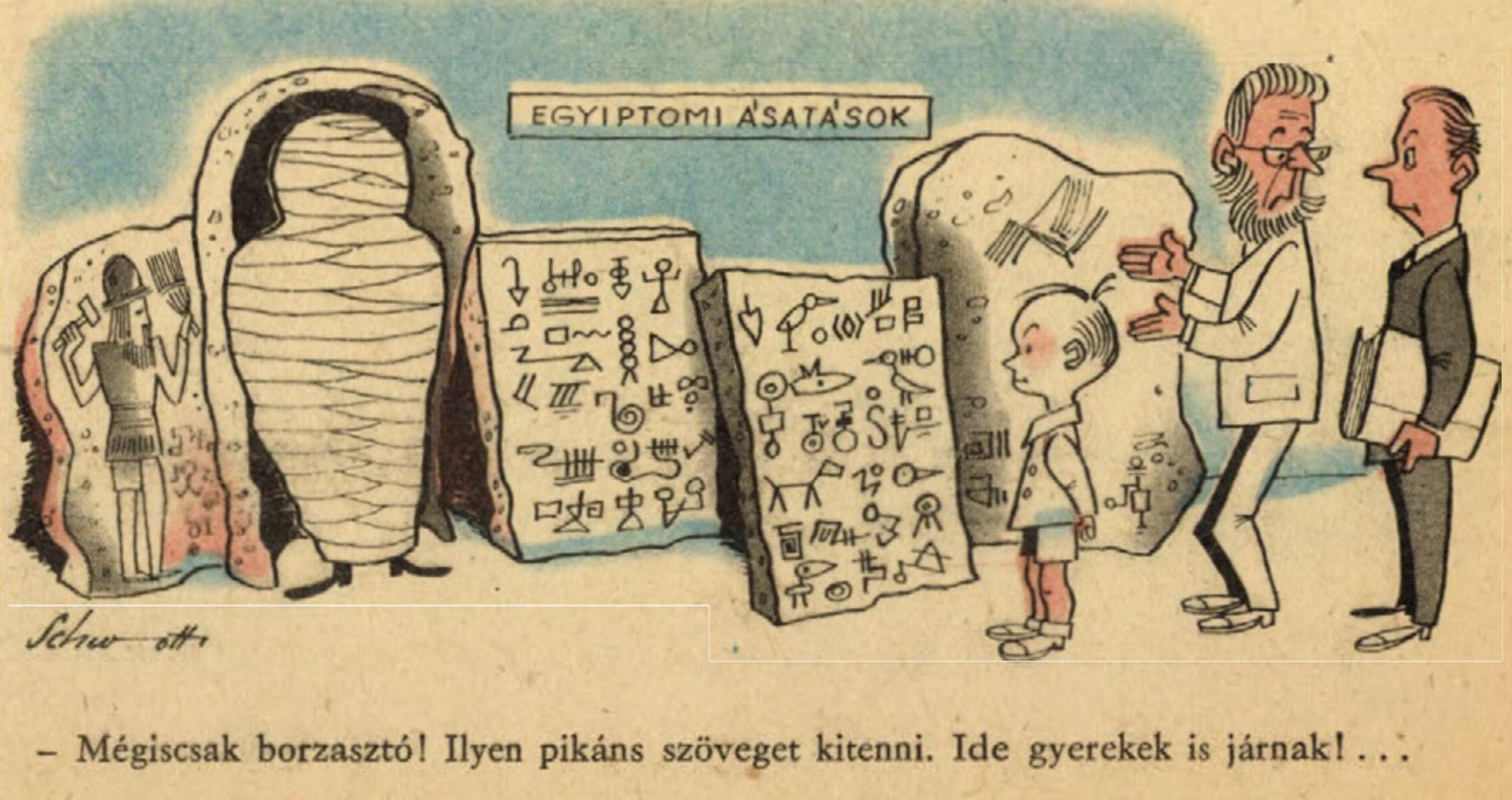
EGYIPTOMI ÁSATÁSOK

– Mégiscsak borzasztó! Ilyen pikáns szöveget kitenni. Ide gyerekek is járnak! . . .

SEGÍTŐ KÉZ

Rég nem látott barátomat, Zámori Z. Oszkárt ismét felfedeztem a vadregényes Almássy téren. A didergős téli délelőttön fölényesen elterpeszkedett a padon, és apró kék zománc lábasból forralt bort szürcsölgetett.

– Hogy megy a sorod? – érdeklődtem udvariasan.

– Nagyszerűen. Tele vagyok tervekkel. Óriási vállalkozásba kezdek, megalapítom a „Segítő Kéz Szövetkezetet". Az úgynevezett boy-vállalatok kitűnően ellátják a feladatukat a maguk területén. De én ki fogom terjeszteni a szolgáltatásokat. A „Segítő Kéz" szerény anyagi ellenszolgáltatásért megszabadítja önt minden kellemetlen helyzettől – szavalta hangosan a reklámszöveget. – Megengeded, hogy elmondjak néhány példát?

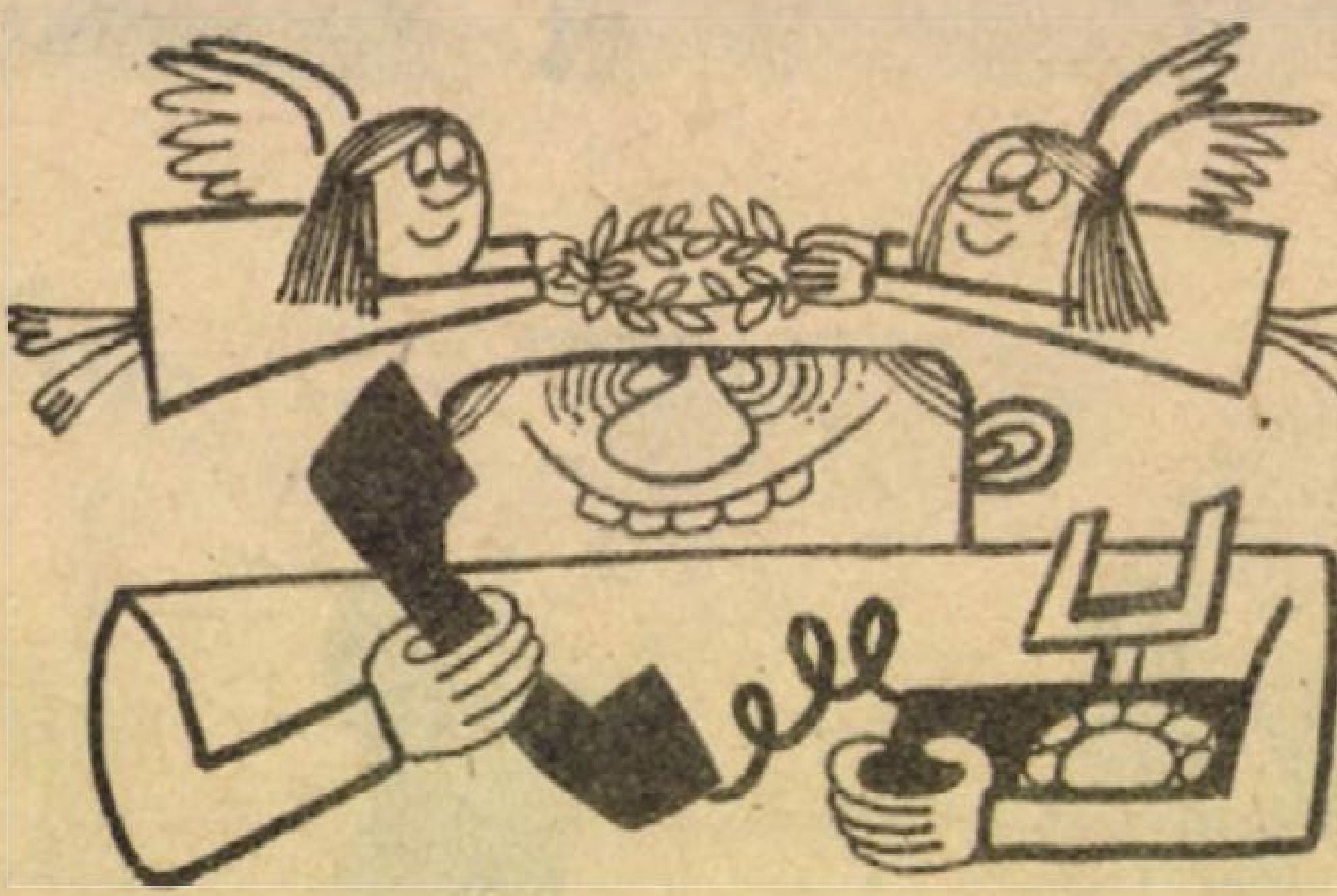

– Nem – intettem határozottan.

– Helyes. Tehát folytatom. Tegyük fel, hogy valaki hónapok óta nem látogatta meg a szüleit. Mindig közbejött valami: egy mozi, egy jó tévé-műsor, vagy valami, más. Nincs lelkiismeretfurdalás, mert feltárcsázza a „Segítő Kezet", amelynek emberei zseniális szónokok, kitűnő színészek, a mélylélektan nagyszerű ismerői. Küldöttünk megjelenik a megrendelő mutterjánál, és hatásos érveléssel meggyőzi a szülőket: már most örüljenek, ha gyermekük karácsonyra küld egy többszínnyomású üdvözlőlapot.

– Óriási! – hebegtem csekély meggyőződéssel.

– Másik példa – folytatta Zámori Z. Oszkár. – A termelési értekezleten senki sem meri megmondani X.-nek, hogy . . . Csak fel kell tárcsázni a „Segítő Kezet", emberünk megjelenik az értekezleten, és keményen, alaposan megmondja a véleményét X.-nek. Neki nincs vesztenivalója, hiszen a „Segítő Kéz"-nél van a munkakönyve.

– Zseniális! – mormoltam elismerően.

– Az ember igyekszik – húzta ki magát Oszkár. – A lány szakítani akar a fiúval, vagy fordítva. Ez ugyebár nagyon kellemetlen, kínos probléma. Emberünk megjelenik a randevú színhelyén, és lángoló szavakkal ecseteli, hogy nemcsak szerelem van a világon, hanem könyv, színház, zene, disznósajt, görkorcsolya, bácskai rizses hús, naplemente, télvégi árleszállítás. De még számtalan területen veheti igénybe a „Segítő Kéz" szolgáltatásait. Fizetésnapon az utolsó fillérig elitta a keresetét? Hajnali négykor előőrsként a feleség lakásán megjelenik az emberünk, és mindent megmagyaráz. Rossz minőségű árut reklamál a vevő? Az üzletvezető tárcsázzon bennünket. Emberünk helyette érvel, és vitatkozik a kötekedő vevővel. Gyengén sikerült filmeknél, színdaraboknál a mi emberünk hajol meg a függöny előtt az alkotók helyett. Itt persze veszélyességi pótlékot is felszámítunk. Folytassam a felsorolást? – kérdezte diadalmasan Oszkár.

– Köszönöm. Ennyiből is tökéletesen látom, hogy a „Segítő Kéz" valóban újszerű vállalkozás lesz.

– Persze, bizonyos nehézségekkel küzdök. Egyelőre mindez csak távlati terv. Te voltál az első, akinek erről beszéltem. Addig is, amíg beindulunk, kérlek, csinálj nekem egy kis propagandát.

Menekülés közben még hallottam, amint lelkesen kiáltotta utánam:

– Ne feledd! Zámori Z. Oszkár a lakosság szolgálatában!

Galambos Szilveszter

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

MIVEL TARTOZOM?

Szerettem volna megtudni, mennyi fűtési díjjal tartozom még, ezért elzarándokoltam a Házkezelőségre, a Kékgolyó utca 19-be. Ott meglepetéssel láttam a feliratot, amely azt adta tudtul, hogy a XII/8. részleg, amelyhez én is tartozom, elköltözött a Városmajor utca 37-be.

A következő félfogadási napon már a Városmajor utcai címre mentem, előadtam szerény kérésemet, s igen megütköztem, mikor azt a választ kaptam, hogy menjek a Kékgolyó utca 19-be. „De hiszen ott az van kiírva, hogy önök onnan elköltöztek!" Megmagyarázták: igaz ugyan, hogy az van kiírva, amit mondok, az is igaz, hogy ők tényleg elköltöztek onnan, de nem teljes mértékben, a fűtési díjak intézői továbbra is a régi helyen maradtak.

A legközelebbi fogadónapon, délután 5 órakor, elmentem ismét a Kékgolyó utcába, ahol közölték velem, hogy fűtési díjak ügyében csak délután 4-ig adhatnak felvilágosítást. „De hiszen az van kiírva, hogy félfogadás 11-től 19 óráig!" – mondottam erre bosszúsan. Az igaz, hogy 19 óráig van félfogadás, de a fűtési díjak kimutatásaiba csak 16 óráig lehet betekintést nyerni – kaptam meg a „szakszerű" választ.

Háromszori jövés-menésem nem volt hiábavaló, mert megtudtam:

Ha az van kiírva, hogy elköltözött a házkezelőség – az nem jelenti azt, hogy valóban el is költözött.

Ha az van kiírva, hogy félfogadás eddig és eddig – az nem jelenti azt, hogy a fél ebben az időpontban meg is tudhatja azt, amire kíváncsi.

Csupán egyetlen, „lényegtelen" dolgot nem sikerült megtudnom: azt, hogy mennyi fűtési díjjal is tartozom még?!

Pásztor Miklós
nyug. isk. ig.
Bp., XII., Böszörményi út 40.

Diagnózis

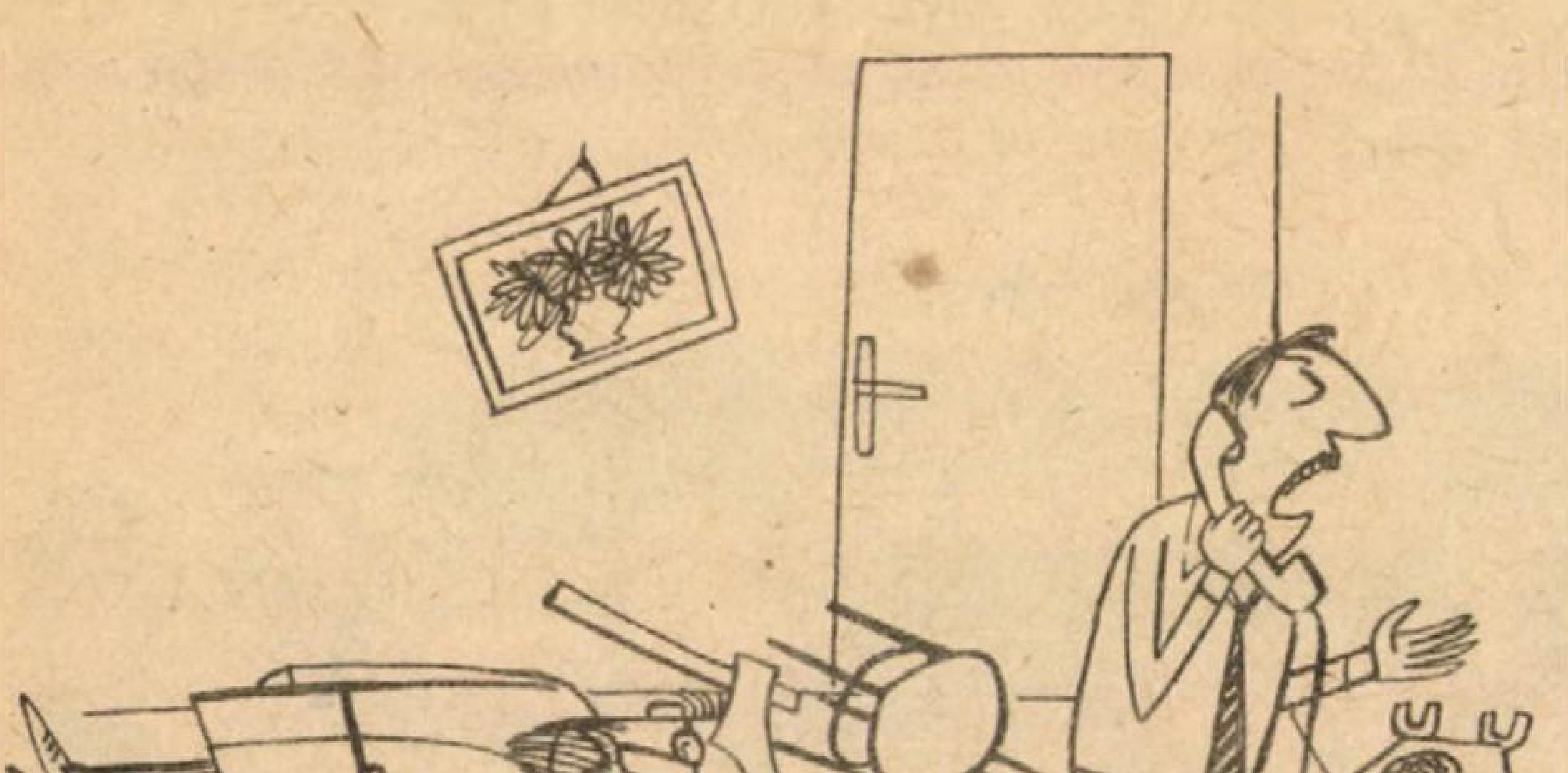

– Attól tartok, doktor úr, az idegcsillapító, amit felírt, nem sokat ér! . . .

Tavaszi vitaminhiány

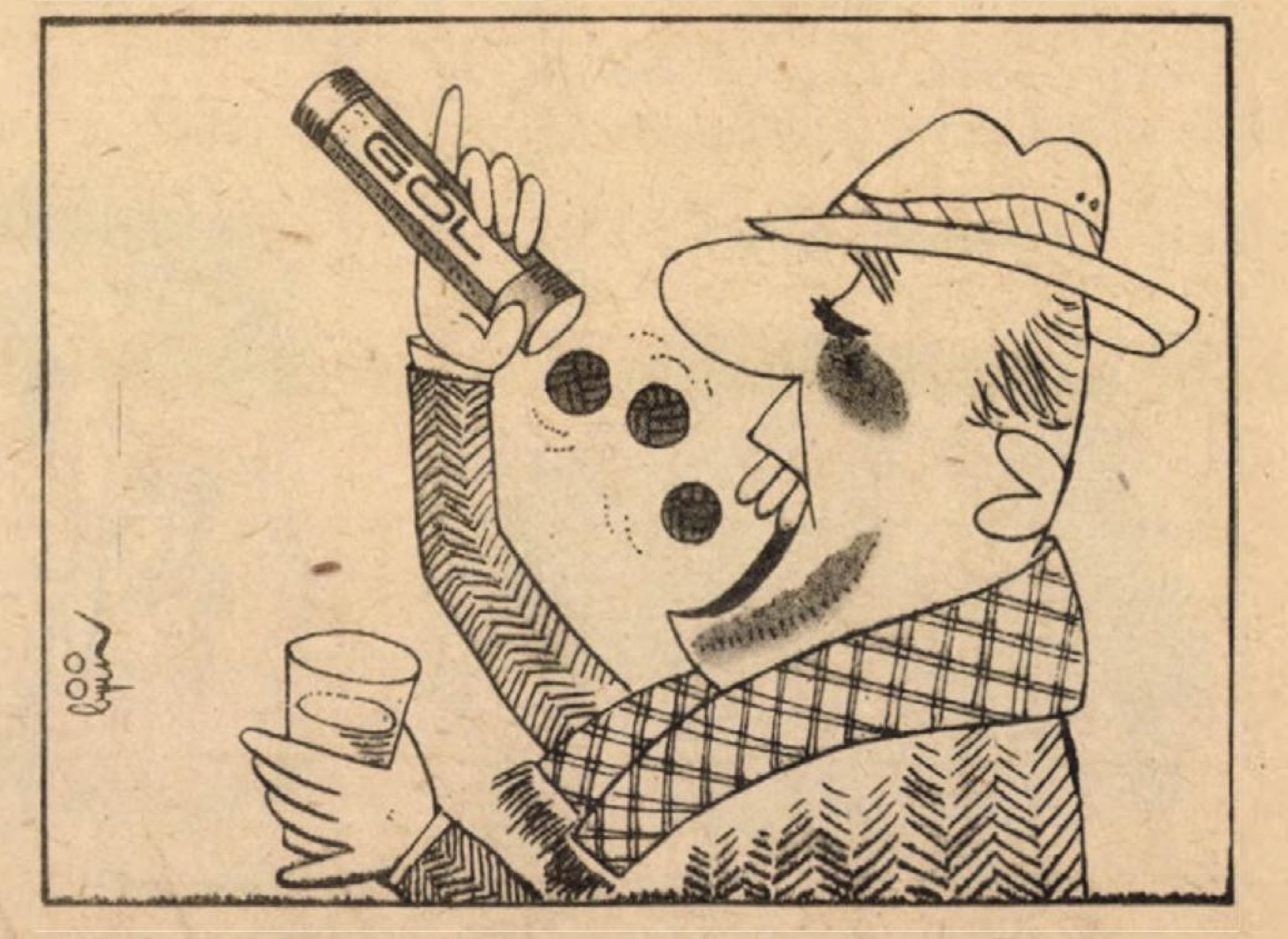

hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

Pistike érdeklődik az Állatkertben:

– Mama, a zsiráfok is kaphatnak náthát, ha a lábuk megfázik?

– Persze, fiam. De csak néhány nap múlva.

– Borzasztóan fájt tegnap a fogam.

– És ma már nem fáj?

– Nem tudom, mert a fogorvos kihúzta, és ott tartotta.

– Nem értem a tudósokat! Azt mondják, hogy a Föld súlya nem változik. Hát attól a sok háztól, amit ráépítenek, nem lesz nehezebb?

Az atomsorompó előtt

Erdei Sándor rajza

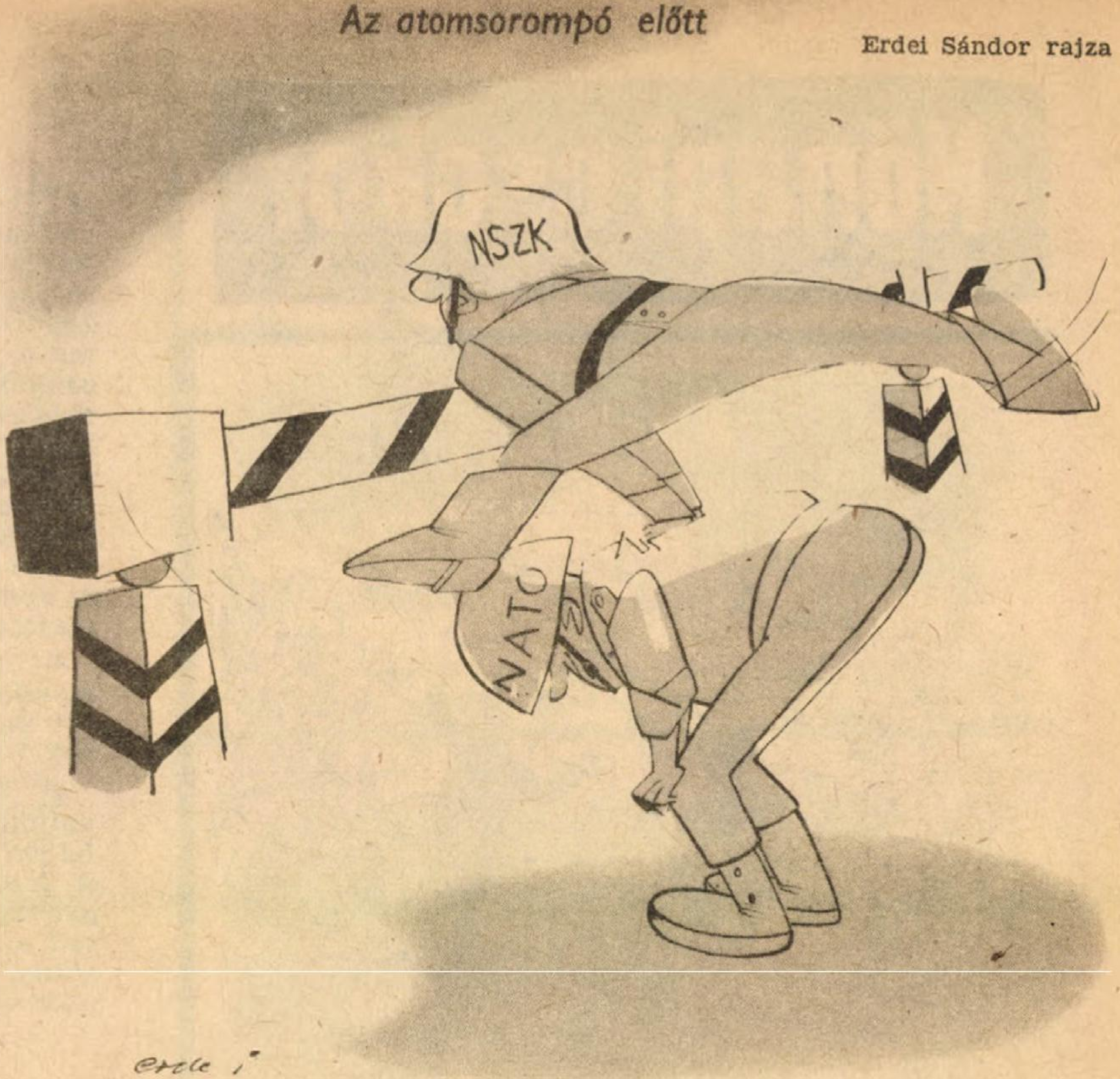

Akadály-leküzdés . . .

Egész estét betöltő egyenlet

E = mc² . . .

Mi ez?

Filmcím!

A figyelmes újságolvasók elemi erejű meglepetéssel vették tudomásul, hogy az ismert atomfizikai egyenlet ezúttal nem más, mint egy most készülő amerikai film címe.

Végre! Végre egy filmcím, amely illik a tudomány évszázadához! Nem afféle szirupos, könnyes, giccses cím, mint „Egy szöszi szerelme", a „Riói kaland" vagy „Egy nyáron át táncolt", hanem olyan, amely megfogja az egyszerű tudósok lelkét is.

De ez még mind semmi! Maga a film! Fogalmam sincs róla, miről szól, de nem nehéz kitalálni. Látszólag csak annyit jelent, hogy az energia egyenlő a tömeg és a fénysebesség négyzetének szorzatával. Ám ezt csak egy felületes atomfizikus láthatja így. A drámai konfliktus itt nem abból áll, hogy egy elszabadult neutron nekiütközik a szomszéd atommagnak. Korántsem! „E" annyi, mint Elemér. Az illető egy rendkívül energikus férfi, aki egyenlőségi jelet szeretne már látni önmaga és egy különnemű tömeg között. Tudja, hogy nincs oszthatatlanság, csak vonzalom az elemi részecskék között, amely az atom alatti világban is követi a szív szavát. Különösen akkor, amikor a másik oldalon ott gömbölyödik egy kívánatos tömeg a maga leplezetlen matériájában, anyai perspektívájában, amint azt a matéria szó gyöke olyan szemérmesen utalja az örök női fogalomkörébe.

A „m" kétségtelenül Mancit vagy Malvint jelent, esetleg Margitot, aki a rokkánál várja Faust Elemért, a kutatót, akinek – ahogy mondani szokták – ördöge van, mert ismeri az örök fiatalság titkát. Nincs vesztegetni való téridő! Elemér úgy érzi, hogy az a tömeg, amely már eddig is befolyásolta életpályáját, ellenállhatatlan vonzerővel bír. Ha nem akarja elszalasztani boldogságát, akkor cselekednie kell.

Elemér tehát nagyot lélegzik, erős kezével megragadja a fénysebességet, és úgy négyzetre emeli, hogy csak úgy nyekken. A felfokozott érzelem azonban végzetesnek bizonyul, mert a felszabadult energia valósággal szétveti a szerelmes ifjút, s Margit a rokka mellett kezdetleges termelési módszereket alkalmazva, arra gondol, hogy nem lett volna-e helyesebb ezt a rengeteg energiát békés célokra felhasználni.

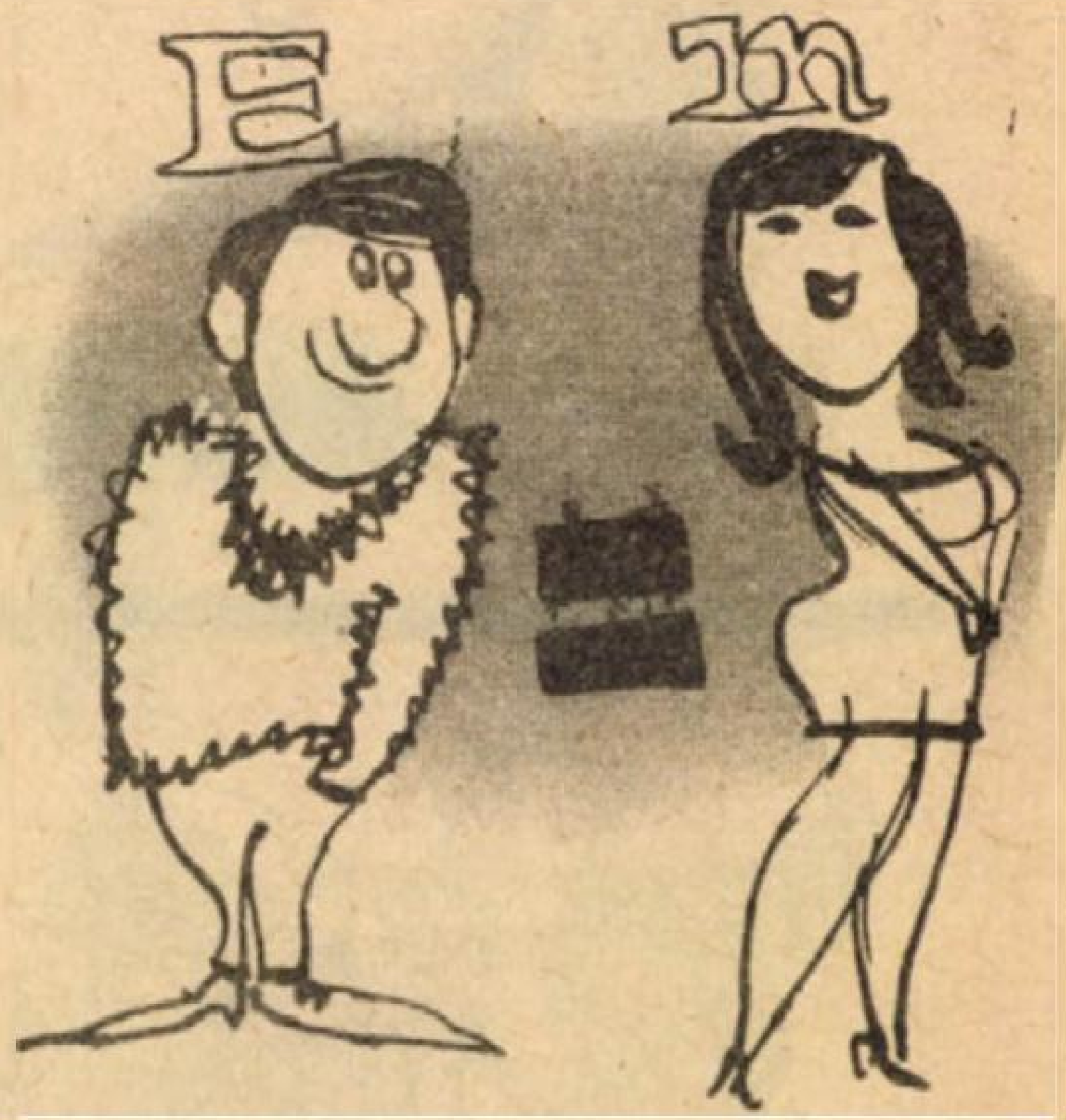

Most hallom, hogy a film nem erről szól, hanem Einstein életéről. Nem baj, ettől még egészen jó film lehet. Minden relatív.

Feleki László

A különc

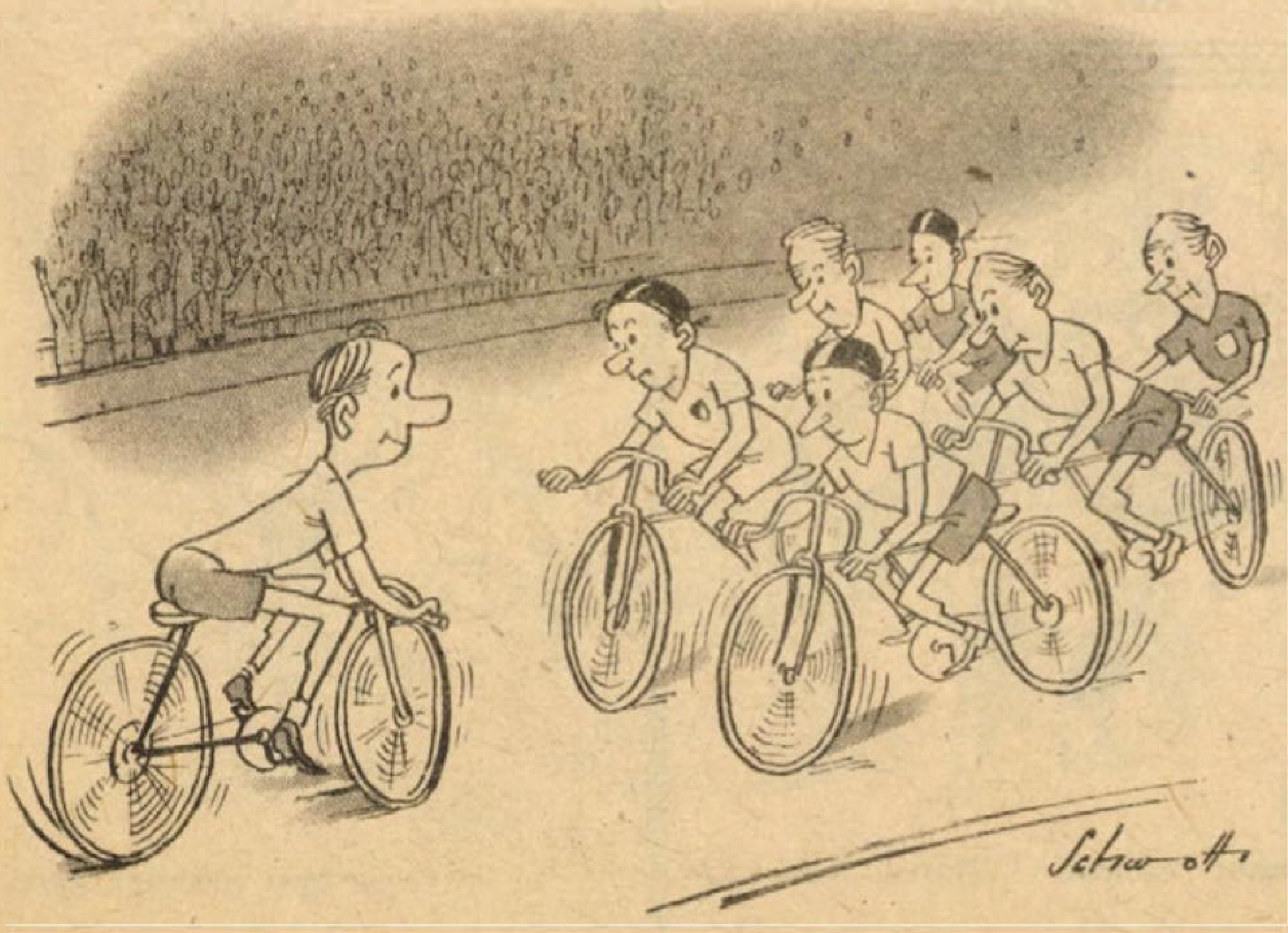

Nőnapi csokor

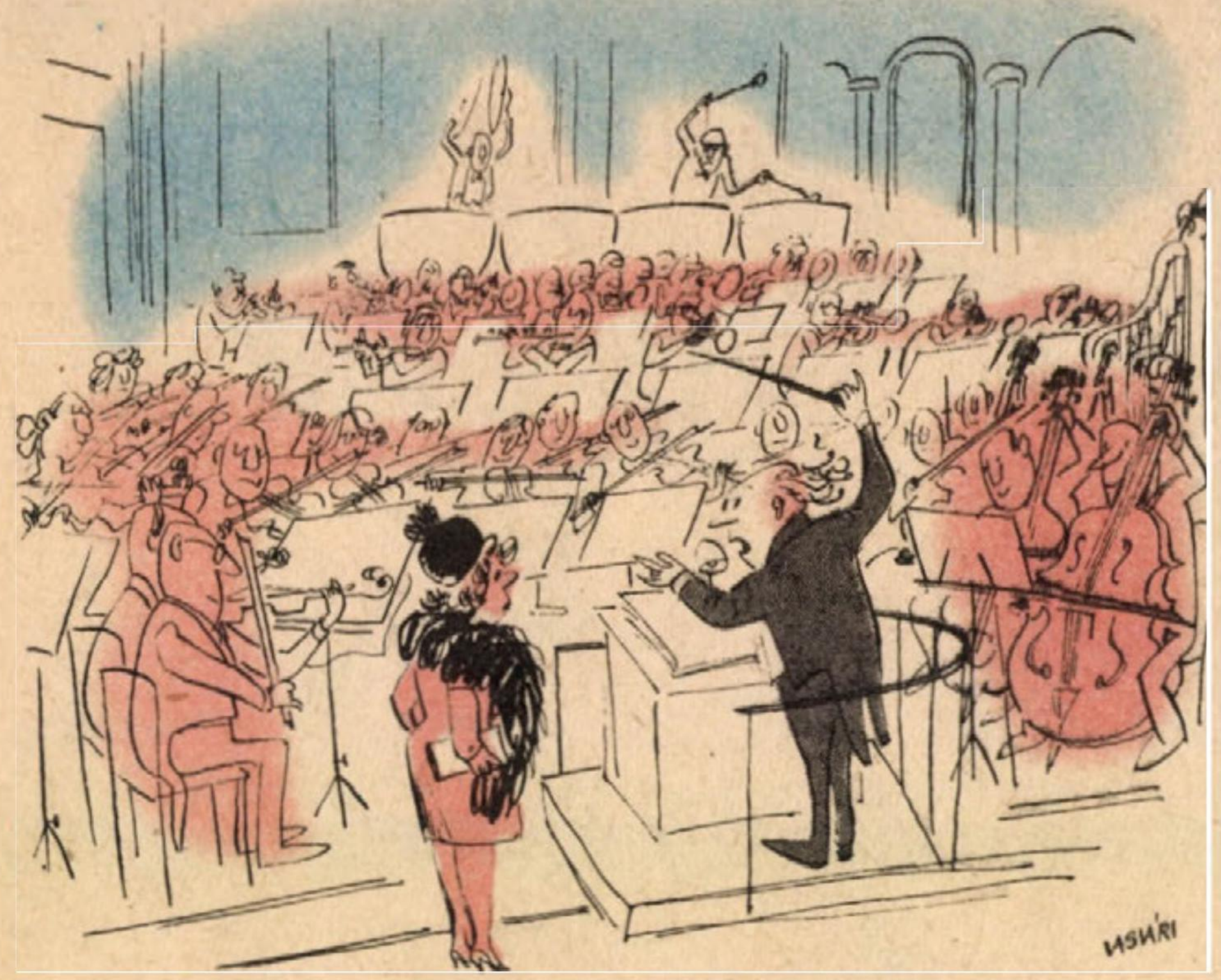

– Most nem érek rá, fiacskám...

a titok

A Férfi nyugodt volt; a szeme se rebbent, amikor rálőttek. Egy kicsit félrehajtotta a fejét és mosolygott, majd macskaügyességgel felmászott a ház falán. A tizenötödik és a tizenhatodik emelet között megcsúszott a lába, és kis híján lezuhant, de nem vesztette el a lélekjelenlétét, nem idegeskedett. Várt néhány pillanatig, aztán, mintha mi sem történt volna, újra elindult. A tetőről fityiszt mutatott a támadóknak.

— Micsoda pasas! — mondta az egyik gengszter. — Ennek nincsenek idegei...

A Férfi bemászott egy nyitott ablakon, majd a szobában cigarettára gyújtott. A lábára tekerőző óriáskígyó ugyan zavarta egy kicsit a rágyújtásban, de még ebben a helyzetben is ura volt az idegeinek. Először nagyot slukkolt a cigarettából, és csak aztán vágta le magáról a félelmetes hüllőt.

Az ablakban megjelentek az üldözők. A Férfi kiballagott a szobából, de nem nézett vissza, mintha nem is őt üldözték volna. Midőn a kilincshez nyúlt, nyílvesszők csapódtak az ajtóba. Egyet kihúzott, és alaposan megvizsgált.

— Mérgezett — mondta fejcsóválva. — Nahát, ezek a lurkók!

A folyosón tizennyolcan vártak rá, tizennyolc felfegyverzett bandita.

— Elvesztem — mondta magában a Férfi, de a szíve nem dobogott hevesebben, nem veszítette el a nyugalmát. Rövid verekedés után a banditák legyűrték, becipelték egy másik szobába, és ott gúzsba kötve egy székre ültették. A szék alatt pokolgép ketyegett. Tik-tak, tik-tak...

— Egy perc múlva robbanni fog! — figyelmeztette egy vigyorgó bandita.

A Férfi fölényesen mosolygott. Kisvártatva észrevette, hogy még valaki van a szobában. Egy fiatalember, ugyancsak összekötözve, széke alatt egy pokolgéppel.

— Maga nem ideges? — kérdezte nyüszítve a fiatalember.

— Nem — felelte a Férfi, miközben megpróbált kibújni a kötelek alól.

— Fantasztikus!

— Nincs ebben fantasztikus — felelte a Férfi. — Tudja, én nős vagyok, és mindig otthon vezetem le az idegességemet. Ma reggel, amikor elindultam hazulról, jól megmondtam a magamét a feleségemnek, és most — mint láthatja — tökéletesen nyugodt vagyok.

Tik-tak, tik-tak.

Az utolsó pillanatban kiszabadította magát, és a bombát kidobta az ablakon. Hatalmas robbanás. Odarohant a társához, elvágta a köteleit, bomba ki az ablakon, robbanás. A fiatalember hálálkodott, de a Férfi azt mondta: ugyan, kérem, szóra sem érdemes, aztán zsebre dugott kézzel, fütyörészve elindult hazafelé.

Útközben vett egy csokor virágot a feleségének.

(mikes)

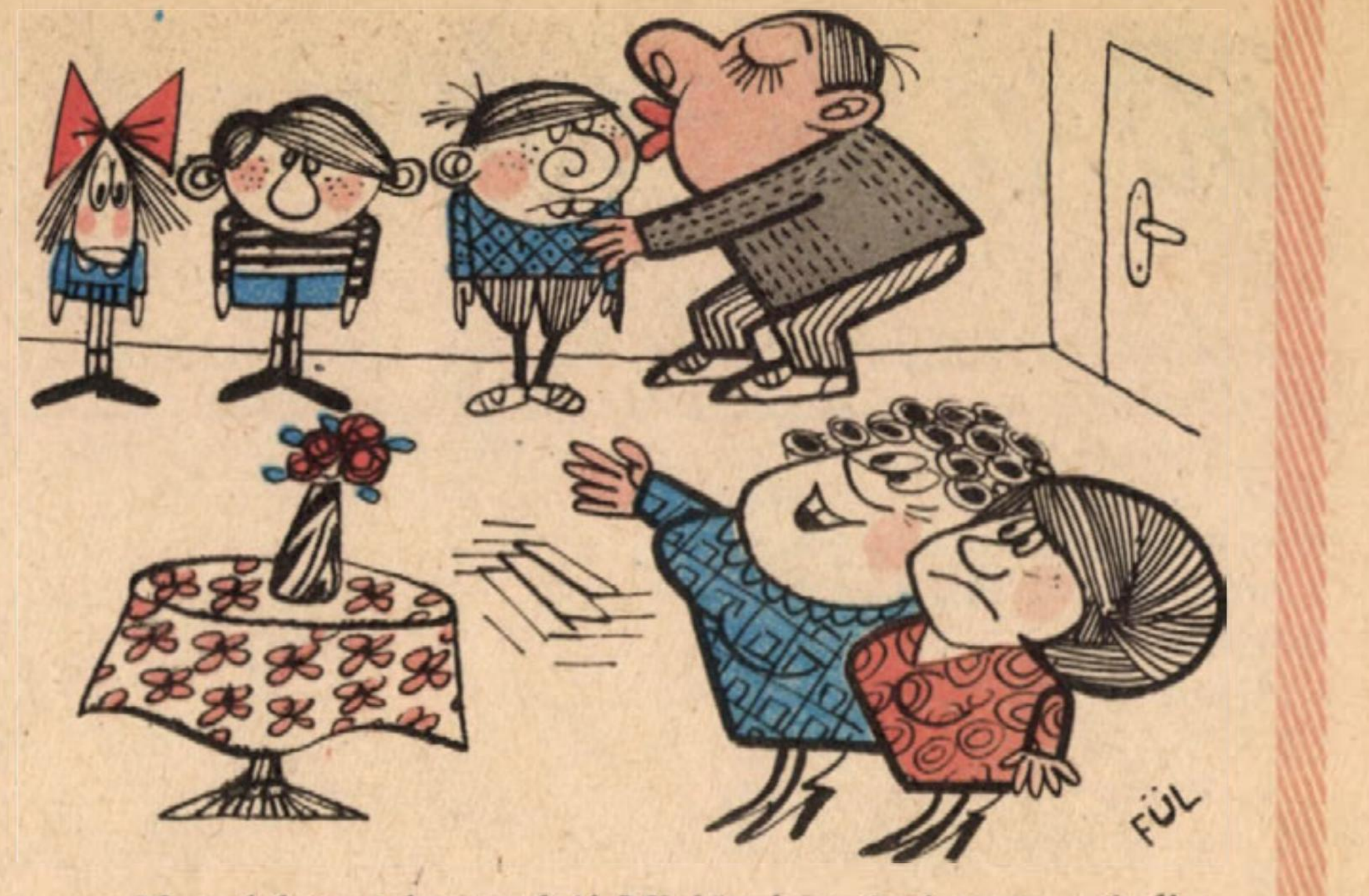

– **Nem** lehet rá haragudni! Mielőtt kártyázni megy, mindig **megcsókolja a gyerekeket!**

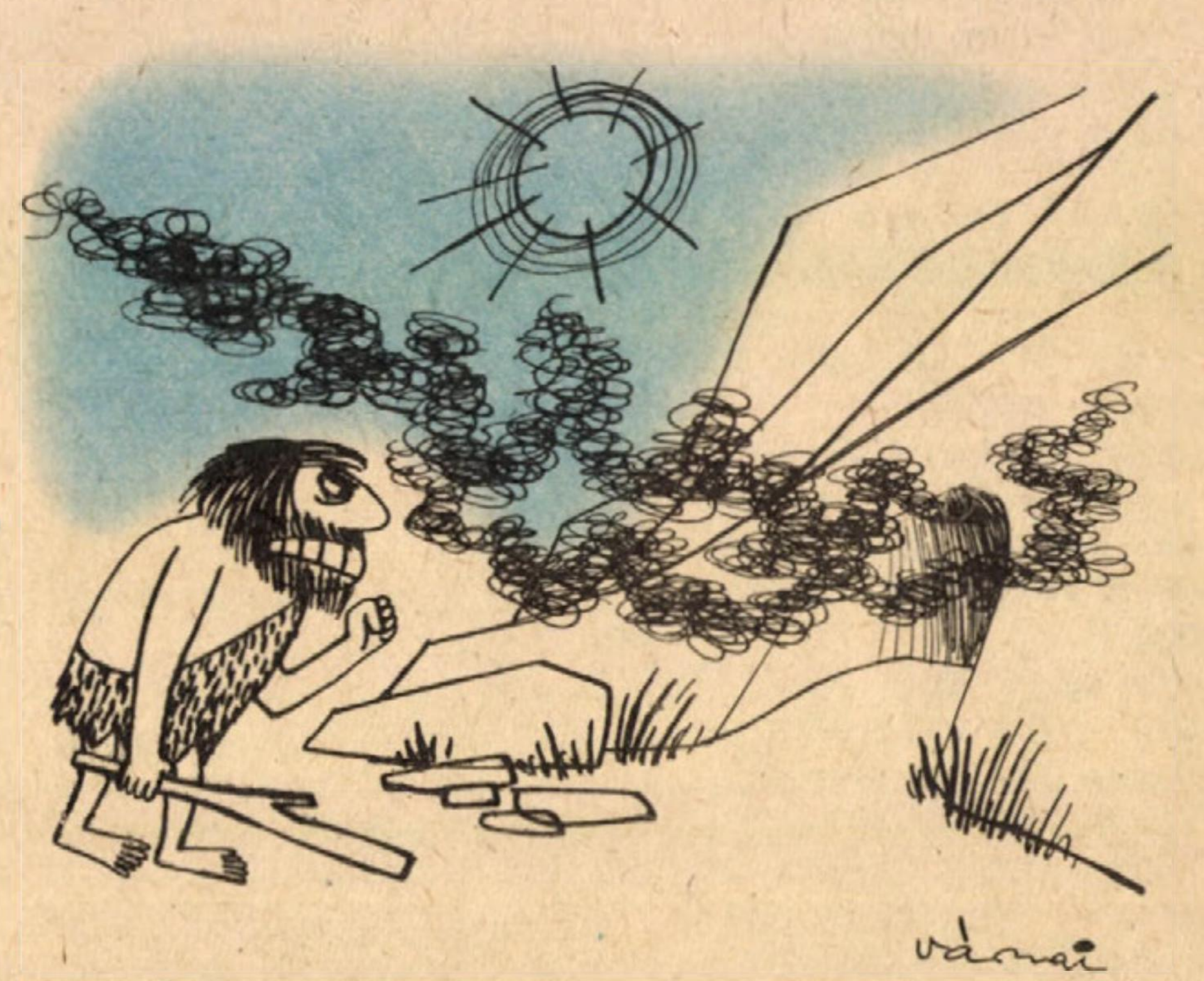

– **Jellemző!** Még nem is ismerjük a tüzet, de a feleségem már odaégette a vacsorát!...

EGY KIS FIGYELEM

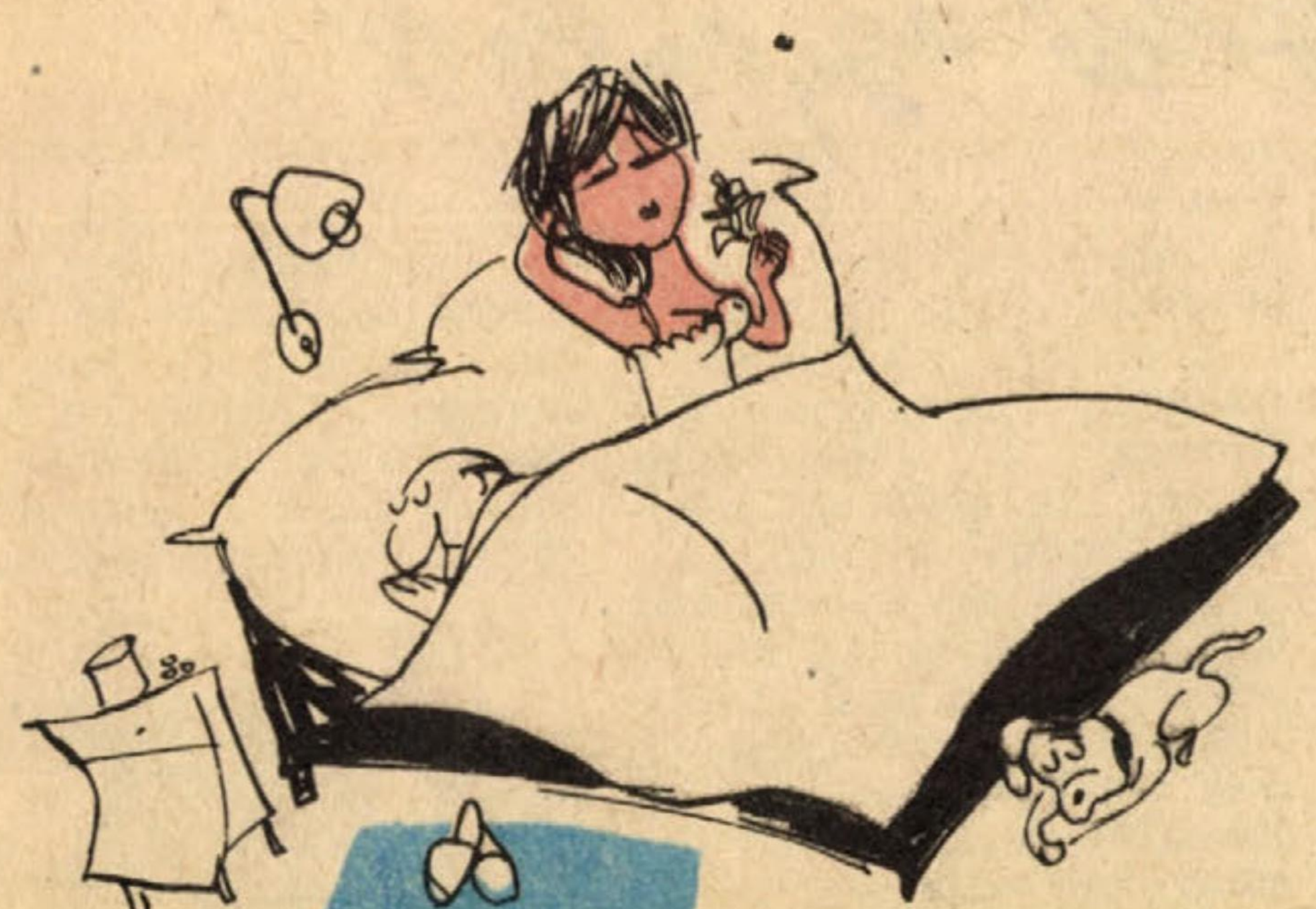

AZ EGRI NŐK

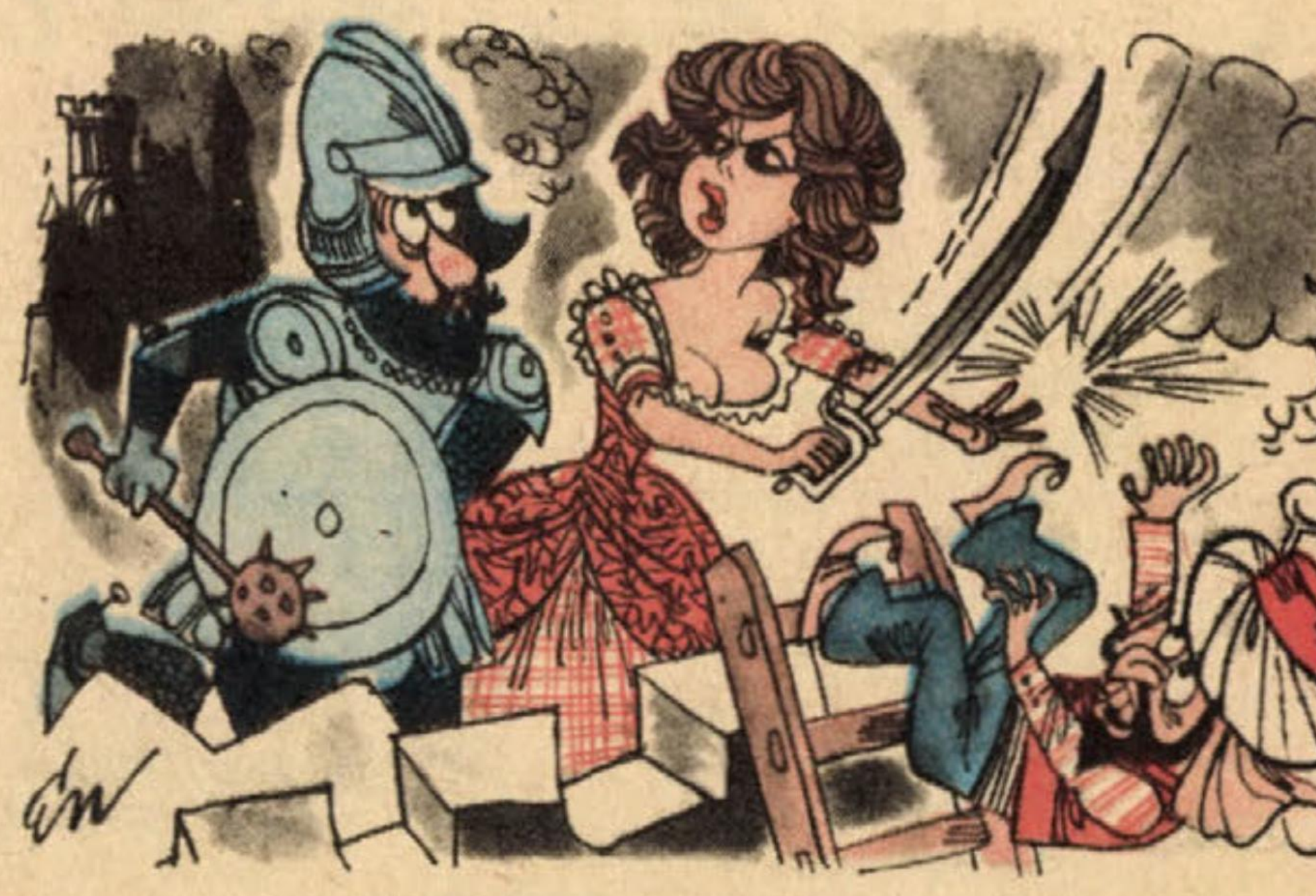

– Bezzeg a múltkor te nem segítettél a lekvárbefőzésnél!

AZ ESZMÉNYI FRIZURA

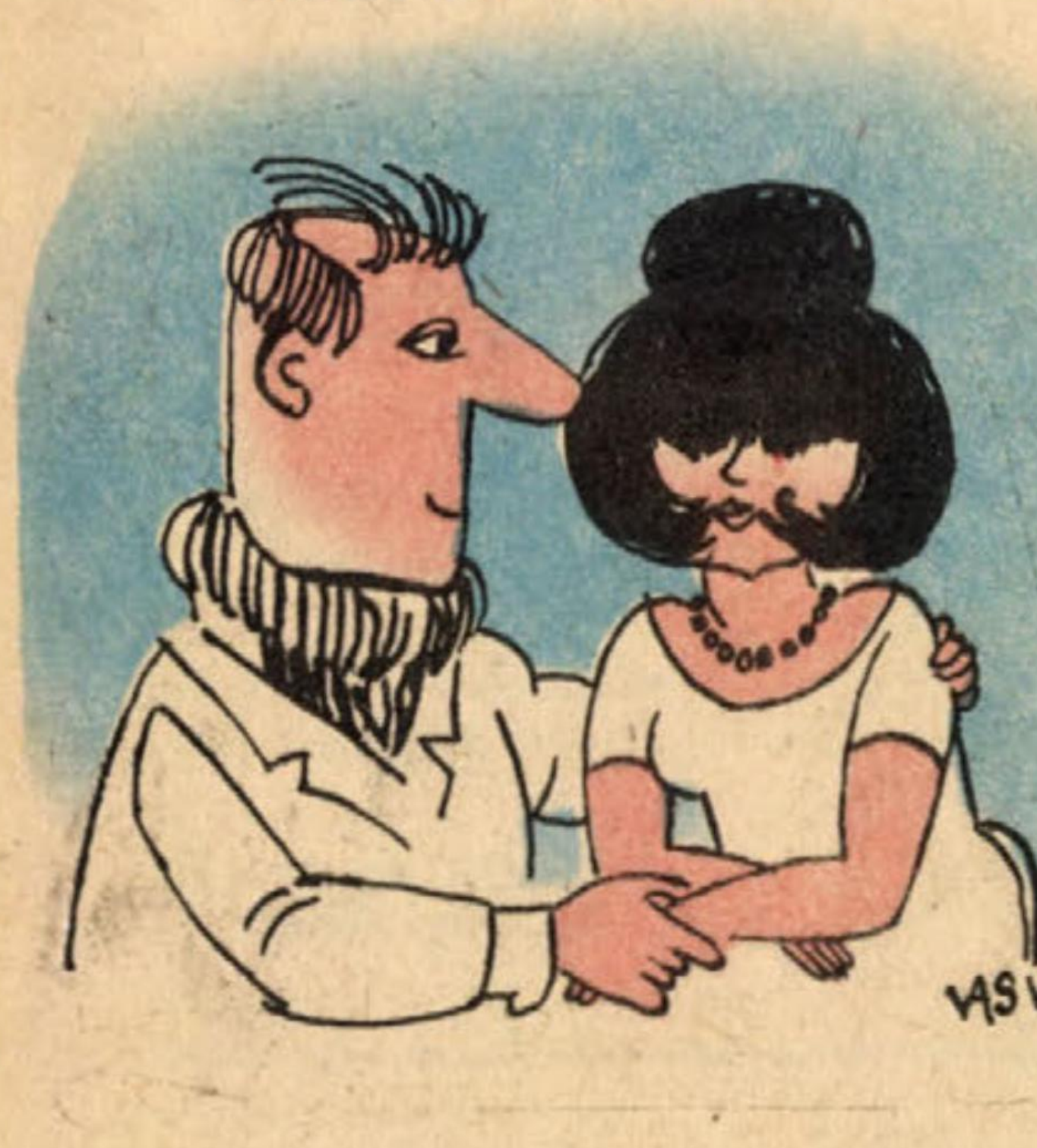

Nem lát, nem hall, nem beszél...

HÁZIASSZONY

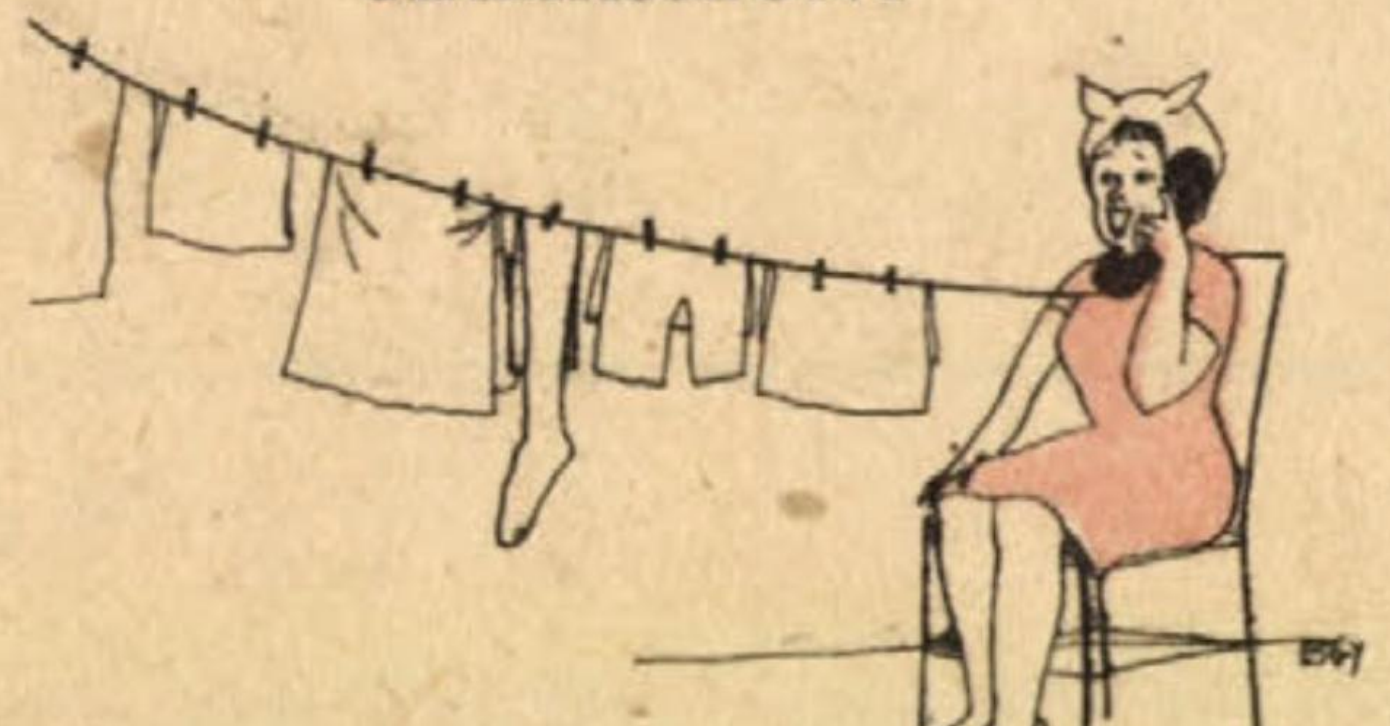

– Halló, mesélj, most már ráérek!

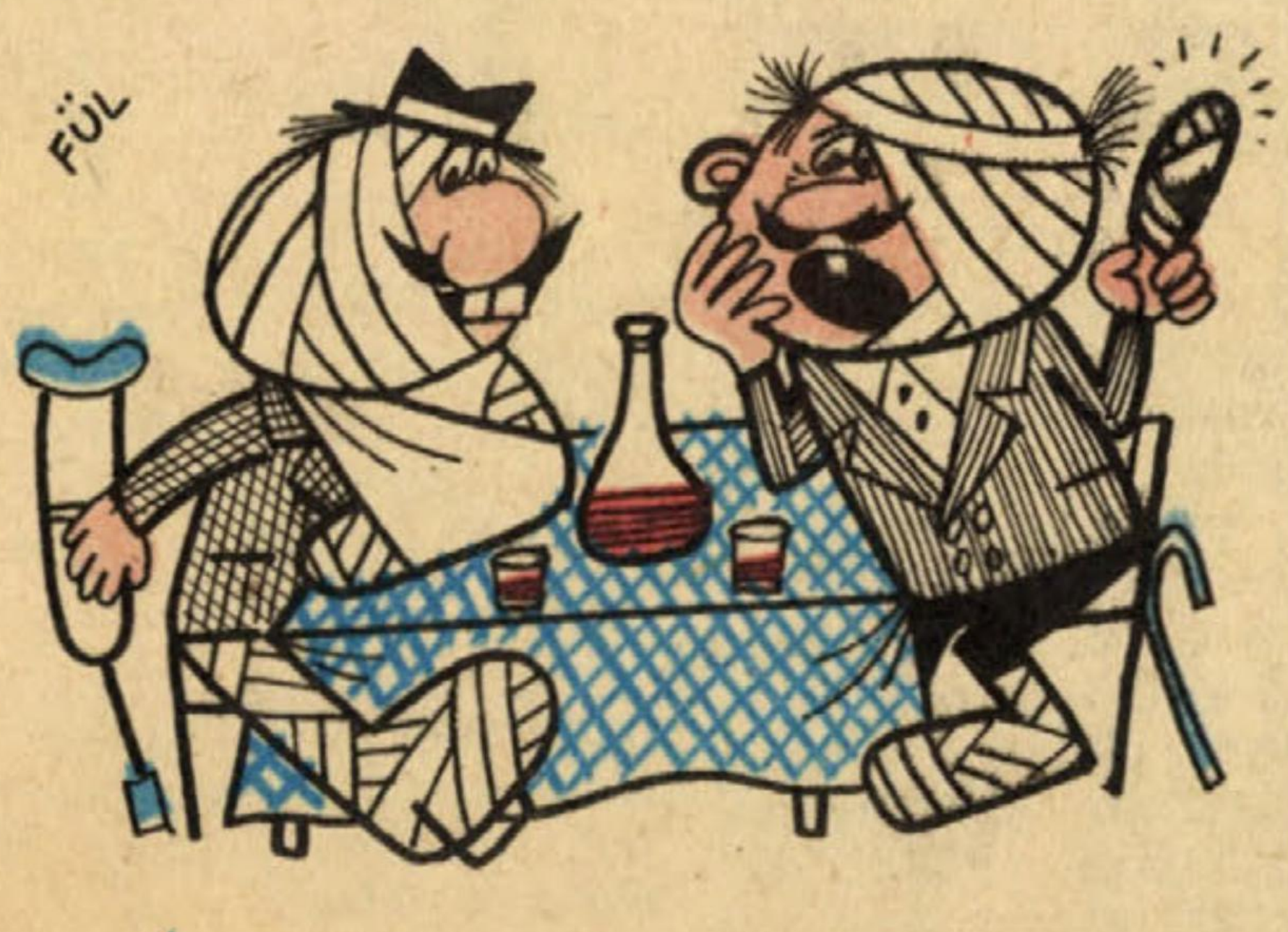

– Mert, komám, pénz olvasva, asszony verve jó!

ANYASZÍV

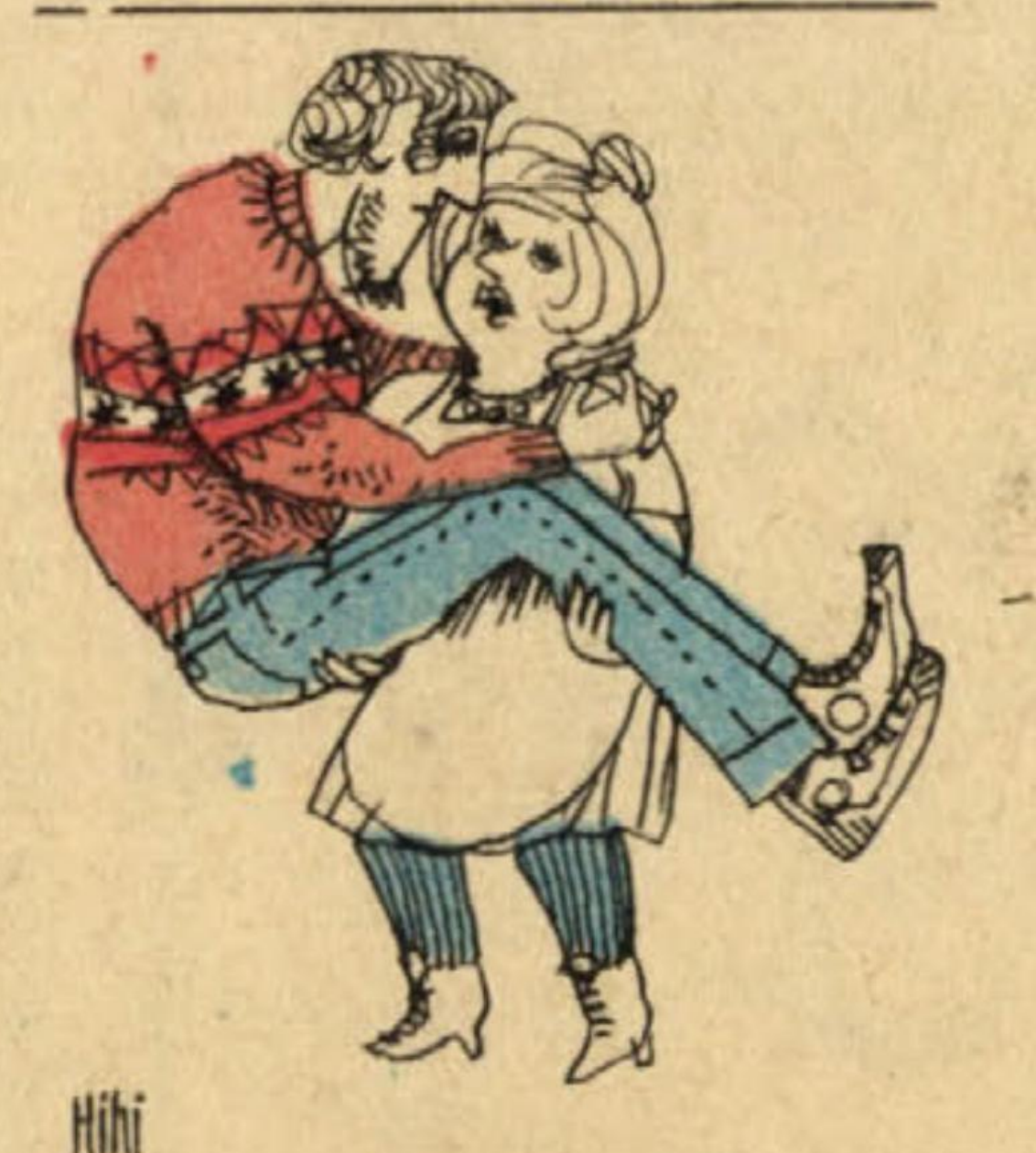

– Megint valami bánatod van, kisfiam?

ESTE

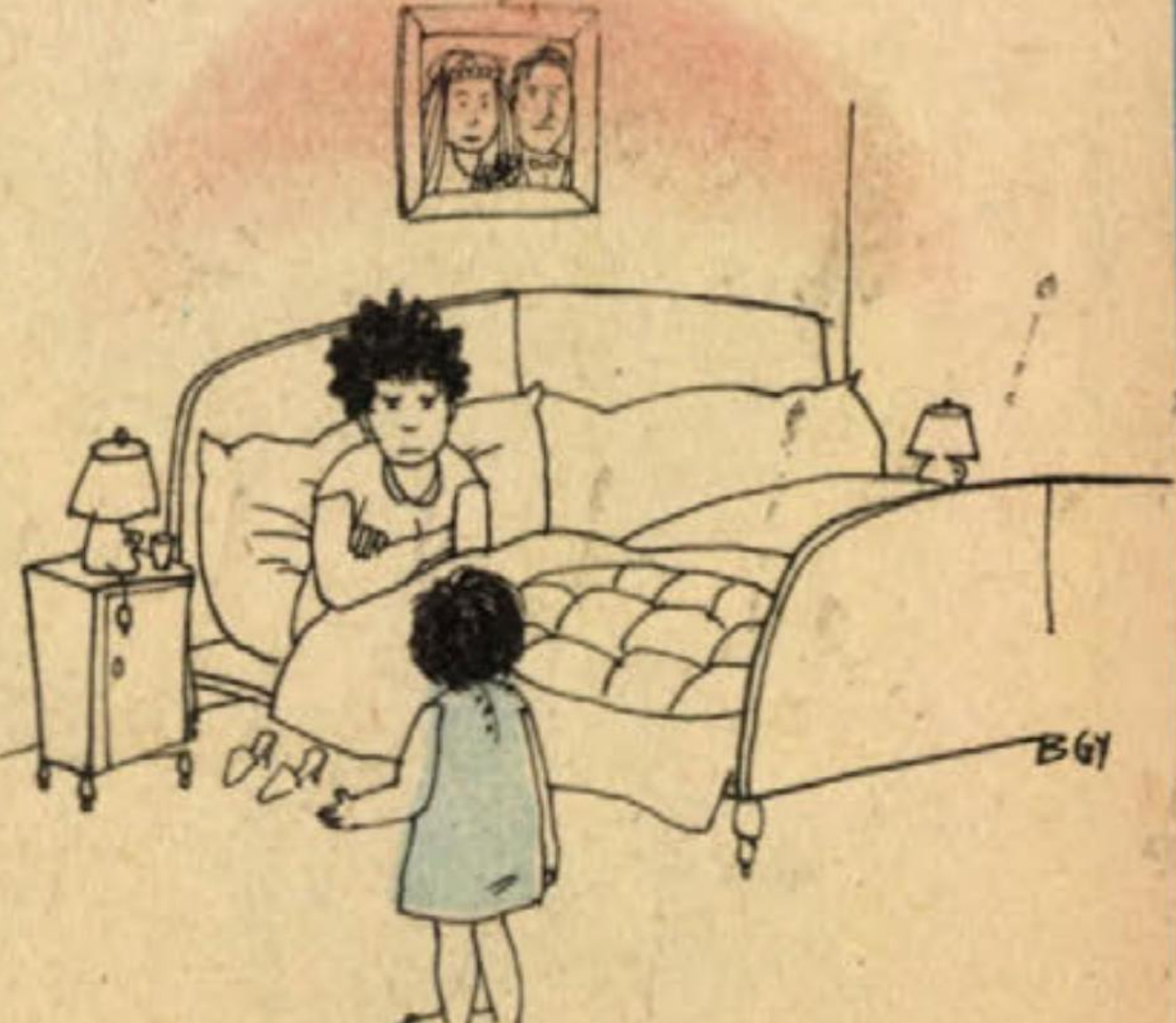

– Te is apu meséjét várod?

EGYENJOGÚSÁG

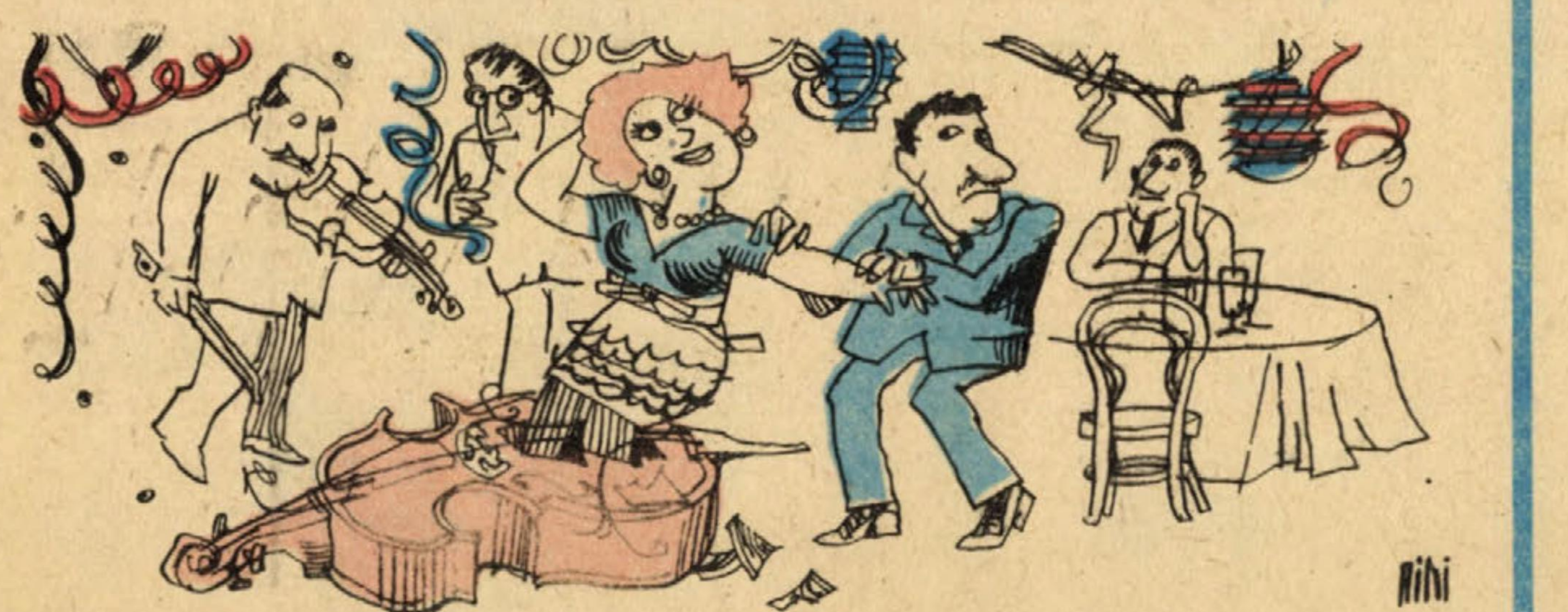

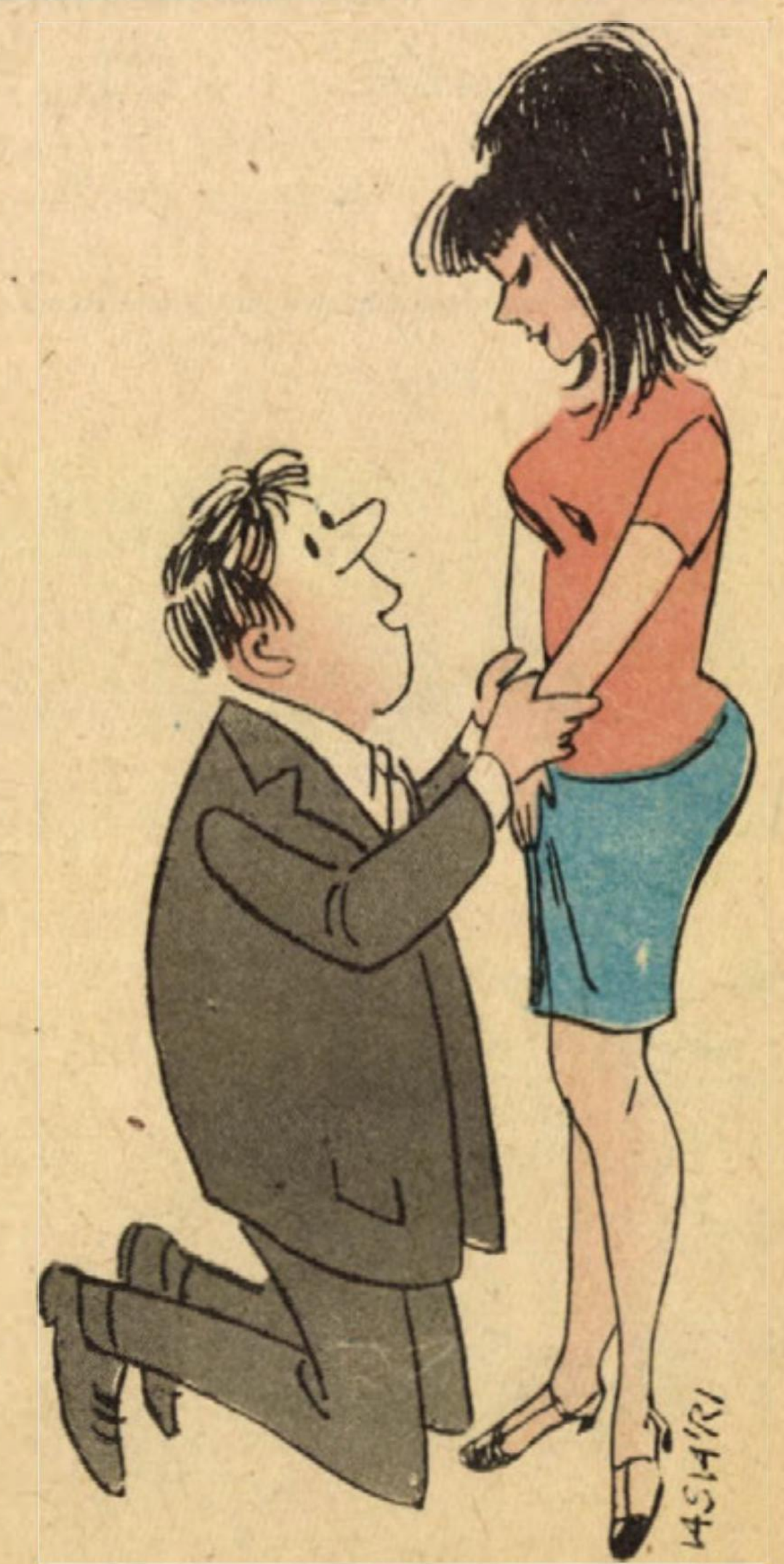

– Akar az első feleségem lenni?

G. GORIN

Fő a bizalom!

A taxival a magas épület elé érkeztem.

— Kérem, ne csapja le az órát — mondtam a sofőrnek. — Beugrom egy percre a hivatalba, aztán megyünk tovább.

A sofőr elégedetlenül ráncolta a homlokát.

— Talán mégis jobb lenne, ha fizetne — jegyezte meg.

— Minek, úgyis tovább megyünk — mondtam. — Mi az, talán nem bízik bennem? Azt hiszi, meglógok?!

— Semmit sem hiszek — mondta a sofőr. — Az utasok különbözőek, van, aki meglóg, van, aki nem…

— Szóval maga mégis azt gondolja, hogy én meglógok?! Na jó! Zálognak itt hagyom a sapkám.

— Mit gondol! — sértődött meg a sofőr. — Minek nekem a sapkája? Bízom önben… Hagyja itt az aktatáskáját.

— Ja vagy úgy! — fortyantam fel. — Tessék, itt a táskám. De engedélyével felírom a kocsi számát.

— Micsoda? — borult ki a sofőr. — Nem bízik bennem? Azt hiszi, lekopok?!

— Semmit sem hiszek — mondtam én. — A sofőrök is különbözőek: van, aki sapkát szeret hordani, de van, aki — aktatáskát.

— Ja vagy úgy! — mondta most a sofőr. — Rendicsek! Írja fel a számom: MT 40—20. De előbb mutassa, mi van a táskájában.

— Mi a fenének?

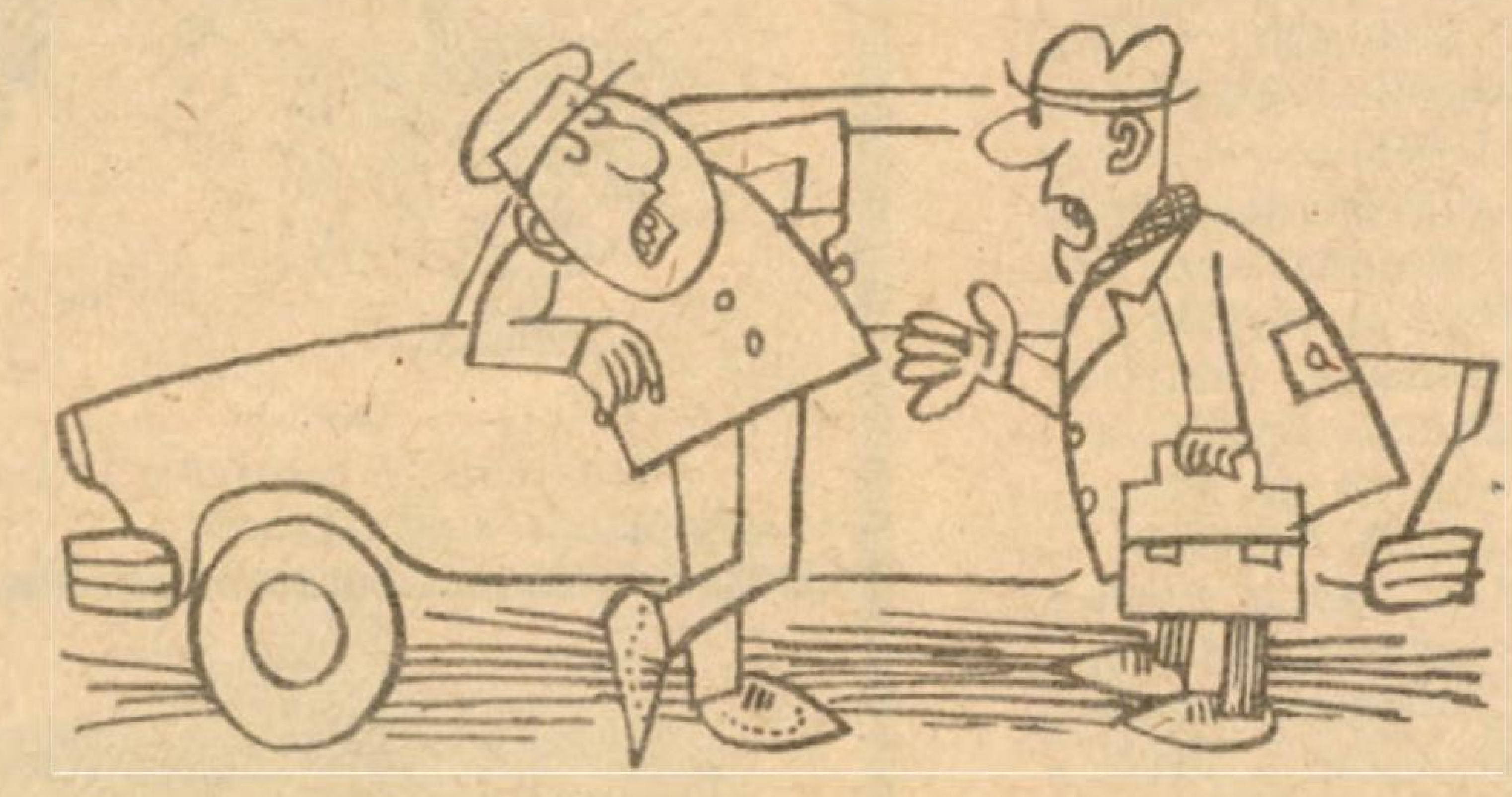

— Hogy aztán ne reklamáljon!

— Tessék! — mondtam dühösen. — Papírok, könyvek, villanyborotva.

— A villanyborotva működik, vagy hibás?

— Hogyhogy hibás? Még működik!

— Mi az, hogy még? Nem fogom kipróbálni.

— Ki tudja — feleltem ironikus mosollyal. — Maga borotválatlan. Arca puffadt. Szemei fátyolosak. Arca bal oldalán szemölcs…

— Ismertetőjeleimet jegyzi meg? — mondta dühösen a sofőr. — Na jó! Én sem felejtem el magát! Az orra krumpli. Gombszemei vannak. Fülei elállnak… Baloldalt plombált fog…

— Hát, ha a dolog ilyen fordulatot vett — forrtam fel —, akkor gyerünk az iratokkal. Itt van a személyi igazolványom, a belépési engedélyem, házassági anyakönyvi kivonatom. Vegye magához. És tudja meg, becsületes emberrel van dolga. Most pedig maga is adja az iratait.

— Tessék! — mondta ő. — A vezetői jogosítvány, a szakszervezeti igazolvány…

— Természetesen lakóhelyét igazoló írása nincs — jegyeztem meg.

— Nincs — felelte.

— Egye fene, ha kell, megtalálják!

— Szükség esetén magát is.

— Ha bármi történik, majd megismertetik a 144. paragrafussal — mondtam én.

— Magát meg a 147-essel. Második cikkely — mondta ő.

Dühödten meredtünk egymásra.

— Hallgasson ide — mondtam váratlanul —, hát nem szégyelli magát?

— És maga?

— Én maga helyett is — feleltem én.

— Én is — felelte ő, és lesütötte szemeit. — Vegye vissza az iratait…

— És maga is a sajátjait…

— Fogja a táskáját…

— Köszönöm — mondtam. — És feledjük a számát: MT 40—20.

— Feledjük — mondta ő.

Könnyedén megveregettük egymás vállát.

— Hogyan gondolhattam magáról bármi rosszat is? — csodálkoztam én. — Olyan rokonszenves a tekintete. Szürkék a szemei. Arcán anyajegy.

— Maga is szép — mondta ő. — Nagy szemek, tiszta fülek, törődik a fogaival…

— Rögtön jövök — mondtam én.

— Csak tessék — mondta ő. — Bár maga nélkül unatkozni fogok.

Gyengéden egymásra mosolyogtunk, és én kiléptem a kocsiból.

A bejárathoz érve vettem észre, hogy hiányzik a belépési engedélyem.

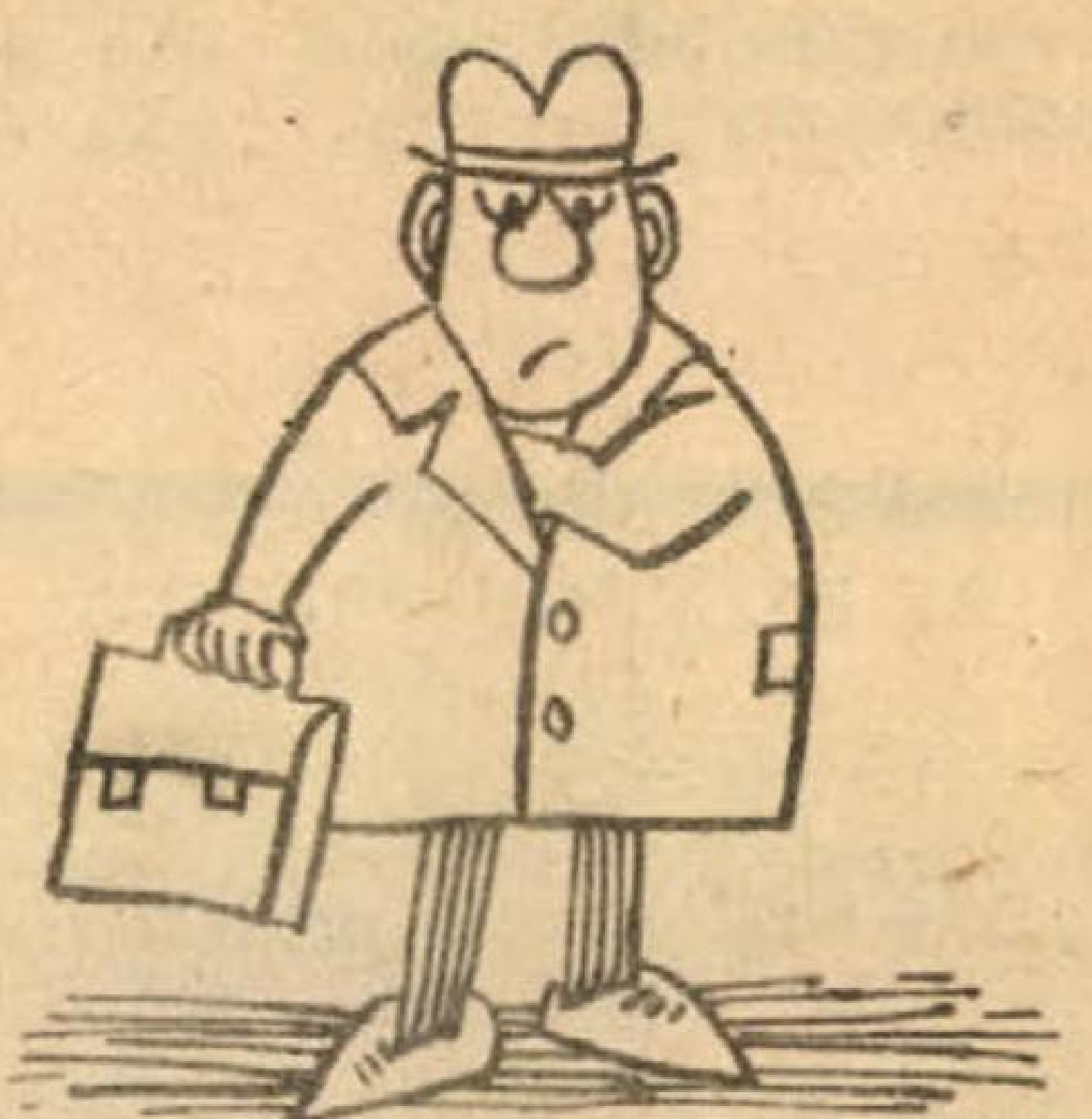

— A gazember! — gondoltam. — A belépőmet azért magánál tartotta… Nem baj!… Nem lóg meg… Mindenesetre én is kilyukasztottam a hátsó kerekeit…

(Oroszból fordította: Barabás Péter)

Rajt

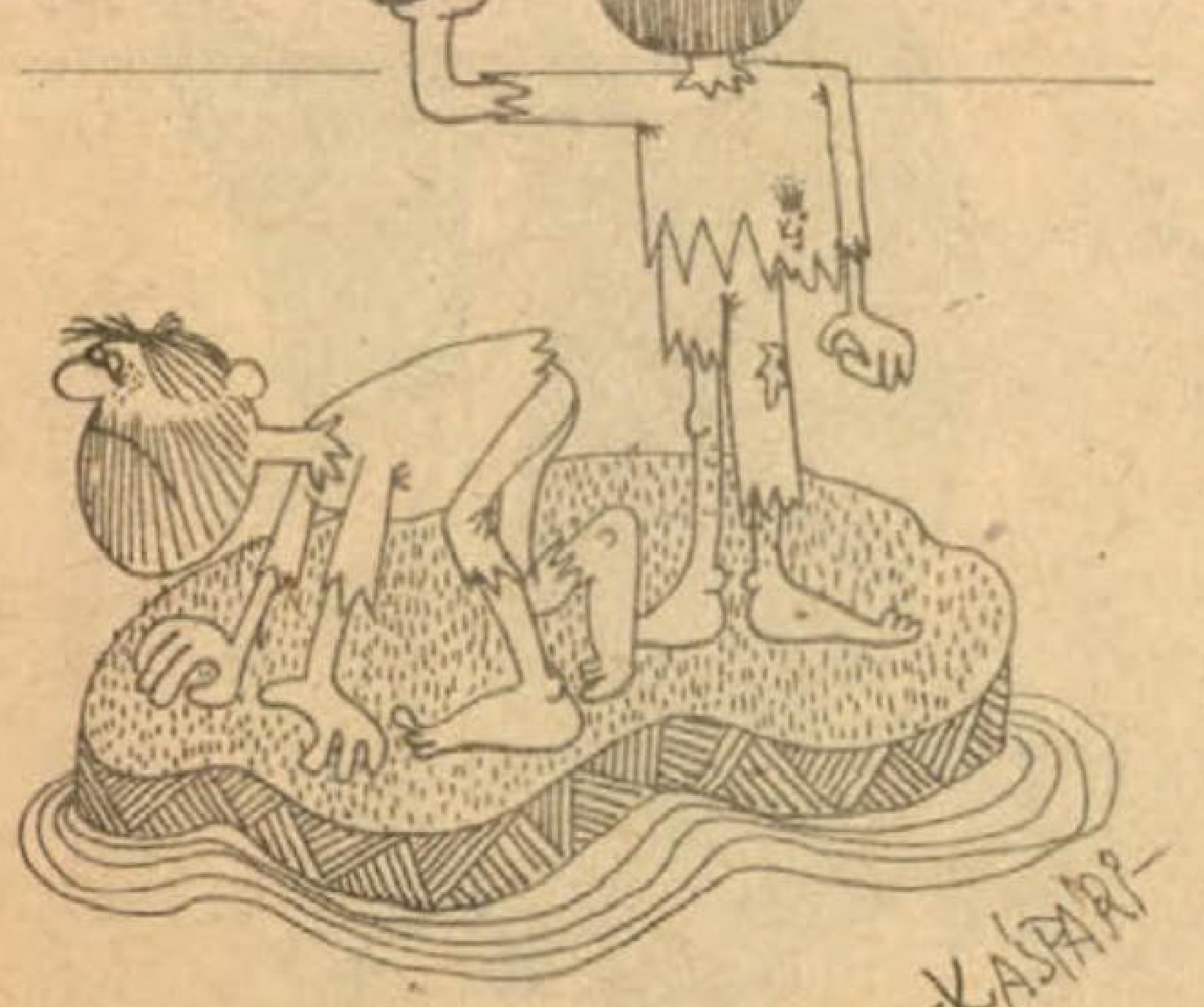

A látnok

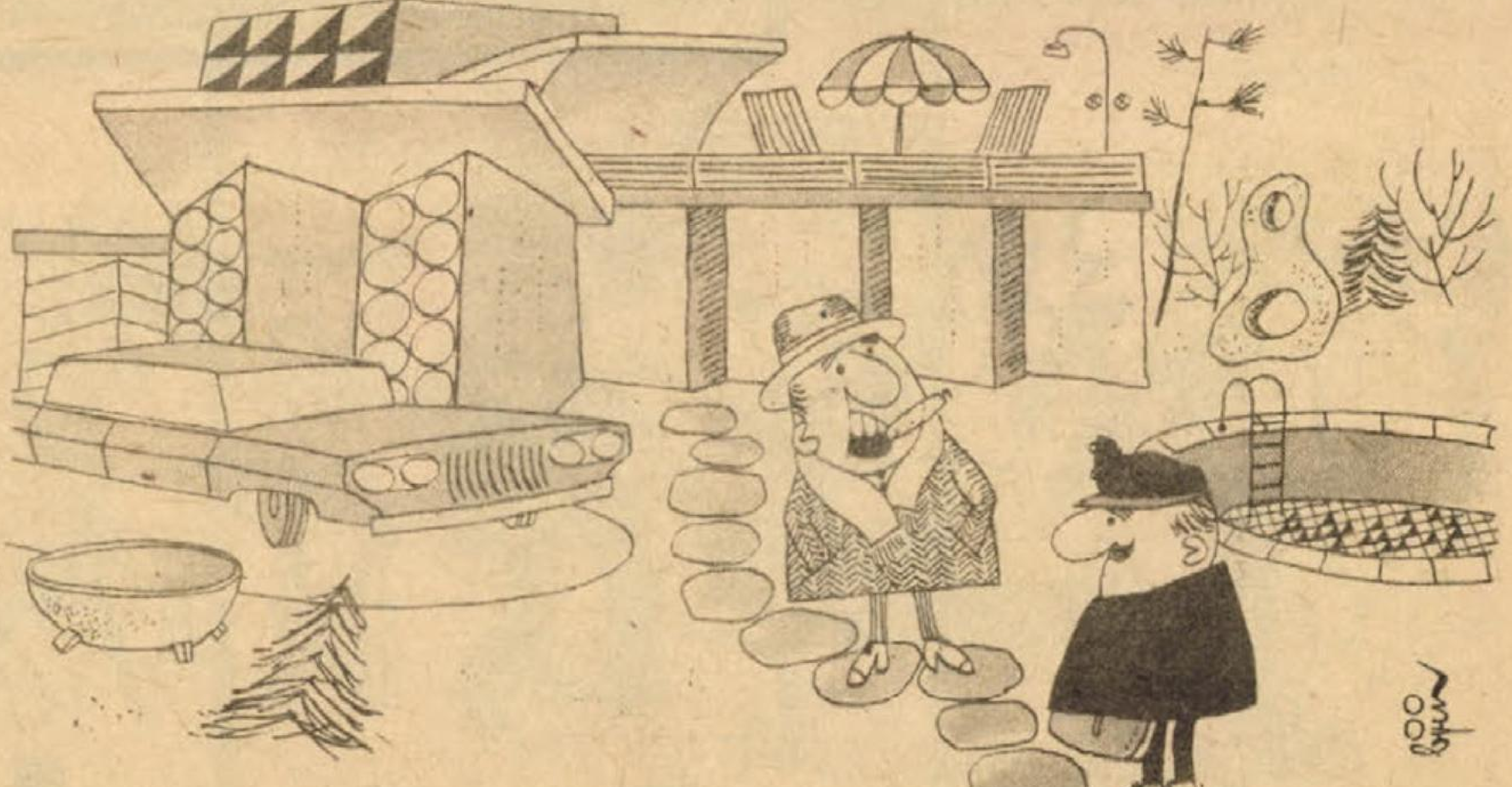

– Szép a villa, ugye? Bár már leültem volna!…

FURCSA APRÓHIRDETÉSEK

Emberi gyengeség: megrögzött apróhirdetés-olvasó vagyok. A szűkszavú és tárgyilagos közlemények mögött az élet sűrűjét érzem. Néhány elgondolkoztatóbb anyagot közkinccsé is teszek apróhirdetés-gyűjteményemből. (A neveket és a címeket természetesen elhagytam.)

ADÁS – VÉTEL

Pingpong-asztal kisipari munkaverseny méretű, eladó.

„Világ Ifjúság" képeslap 1958. márciusi és 1960. januári példányát, valamint aforizmákkal foglalkozó könyveket és 10 liter repceolajat vennék.

Ajándékozzon! Egy gyönyörű madonna kép értékes rámával helyszűke miatt olcsón eladó.

Ikerszülés miatt új nyugatnémet gyerekkocsi eladó.

FELHÍVÁS

Szerdán a piacon zöld pulóverem barackvásárlásnál a láda szélén felejtettem. Kérem a két asszonyt, a piaci sarki trafikba adja le.

Kozák Gabika névre hallgató törpe papagáj 23-án délután 4 órakor elrepült a Körte utca 16. számú házból. Megtaláló magas jutalmat kap.

Március 21-én elvesztettem aktatáskámat, férfi ing és jogszabályok voltak benne. Becsületes megtaláló 200 Ft jutalom ellenében adja le.

Felhívom azt, aki március 27-én Horog utca 19. szám alatti trágyát megvette, f. hó 17-ig jelentkezzen, ellenkező esetben lemondottnak tekintjük.

LAKÁS – INGATLAN

Egyetemnél kisebb szőlő eladó.

Férfi szobatársat keresek. Katonáné.

Karónak akácfa, szobakonyhás ház eladó.

Egy idős házaspár, akinek szőleje és háza van, lakást biztosít egy gyermektelen házaspárnak, meggondozásért. „Még örökölhet is" jeligére.

HÁZASSÁG

Egy teljesen árva asszonyt keresek 50–70 évesig élettársnak, vagy házasság céljából. Csak komoly címre válaszolok. „Becsülnivágyó" jelige.

Hatvanéves nénikémet hasonló korú, lakással rendelkező férfihez hozzáadnám. „Tiszta életű" jeligére kiadóba.

D. F.

Sajtófogadáson

Barát József rajza

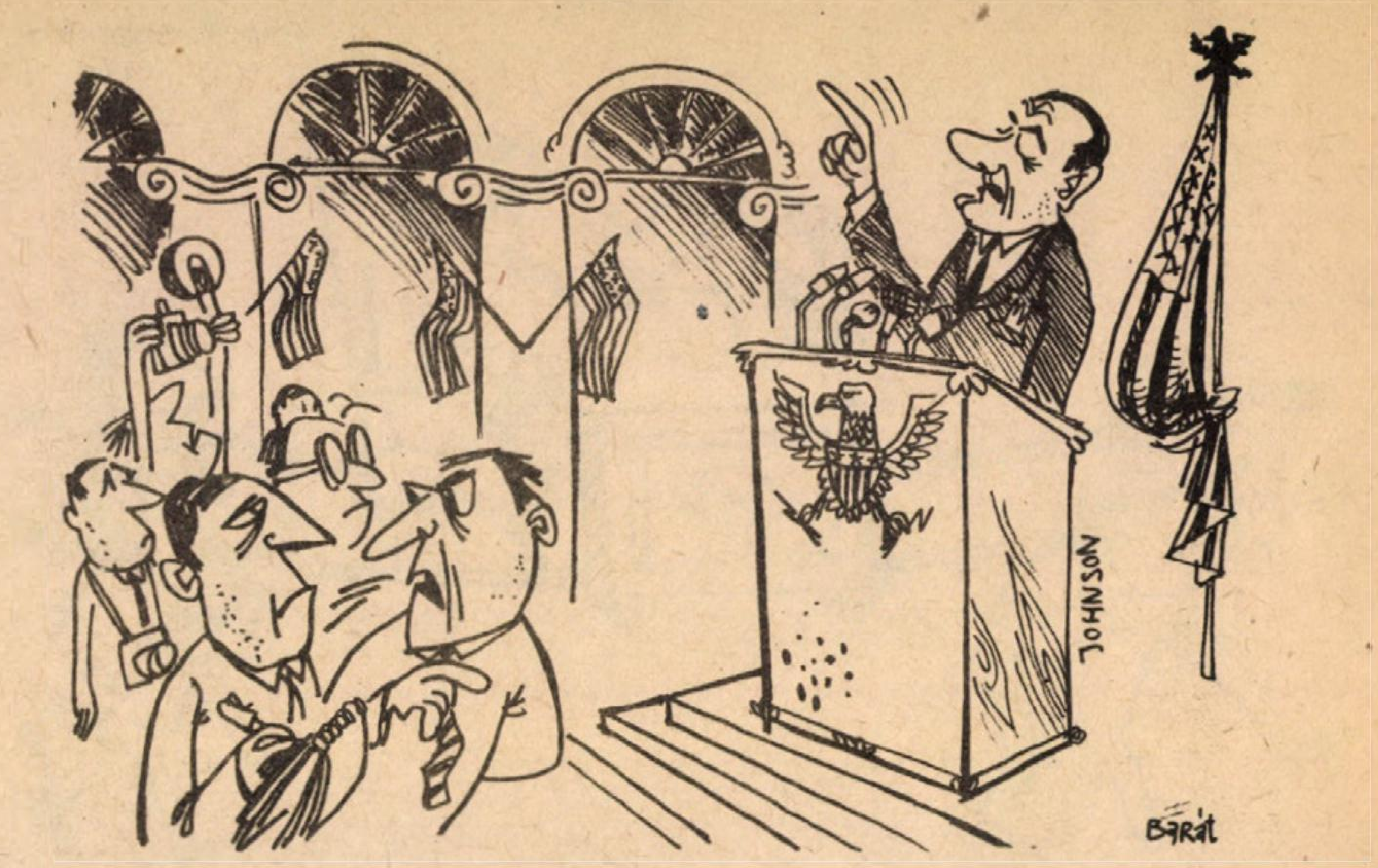

– Van valami elképzelése az Elnöknek a vietnami probléma megoldásáról?
– Tele van bombaötletekkel . . .

Nevelem az asszonyt

Bonyolult ellenszolgáltatások és különféle szívességek kilátásba helyezésének árán végre szert tettem egy bejárónőre. Ritka szerencse!

– Kezicsókolom . . . – köszön, amikor belép.

A hideg ráz, ha valaki az anyám lehetne és meg akarja csókolni a kezemet.

– Mondja csak – kérdem szelíden, hogy a helyes magatartásra rávezessem –, hány éves maga?

– Hatvan múltam az ősszel.

– Hát engem mennyire taksál?

Gyanakodva néz a szemembe. Nem tudja, mit akarok. Bizonytalanul szólal meg:

– Ugyan már, kezicsókolom . . .

– Nyolcvannak! Mondja csak ki bátran! Erős vagyok.

Még furcsábban néz. Végre megszólal:

– Tessék mondani . . . Mossunk, vagy . . .

– Ne terelje el a szót – vágok közbe –, ha kezicsókolommal köszönt, akkor azt gondolja, hogy az anyja lehetnék . . .

– Ugyan már, ne tessék tréfálni . . . Nem tetszik többnek kinézni, mint mondjuk . . .

– Ki ne mondja! (Jó ég, azt hiszi, hogy hízelegnie kell. Már megint félreértett.)

– Rapid van? – kérdi türelmetlenül.

Lassan ideges leszek. Nem ért meg, hiába minden.

– Amit akar, van minden. Latinul is. Vim, Ultra, Rapid. Csak kézcsók nincs. Csak kézcsók nincs. Megértjük egymást?

– Hol találom a vikszelőkefét, kezicsókolom?

– Jóasszony! – fohászkodom neki a felvilágosító munkának újfent. Véletlenül az órámra pillantok. Miközben nevelem, órabérben telik az ideje. Meg is kérdem sietve:

– Mennyit kér óránként?

– Tíz és a koszt, kezicsókolom.

Reménytelen eset. No, majd lassan, lassacskán szoktatom le a csökevényeiről. Egy-két órácskát rászánhatok.

– Mivel kezdhetek, kezicsókolom? – rezzent fel álmodozásomból.

– Hát . . . Talán a nagyszőnyeget kiporolhatná . . .

– Az nem fog menni, kezicsókolom. Az már nehéz nekem.

– Hát akkor hozzon fel egy kis fát, befűteni. Lift van.

– Nem bírja aztat az én beteg derekam.

– Akkor talán megmoshatná az ablakot.

– Ha nem lennék szédülős. Tetszik tudni, tériszonyom van.

A földszinten lakom. De mindegy. Kezdjük talán célratörőbben:

– Tudja, mit? Mondja el, mi megy, mi nem megy, aztán majd csak megállapodunk. Jó?

– Jó. – És énekelve rákezdi, mint a stréber jó tanuló, aki álmából felriasztva is fújja a leckét: – Egy mai takarítónő nem kötelezhető a következőkre, úgymint: kályha kiszedése, bárminek a berakása, tüzelő aprítása, nagymosás, és pépesnél sűrűbb hulladék eltakarítása.

Alig tudok hová lenni a bámulattól. De hiszen e derék asszonynak csak a modora régies! A tudata ízig-vérig mai! Ilyen nagy eltérést forma és tartalom között még a legvadabb absztrakt művészet sem produkálhat! „Kezicsókolom" – minden mennyiségben. Ablakmosás, tüzelőhordás – semennyiben sem. És még én akartam mai szemléletre nevelni!

Péreli Gabriella

Karrier

Várnai György rajza

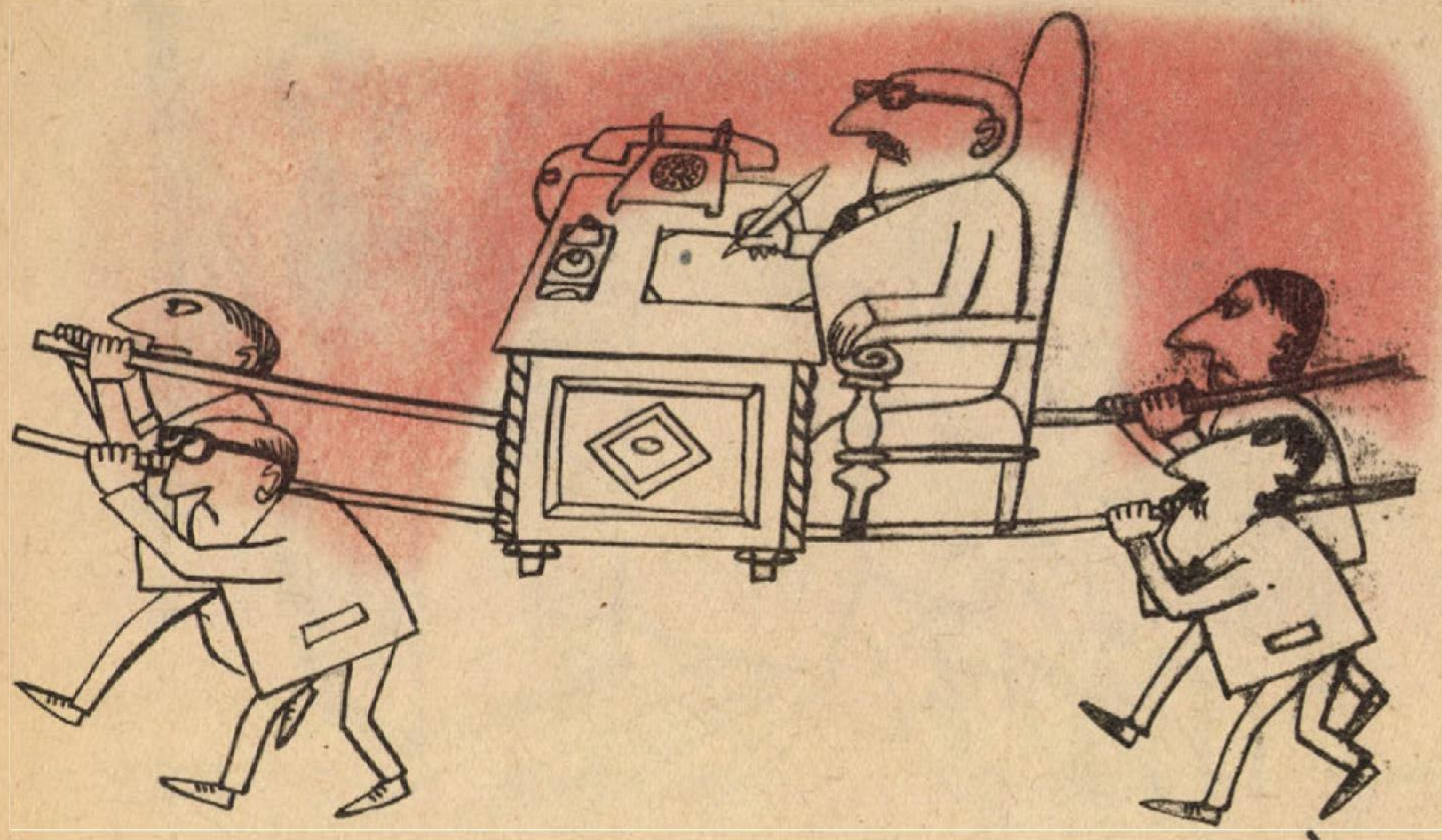

várnai

Gyerekházasság

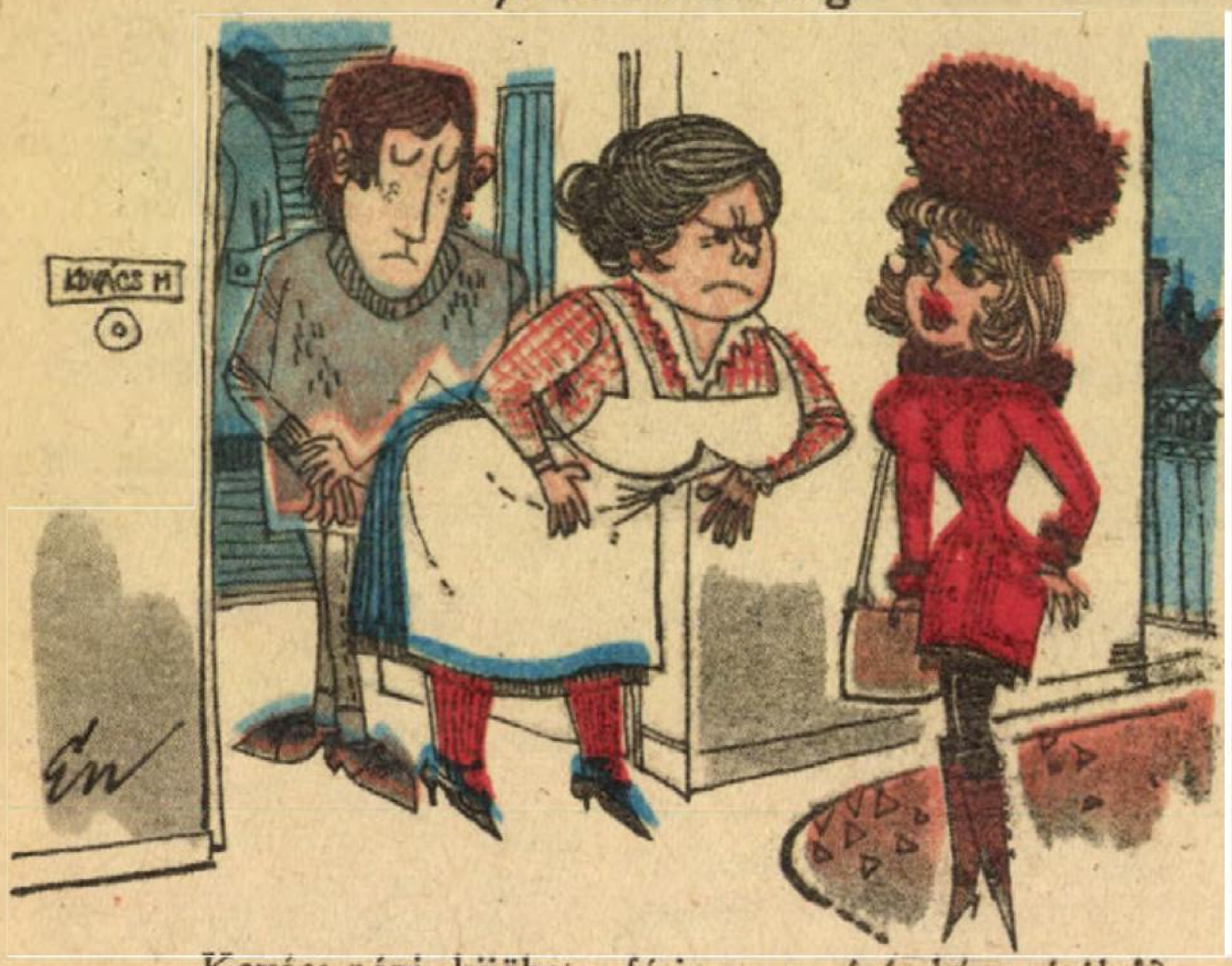

– Kovács néni, kijöhet a férjem egy órácskára sétálni?

Ludas Matyi mozija

De.: JÓ NAPOT, ÉN VAGYOK

Du.: A HÓHÉR

Éberség

Sajdik Ferenc rajza

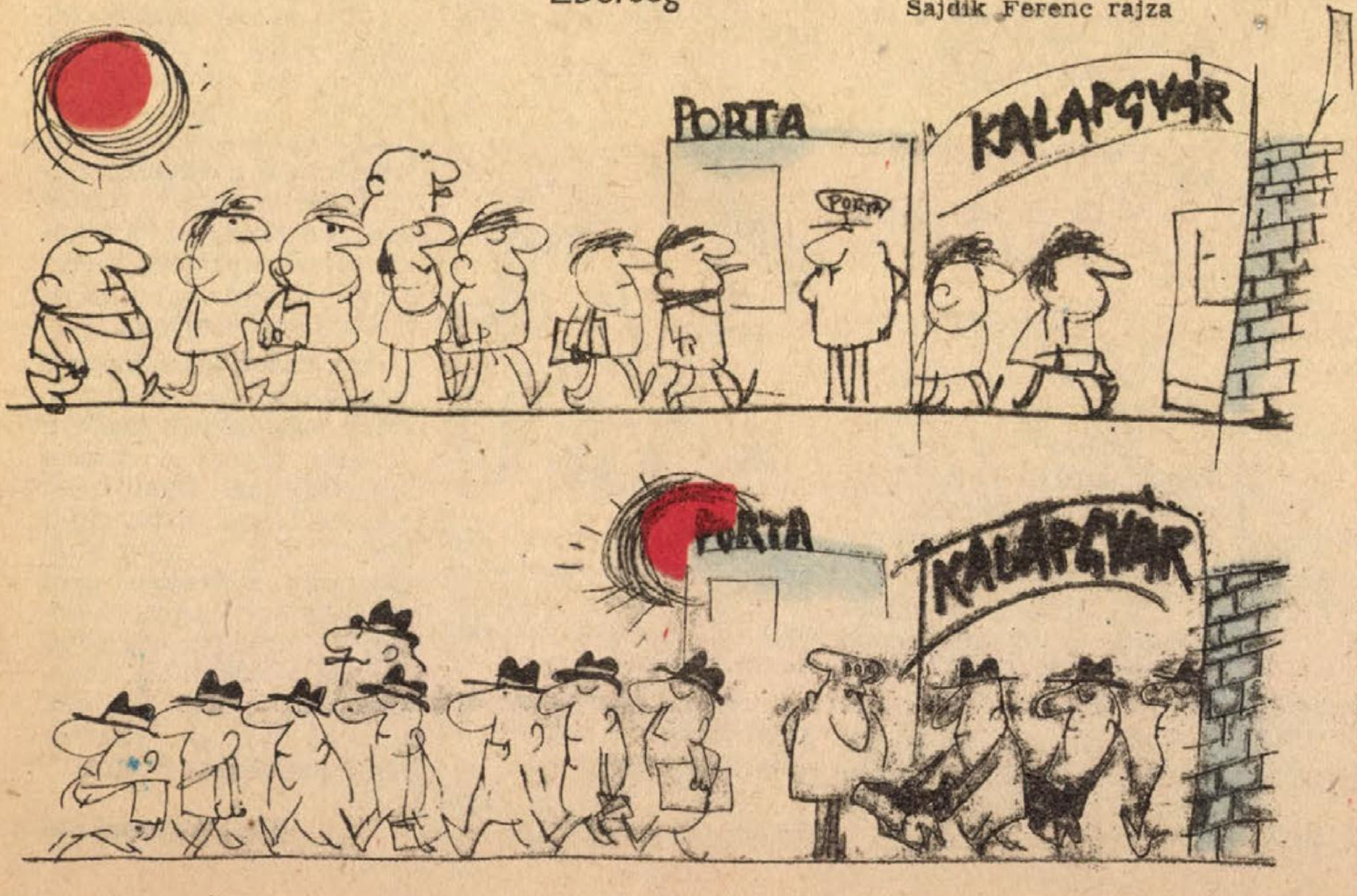
PORTA
PORTA
KALAPGYÁR
PORTA
KALAPGYÁR

E heti hirdetéseink

Nyugodtan főzhet...

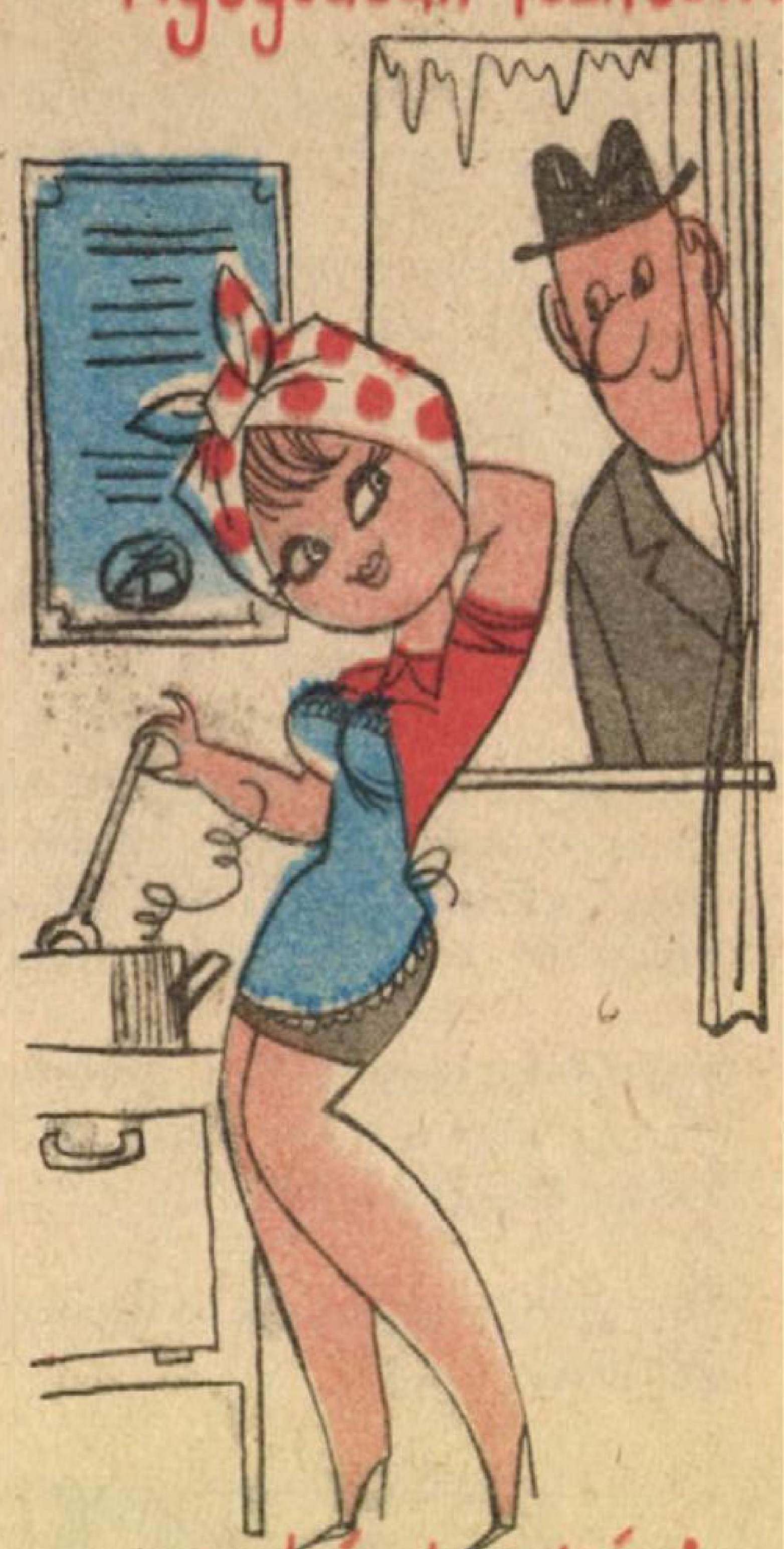

van háztartási biztosítása

Télen...

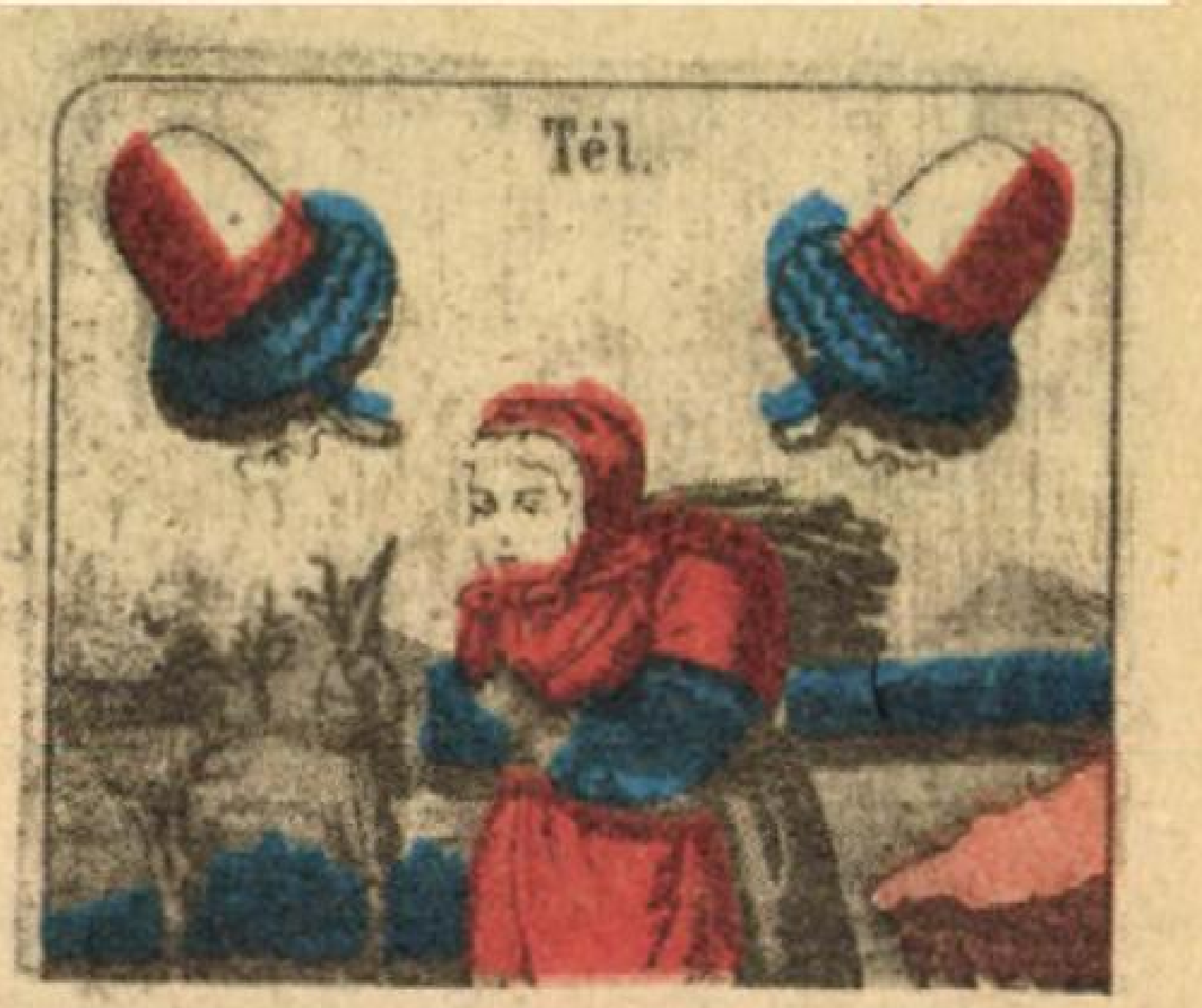

Nyáron...

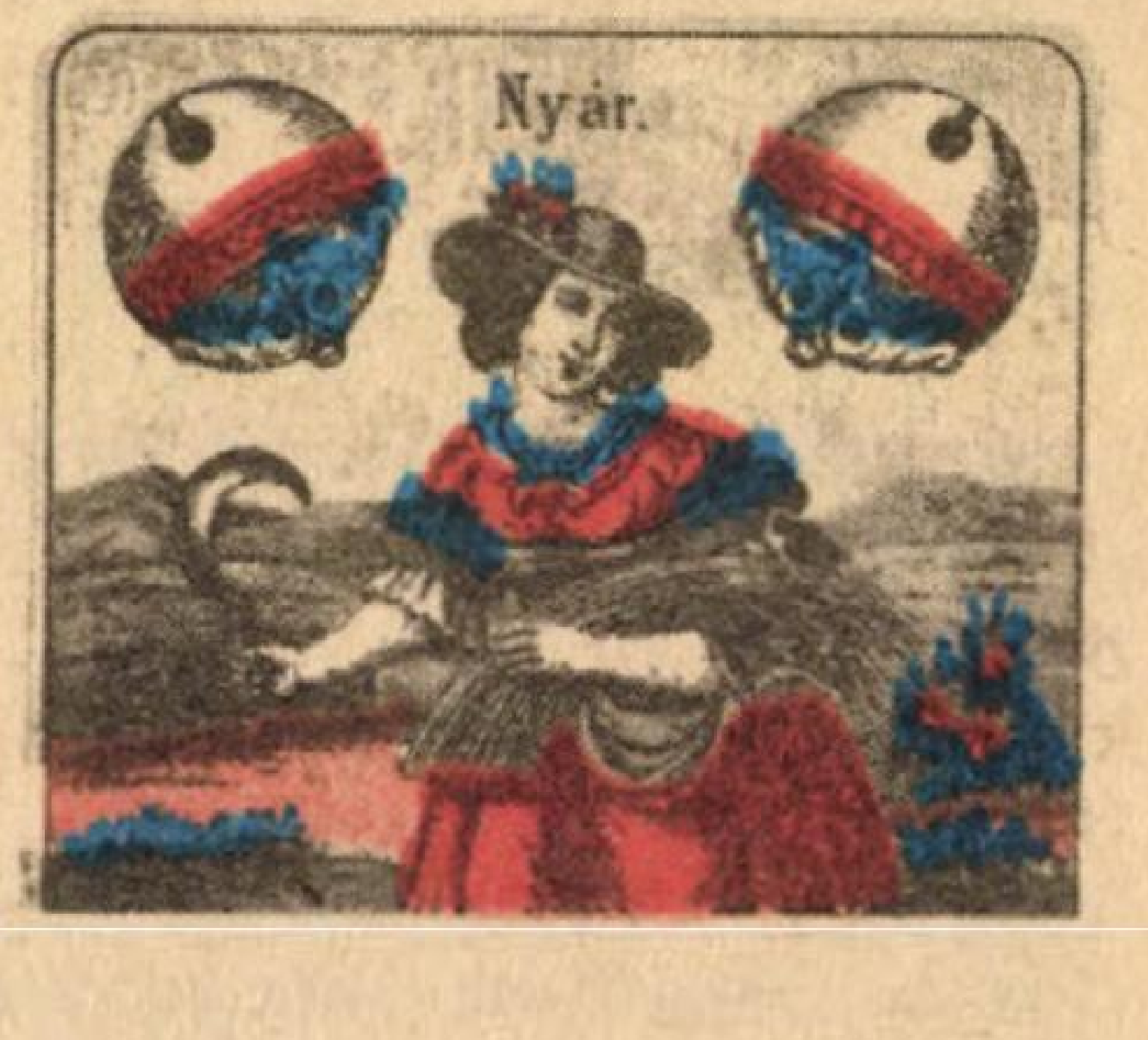

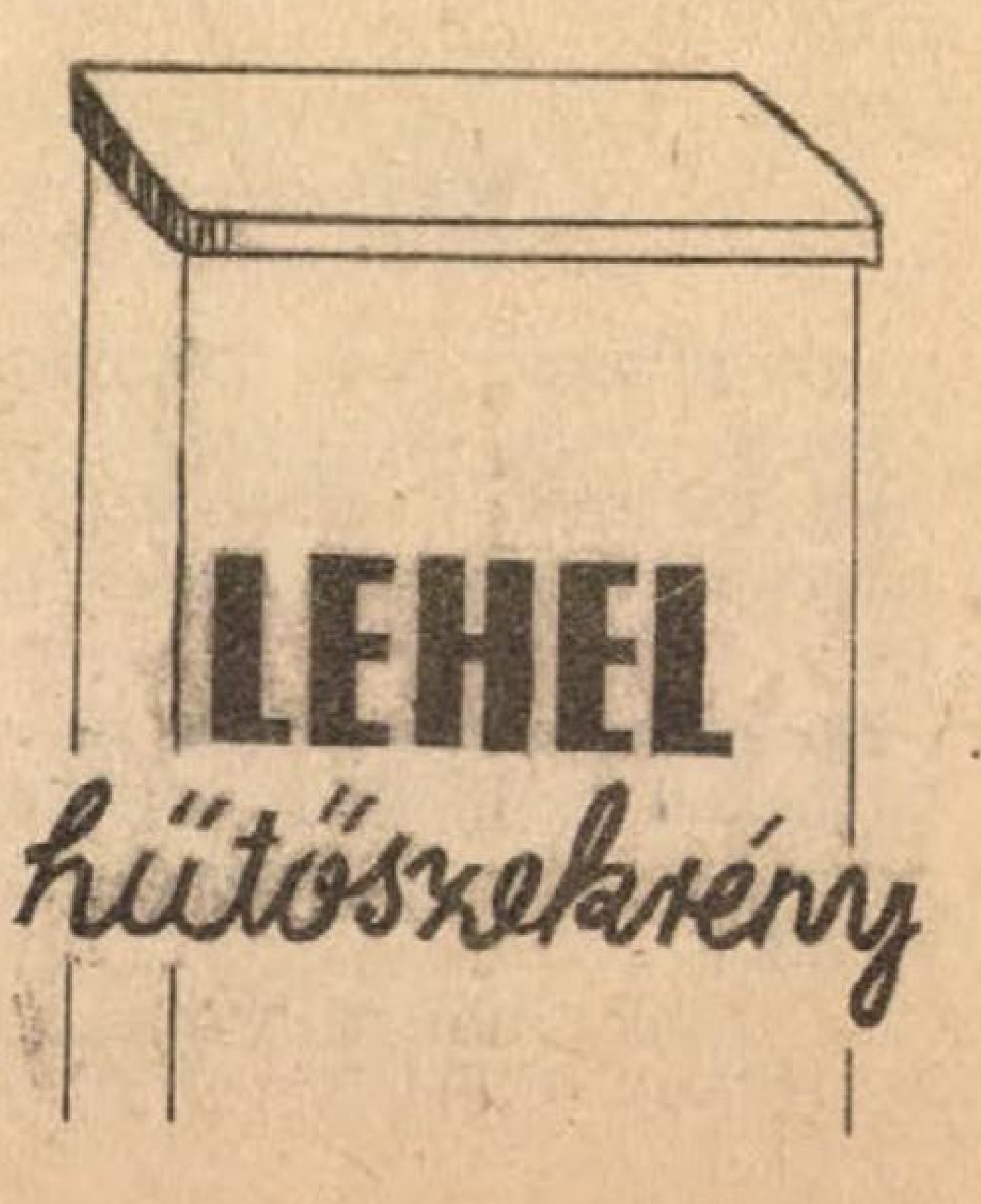
LEHEL
hűtőszekrény

GYŐRI NAPLÓ

A város idegenforgalma nagy múltra tekinthet vissza. Régebben népes illír, kelta, római, gót, hun, longobárd, avar, frank, morva, osztrák, tatár, török, francia és más nemzetiségű turistacsoportok keresték fel; s olyan neves turisztikai szakemberek és Európa-utazók szálltak meg falai között, mint Nagy Károly, Szvatopluk, Enyingi Török Bálint, Kara Musztafa, Bonaparte Napóleon.

Az idegenek elszállásolása akkor bizonyára kevesebb gondot okozott, mint ma. A városnak ugyanis csupán egyetlen szállodája van: a Vörös Csillag, amely mindig zsúfolt. Többek között azért is, mert a Pannónia Vendéglátóipari Vállalat saját magát is itt látja vendégül, állandó jelleggel: az első emeletnek csaknem a felét lefoglalta irodái számára.

A győrieknek ez a megoldás sehogy sem tetszik, az a véleményük, hogy nem a szállodából kellene hivatalt csinálni, hanem inkább egyik-másik hivatalból szállodát!

Hajdanában — a hírszolgálati eszközök elmaradottságának következtében — nagyon rossz volt a város lakosságának a tájékozottsága. Jellemző példa erre: Könyves Kálmánnak a XII. században tett híres kijelentéséről, amelyben a boszorkányok létezését tagadta, itt még 500 év múlva sem értesültek, s 1688-ban még máglyán égették el a bűbájosnak mondott Bolla Orsolyát.

A tájékozottság azóta jelentősen megjavult: a 11 000 győri tévé-előfizető ma már három égtáj felől: Budapestről, Pozsonyból és Bécsből szerzi be a napi hír-, krimi- és jégtánc-szükségletét.

E nagymérvű kulturálódásnak, persze, megvan a maga haszna, de a maga kára is.

A haszna az, hogy a bűbájos Orsolyákat (Editeket, Irmákat, Emeséket) ma már nem égetik el, sőt, hagyják szabadon korzózni őket a belváros utcáin, a férfiszívek és férfiszemek nagy gyönyörűségére.

A kára pedig az, hogy csődbe jut miatta a Városi Házkezelőség: nem győzi pénzzel a háromágú, kombinált antennák súlya alatt beszakadt tetők javítását.

GYŐRI NEVEZETESSÉGEK

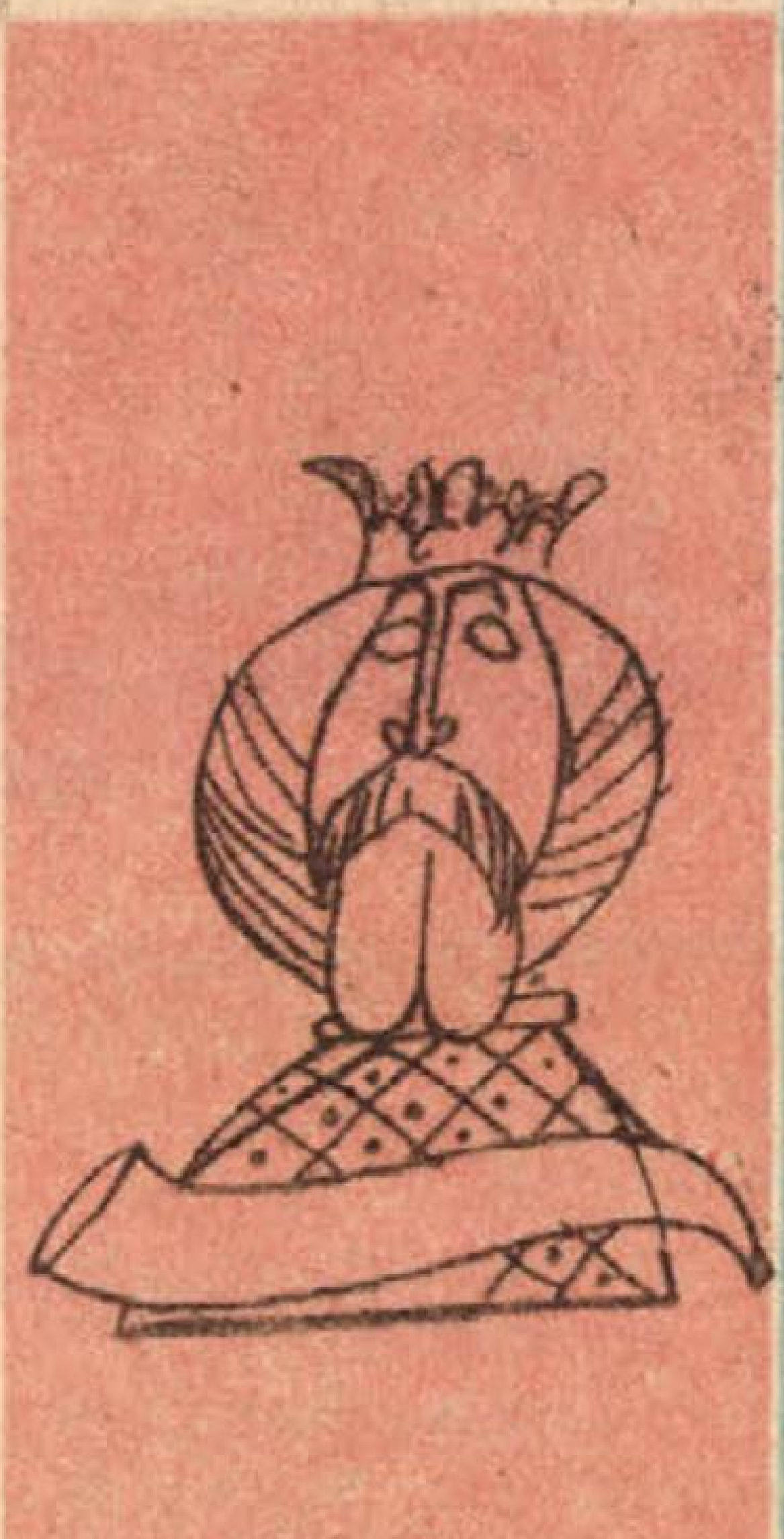

László király hermája

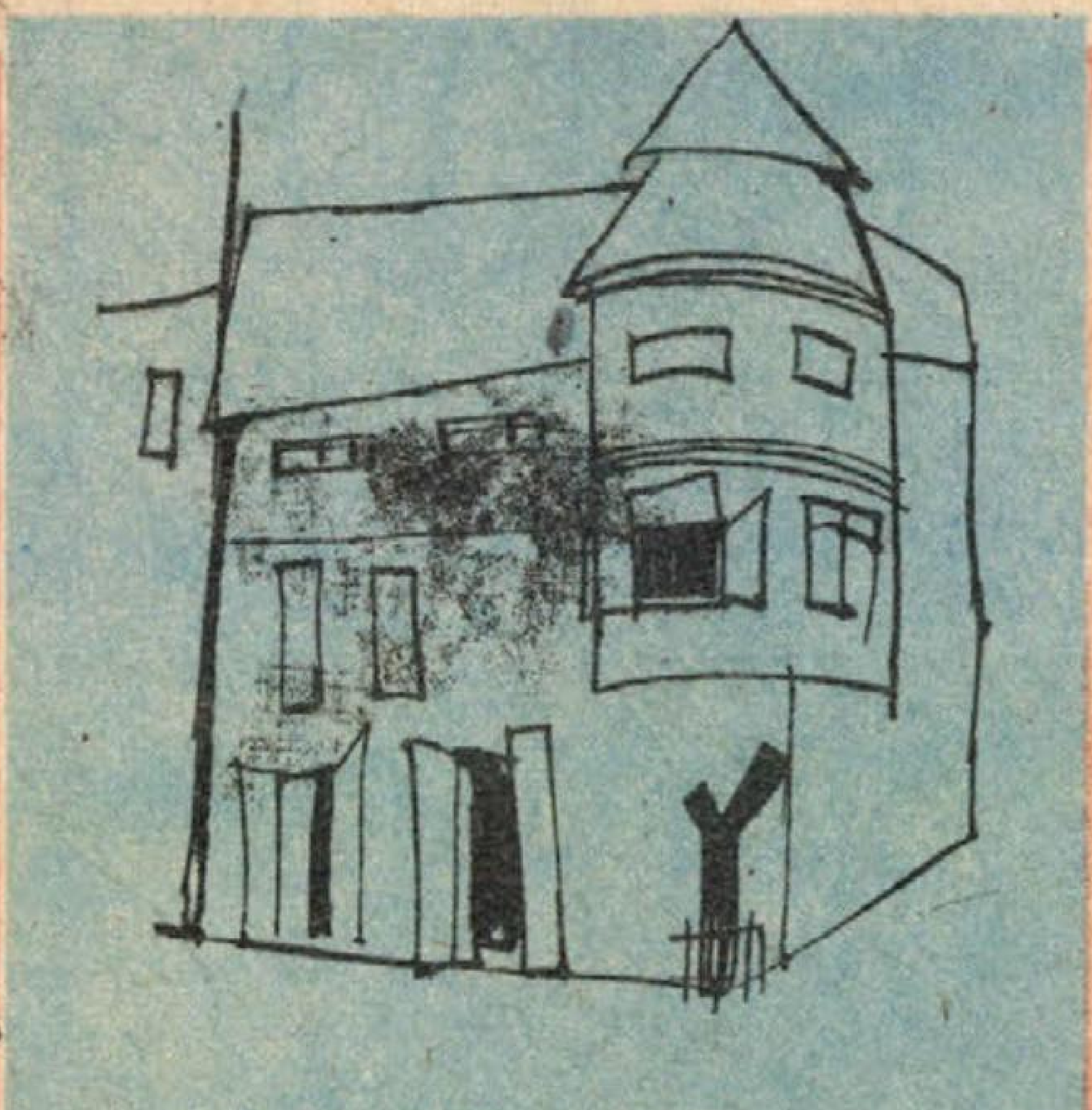

A „Vastuskós"-ház

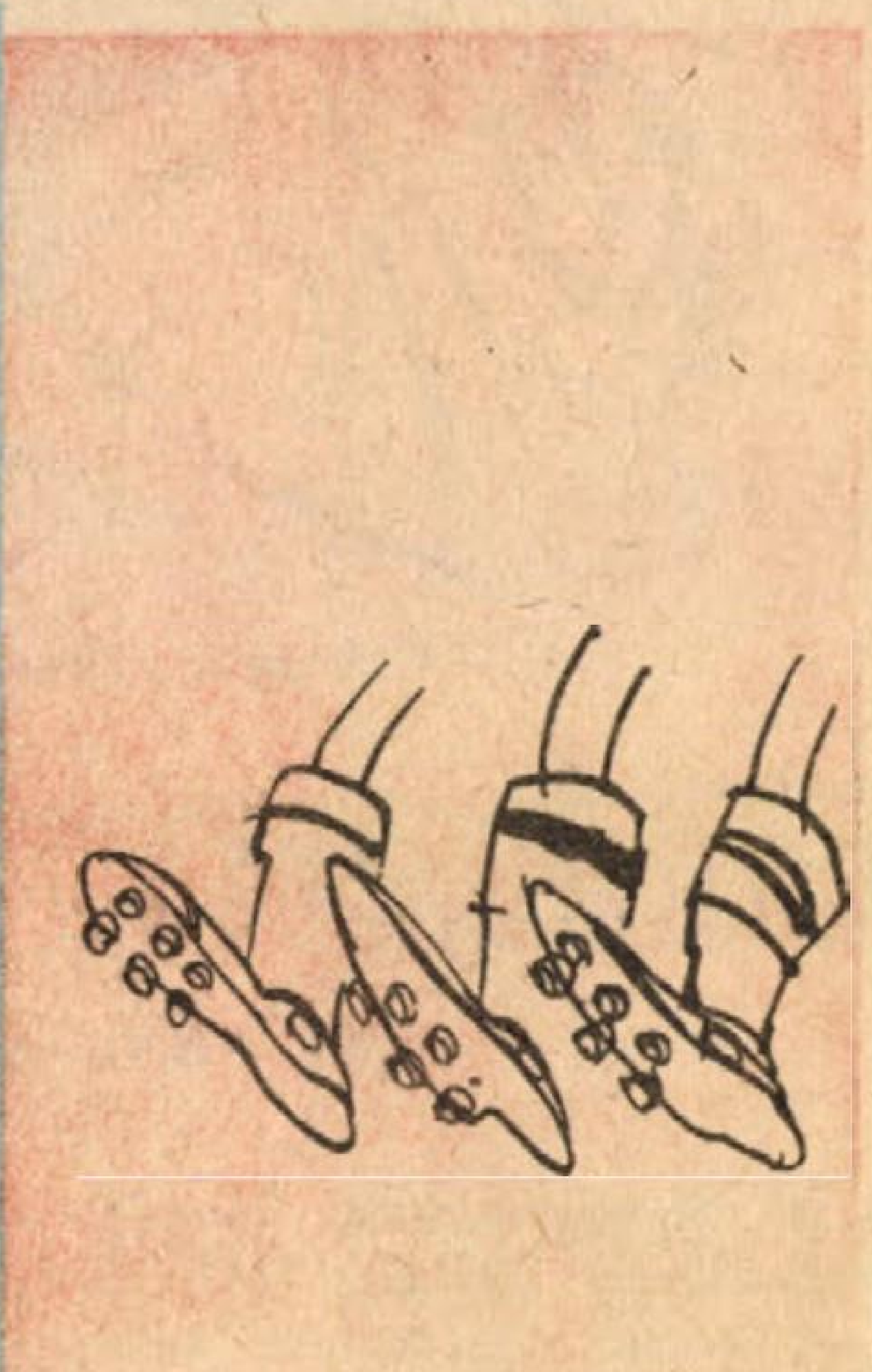

Az ETO-csatárok lába

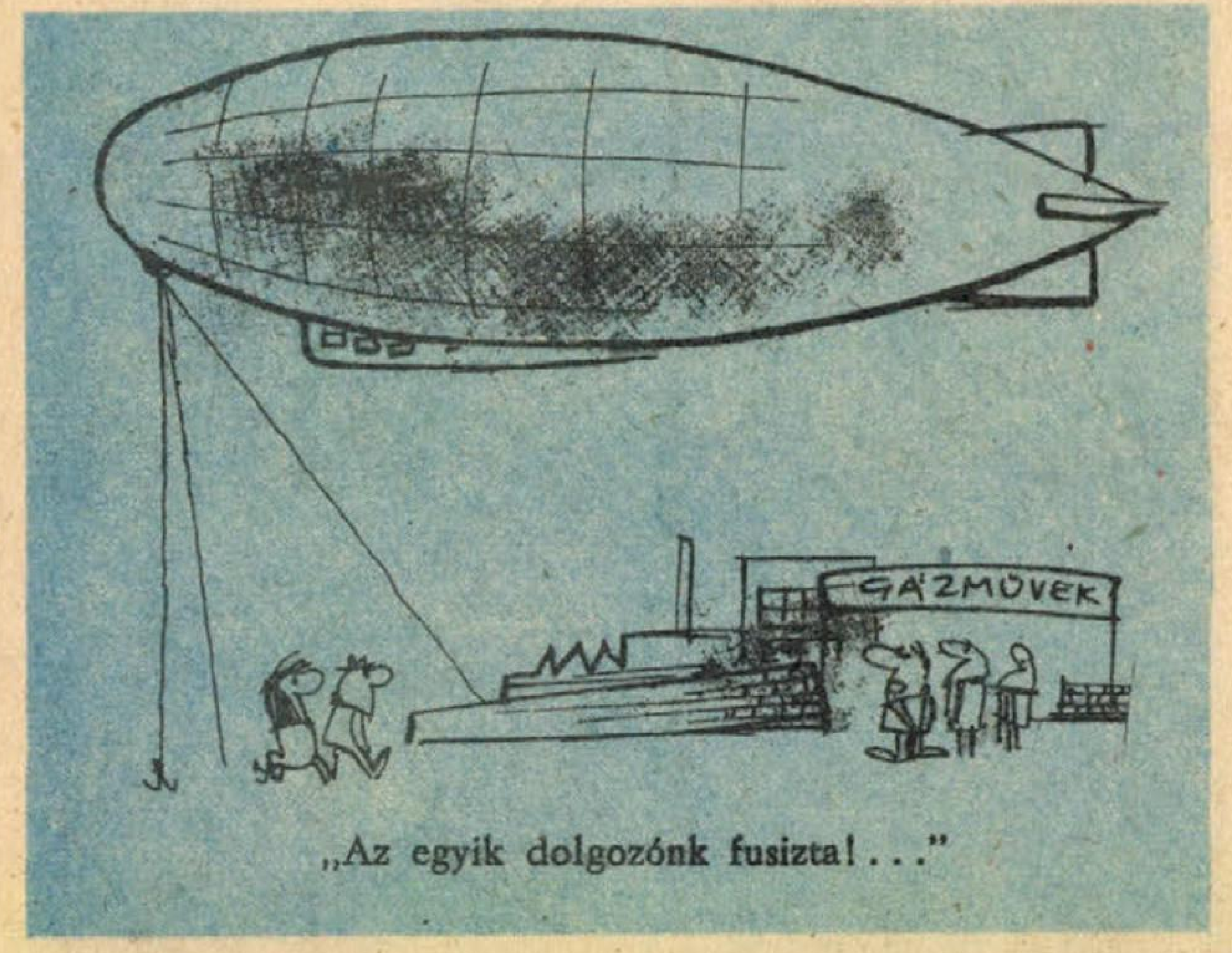

„Az egyik dolgozónk fusizta! . . ."

Látogatást tettünk az új modern kenyérgyárban, s ámulva lestük, milyen gondosan megszitálja a lisztet egy korrekt, okos gépezet. Nálunk a lisztbe nem kerülhet szennyező anyag! — mondták büszkén az üzem vezetői. — Legfeljebb a tésztába potyoghat bele egy-két csavar vagy más kisebb alkatrész.

Lám, ismét egy élettapasztalattal lettünk gazdagabbak: meg tudjuk különböztetni a nagyüzemben készült kenyeret a kisüzemitől. Amelyikben gépalkatrészt találunk — az gyári kenyér, amelyikben zsákdarab van — az kisüzemi.

Egyébként az üzem, amely jelenleg csak kenyeret termel, rá akar térni a hosszú kifli (guba-rúd, babajkarúd) sütésére is. Már csak azért is, hogy üzemük omladozó plafonját legyen mivel alátámasztani.

Radványi Barna—
Sajdik Ferenc
riportja

VESZÉLYES SZAKMÁJA VAN . . .

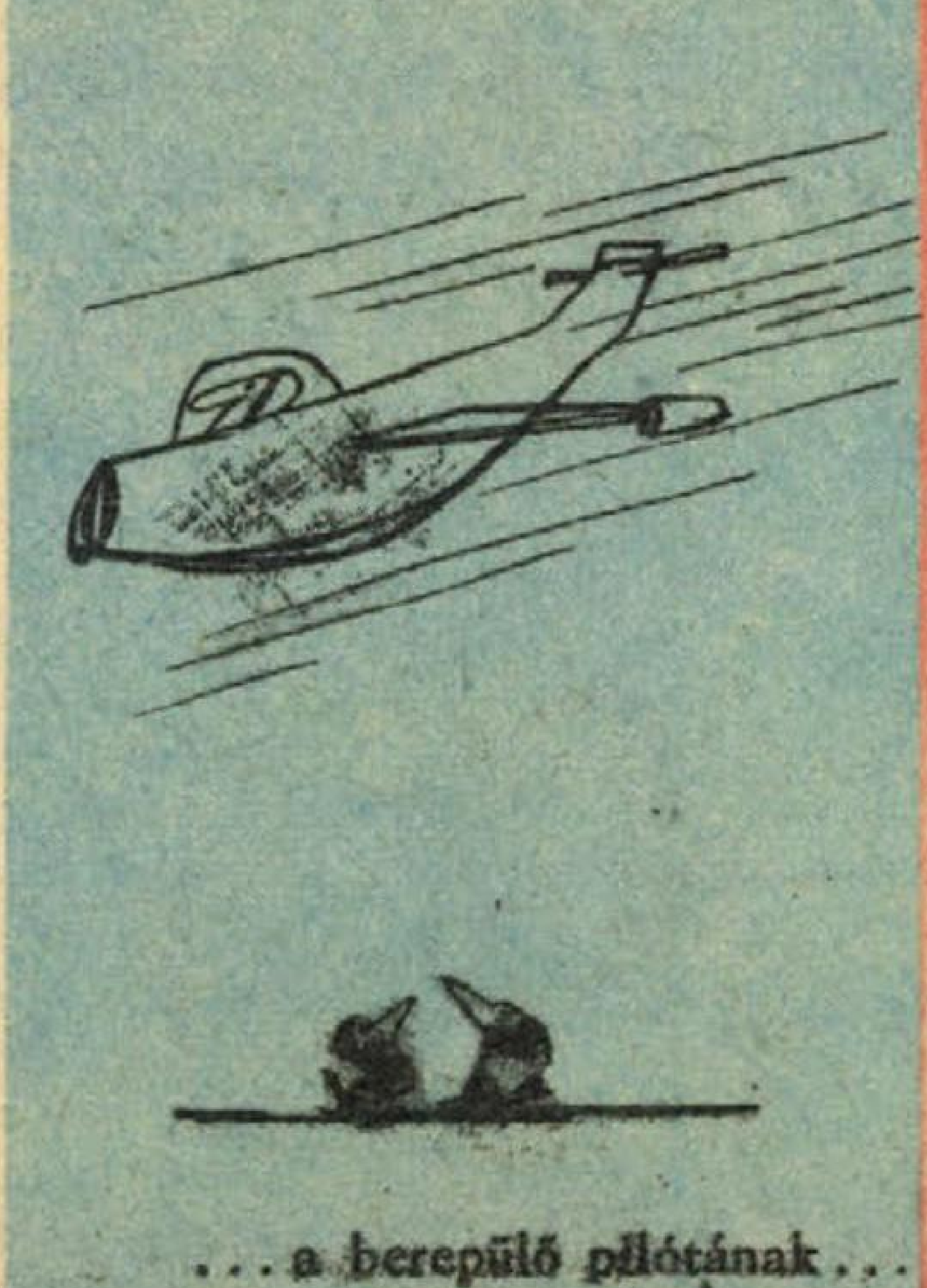

. . . a berepülő pilótának . . .

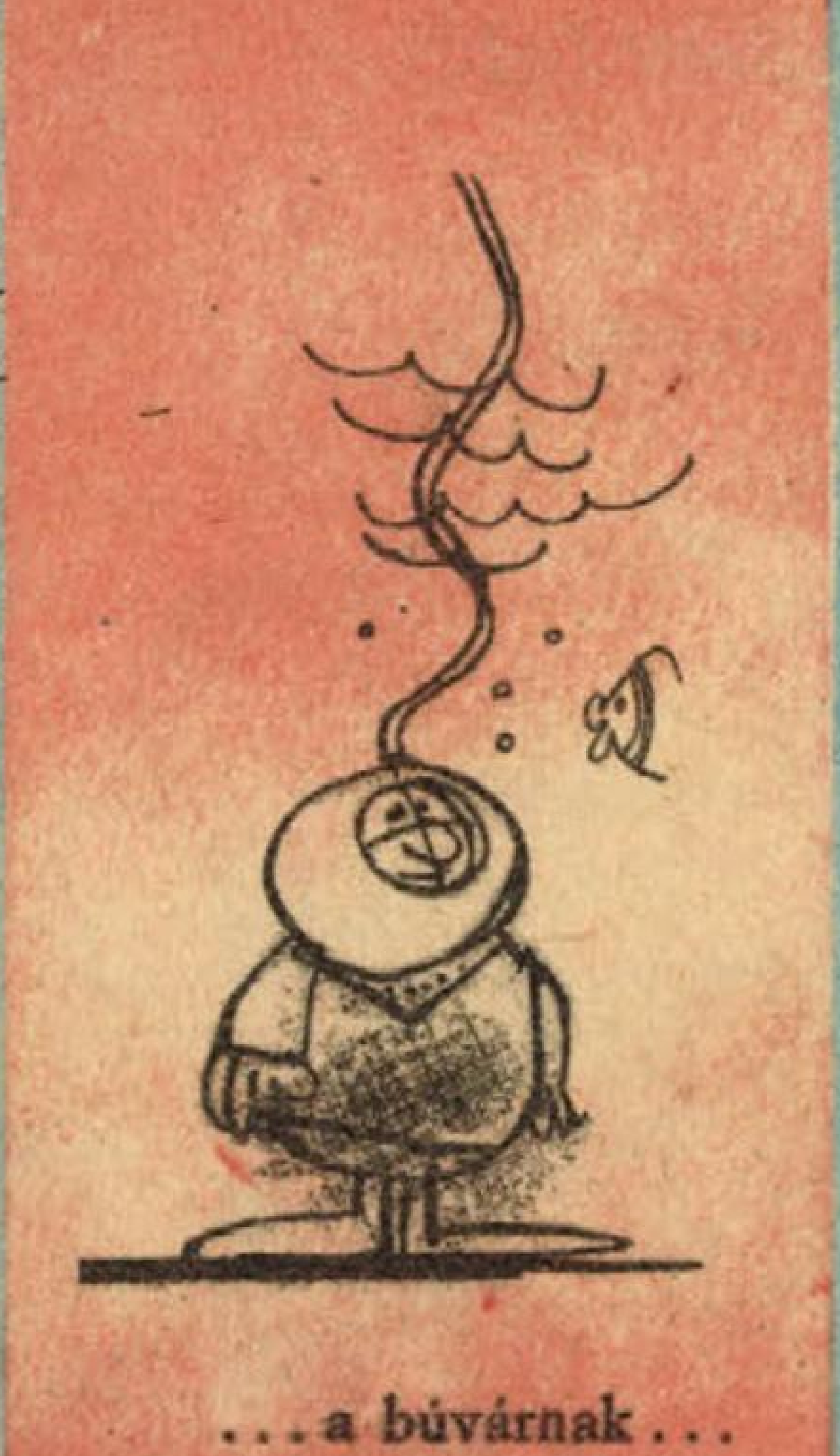

. . . a búvárnak . . .

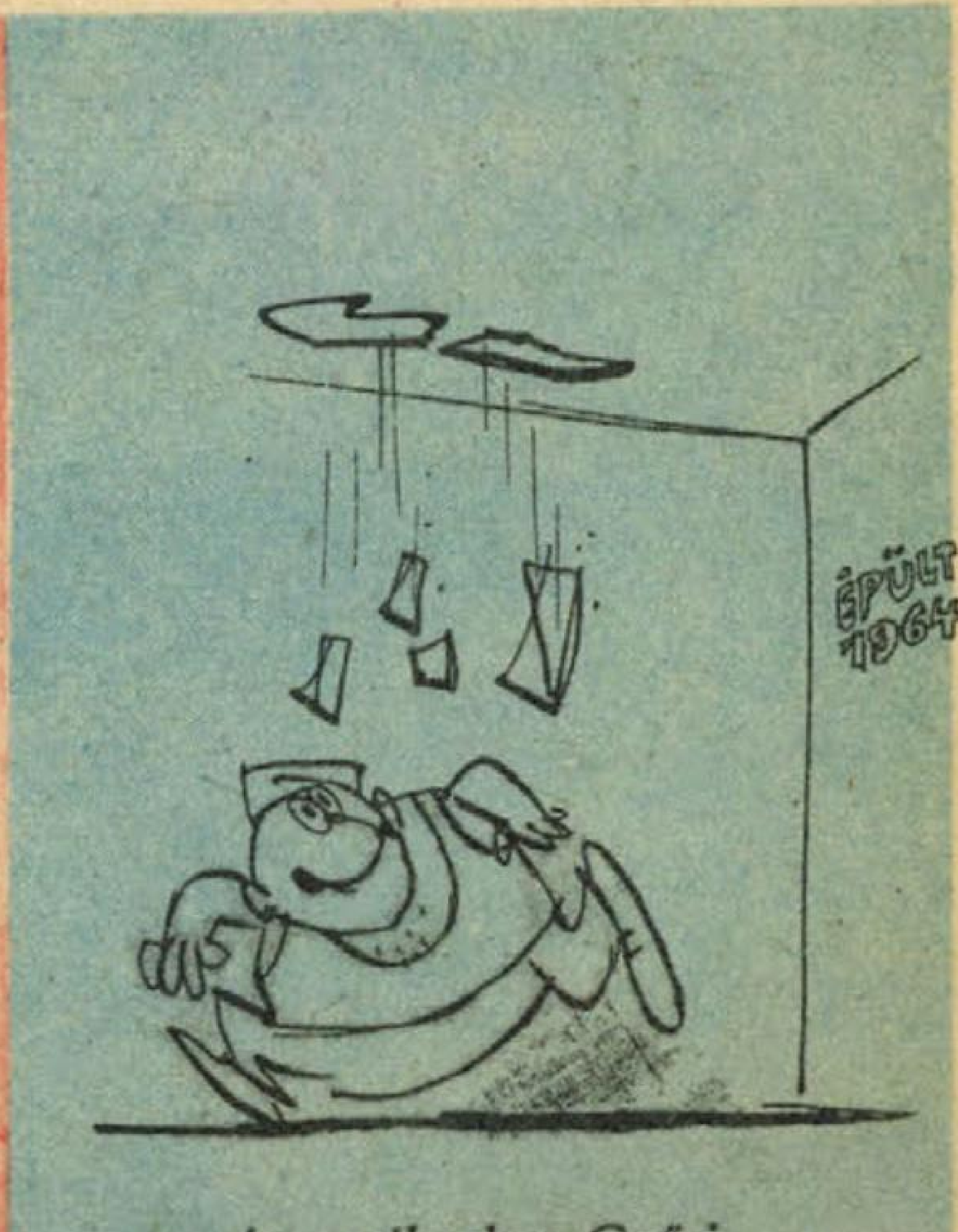

. . . és a péknek a Győri Kenyérgyárban . . .

Latin labdarúgás

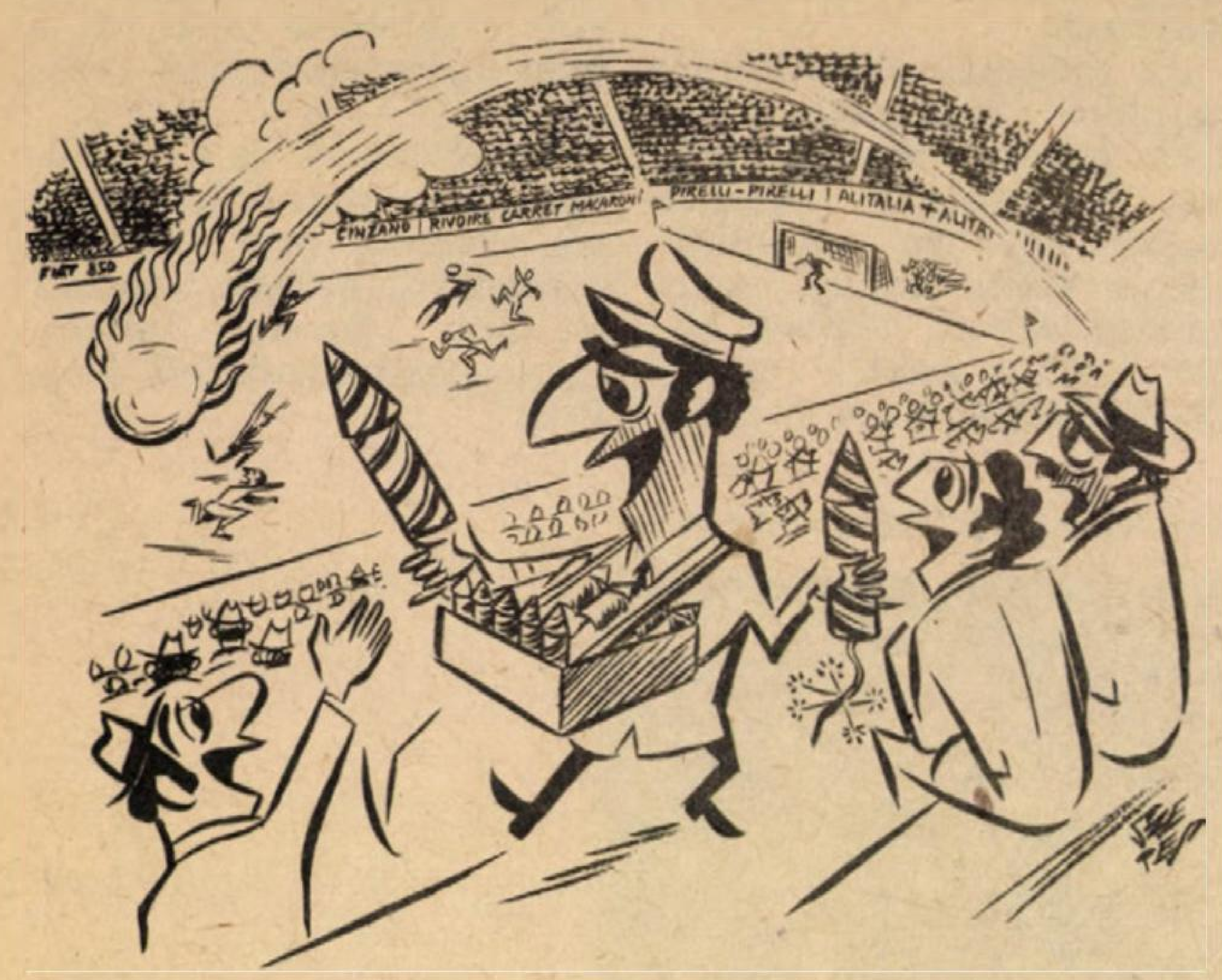
CINZANO | RIVOIRE CARRET MACARONI
PIRELLI – PIRELLI | ALITALIA + ALITA
FIAT 850

– Cukorkát, rakétát, petárdát tessék!

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

SE PÉNZ, SE ROSTA ...

A Mezőgazdasági Gépalkatrész Ellátó Vállalat (MEGÉV) 1965 nyarán 162 forintos követeléssel lépett fel ellenünk, a részünkre elküldött rostalemezek fejében. Mivel a rostákat nem kaptuk meg, nem is akartuk kifizetni. A Magyar Nemzeti Bank székesfehérvári járási fiókja azonban jogosnak találta a követelést, mert a MEGÉV szállítólappal igazolta, hogy a lemezeket a MÁV-nál címünkre feladta. A bank átutalta számlánkról a 162 forintot a MEGÉV-nek, nekünk pedig azt tanácsolta, hogy a MÁV-nál reklamáljunk.

Mi ennek nyomán inkasszót nyújtottunk be a MÁV-hoz. A MÁV előbb ki is fizette a 162 forintot, később azonban visszaperelte, azzal az indokkal, hogy nem velünk lépett „fuvarozási szerződésbe", hanem a MEGÉV-vel, s *a fennálló rendelkezések szerint ilyen esetben csak a feladó reklamálhat.* Végül is, bírósági határozatra – perköltséggel együtt – 189 forintot kellett fizetnünk a MÁV-nak.

És itt az ügy holtpontra jutott.

A MEGÉV a kisujját se mozgatja, őt az egész nem izgatja, hiszen ő a pénzét réges-rég megkapta.

A MÁV pláne nem mozdul. Csak nem fogja a nála elkallódott áru értékét önszántából megtéríteni, ha a reklamálásra egyedül jogos feladó azt nem sürgeti!

Mi pedig hiába próbálkozunk, tehetetlenek vagyunk. Nekünk úgy látszik, csak arra van „jogunk", hogy fölöslegesen adminisztrálgassunk, hasztalan pereskedjünk, és fizessünk olyan áruért is, amit meg sem kaptunk.

Szabó Tibor főkönyvelő
Agárd, Gárdonyi Géza tsz

Pszichés megbetegedés

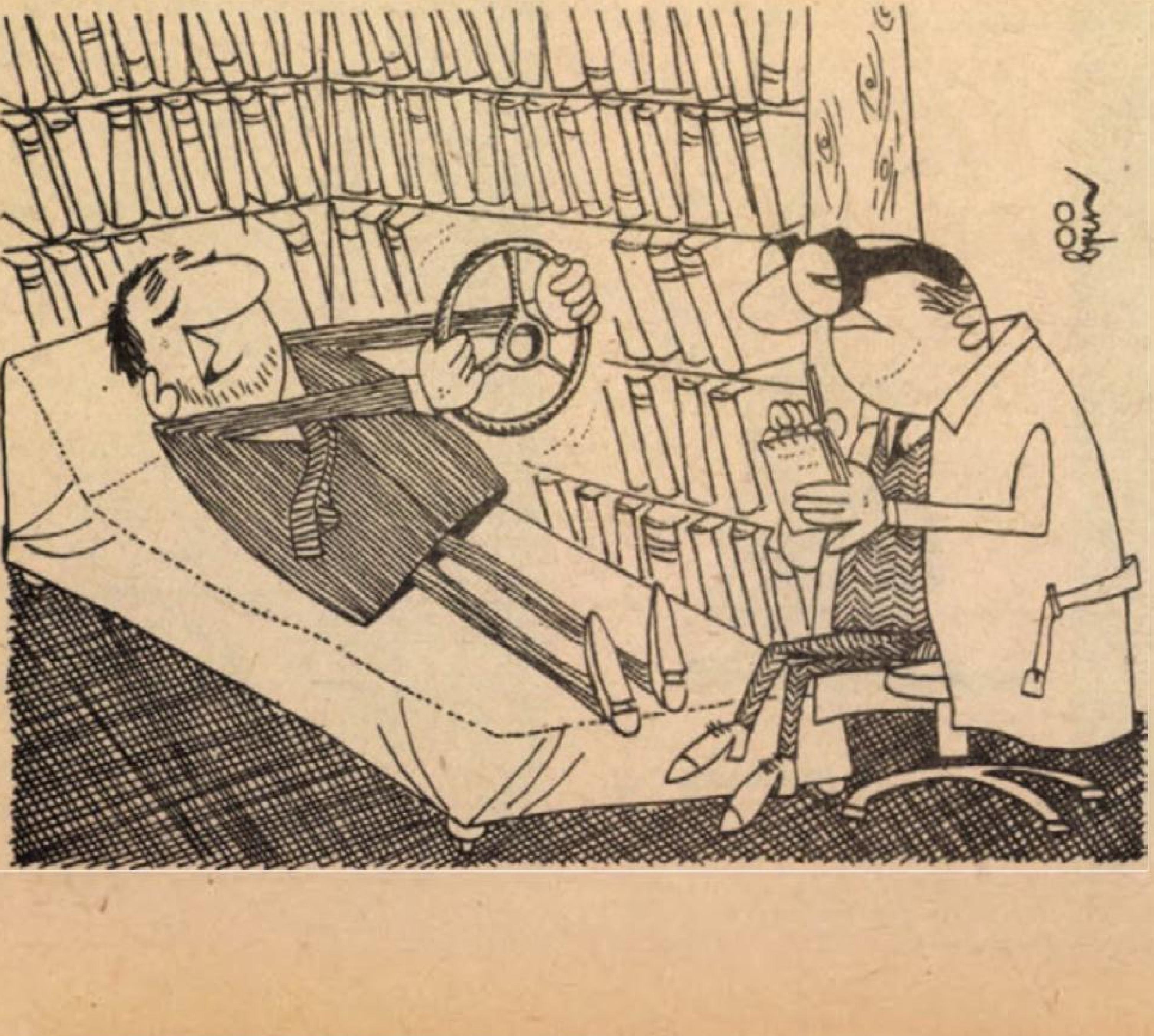

Kis történetek

FÉRJ

Pistáék rengeteget veszekszenek. Egész pontosan: Vera nem hagyja élni Pistát. Csodálkoztam tehát, hogy amikor legutóbb együtt voltunk egy másik házaspárnál, Vera bűbájosan csacsogott Pistával, kis szívemnek szólította, helyre ráncigálta a nyakkendőjét, és ő pakolta meg Pista tányérját.

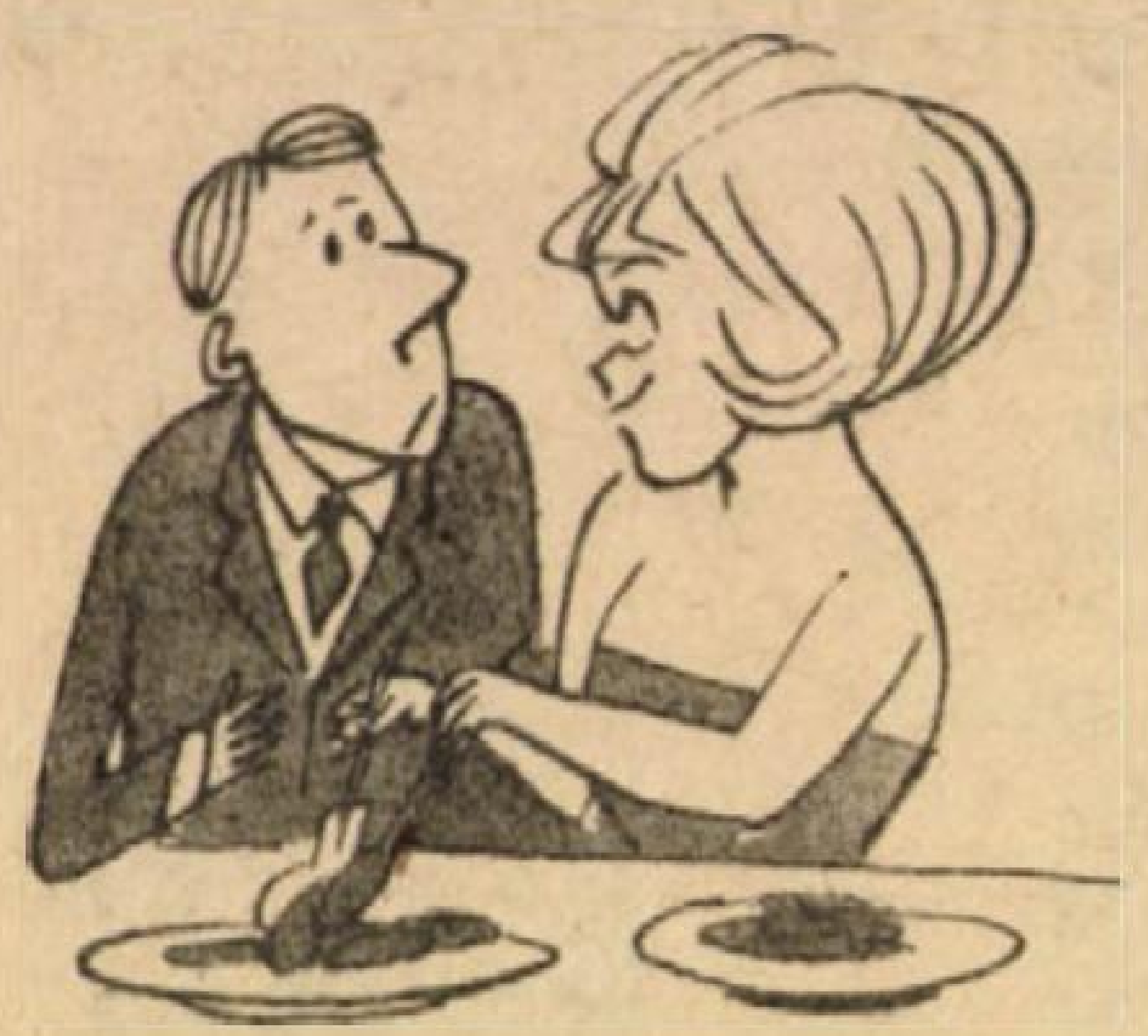

Csodálkozó pillantásomra ezt felelte Vera:

– Társaságban *nem éreztetem vele,* hogy a férjem.

MODERN IRODALOM

Régen egy jó színdarab témáját el lehetett mesélni a következő mondattal:

„Egy fiú és egy lány szereti egymást, és bizonyos viszontagságok után egymáséi lesznek."

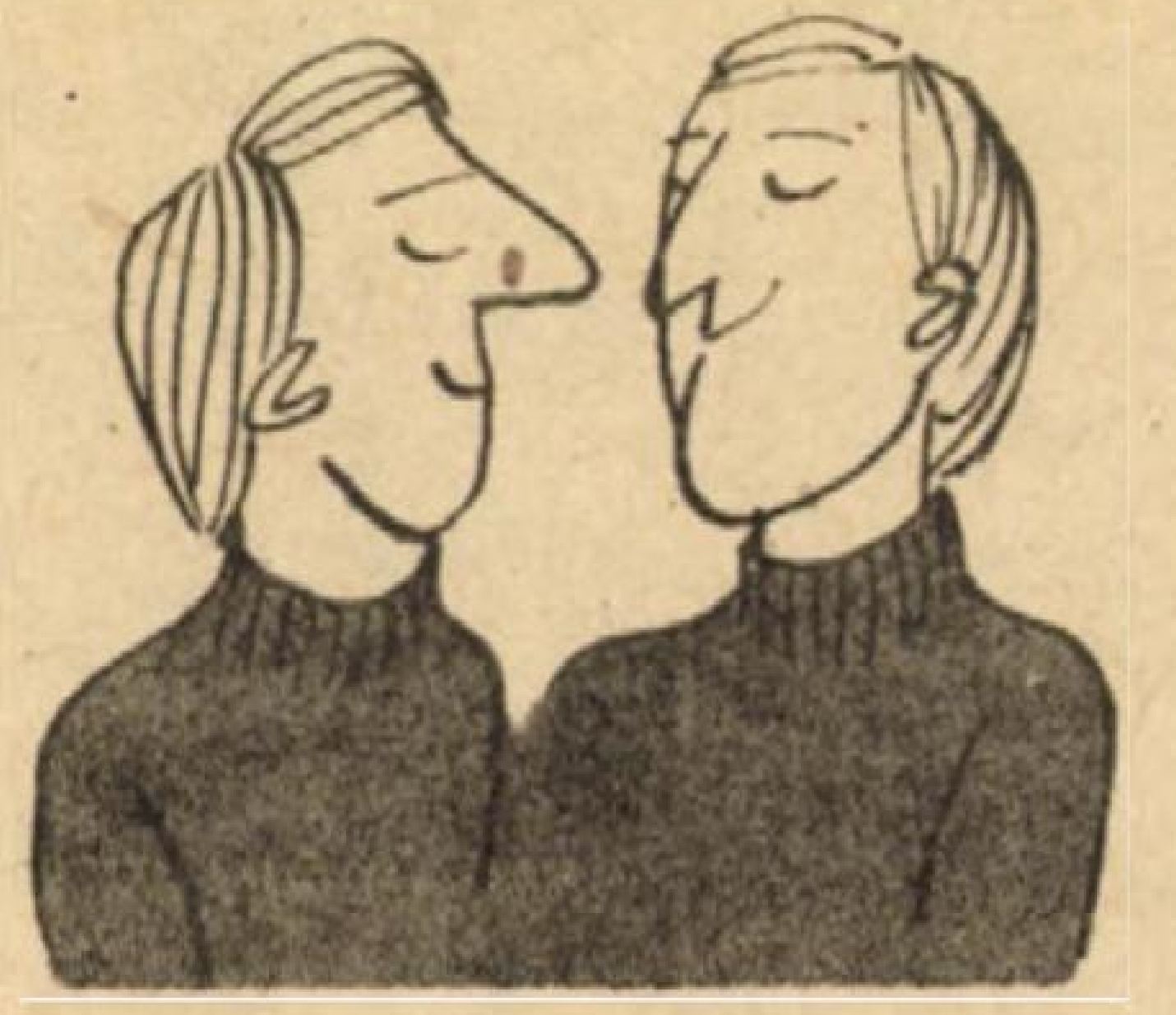

De most? Hogy meséljünk el egy modern darabot?

„Két *fiú* szereti egymást, és . . ."

SZÍNÉSZNŐK

Az egyik színházban van két egyforma szerepkört *betöltő* színésznő. Helyesebben: az egyik éppen hogy *betölti* szerepkörét, a másik viszont négy-öt kilóval kilóg belőle. Vagyis: az egyik sovány, a másik kövér. A kövér küszködik a hízás ellen, néha két napig is fogyókúrázik, de aztán nekiugrik a tortáknak és krémeseknek, és vissza az egész. Szóval nem egy jellem. Mindig azzal vigasztalja magát, hogy azért még „elcsúszik" az az ötvenhat kilója. Persze, a sovány színésznő az ellenkező véleményen van. Fennen hirdeti a színházban, hogy Kati egy tehén, s ideje, hogy átmenjen a komikai szerepkörre.

Egy szép napon híre terjedt, hogy a színház a szezon végén bemutat egy híres külföldi darabot, amelyben egy olyan naivaszerep van, amely a színésznők álma. Ki játssza? Feldobogott a két naiva szíve.

– Maximum ötvenkilós nő játszhatja – dobta be a közvéleménybe a sovány naiva.

Kati elhatározta, hogy ő most megmutatja, hogy perceken belül lead hat kilót. Illetve, ha nem is perceken belül, de hamarosan. És ha nem is hatot, de legalább ötöt. És elkezdett fogyózni. Eredményesen!

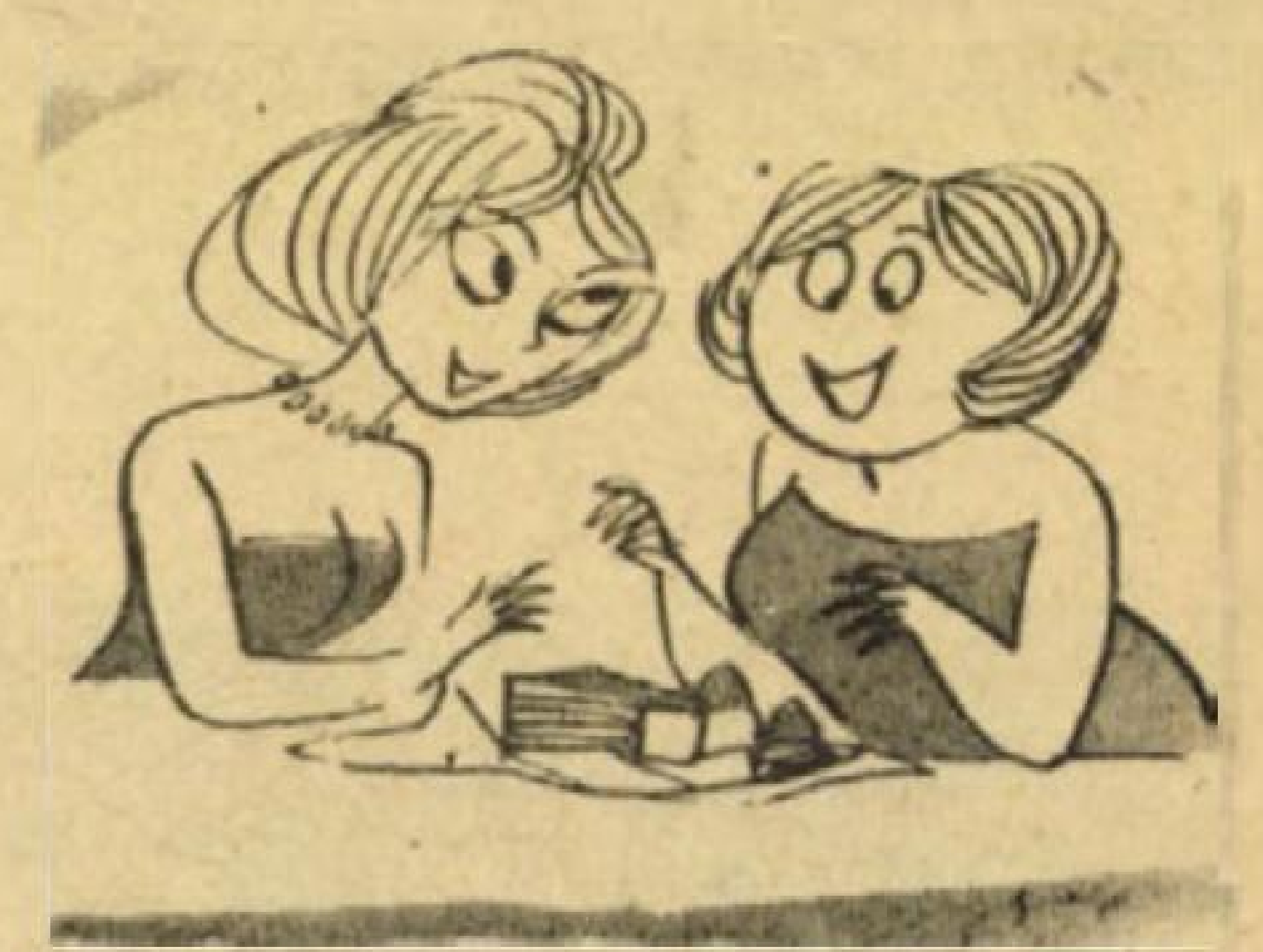

Katinak közös öltözője volt a sovány naivával. A sovány naiva sápadozva látta, hogy Kati fogy. Mit lehet itt csinálni? Kitalálta!

Naponta megjelent az öltözőjében egy óriási tálca süteménnyel, kicsomagolta, és nagy élvezettel evett, evett. Olyan sarokházak és csokoládéroládok voltak, amilyenek nincsenek is a világon.

– Nem kóstolod meg? – tolt Kati elé minden darabot a sovány naiva.

– Fogyózom – nyelt egy nagyot Kati.

– Csak a felét.

Mint tudjuk: Kati nem egy jellem. Egy hét múlva megette egy dobos felét. Pár nappal később megette két torta felét. Tegnap megevett egy egész rigójancsit és egy fél puncsost.

– Felhizlallak te nyomorult . . . – mondta magában a sovány naiva.

Fendrik Ferenc

LE A BÜROKRÁCIÁVAL!

NEM LEHETNE EGYSZERŰBBEN?

Személygépkocsimhoz szükségem volt egy kis gördülőcsapágyra. El sem lehet képzelni, milyen bürokratikus ügyintézéssel járt, míg hozzájutottam! Elmentem a Magyar Gördülőcsapágyművek kisfogyasztói részlegébe, az Alkotmány utca 27-be. Ott kaptam egy papírt, azon megírtam a rendelésemet, s az „L”-betűs ablakon át odaadtam

Első Dolgozónak, aki rögtön átadta a gépírónőnek,

Második Dolgozó legépelte a szállítólevelet,

Harmadik Dolgozó szignálta,

Negyedik Dolgozó iktatta, majd — aláírás ellenében — kiadta nekem azzal, hogy fáradjak át vele a raktárba, a Bajcsy-Zsilinszky út 53-ba. A raktárban átadtam a szállítólevelet

Ötödik Dolgozónak, az rögvest továbbította

Hatodik Dolgozóhoz, aki a több példányú számlát kiállította. Miután

Hetedik Dolgozó kellően ellenőrizte, a számla egy része

Nyolcadik Dolgozóhoz került, aki a csapágyat kihozta a raktárból; másik részével pedig a pénztárba zarándokoltam,

Kilencedik Dolgozóhoz.

Az ügylet lebonyolítása nekem 85 percbe, valamint 30 forint 34 fillérbe került. De mibe kerülhet mindez a Magyar Gördülőcsapágyműveknek?

Nem lehetne az ilyen bagatell ügyletet egyszerűbben, gyorsabban, gazdaságosabban intézni?

Landes Kurt
Bp., XI., Bertalan L. u. 11.

Jön a tavasz

E csöpp langy a térdig havas tájban
Már ígéret, hogy a vad telet,
Tavasz váltja nálunk nemsokára
S mosolyognak fázós emberek.

Minden boldog e jégcsapos tájon,
Csak egy dühös: szekrényben a moly,
Mert kis idő s jönnek a kabátok
S gürcölhet majd, lesz dolga, komoly.

Darázs Endre

KUTYATARTÁSI PER

A londoni „Daily Mirror” tudósítása szerint figyelemre méltó válóper zajlott le az egyik londoni bíróságon. A bíróság elválasztotta Mr. Frank Holdent a feleségétől, s egyben döntött a házaspár kedvenc kutyájáról is. Mivel a válást a feleség hibájából mondták ki, a kutya a férjnél maradt, a feleségnek pedig heti 15 shilling tartásdíjat kell fizetnie a kutya után. Helytelen természetesen ezt a különleges esetet gyermektartással összehasonlítani, hiszen a kutya nagykorúsága után is a férfinál marad.

IMPORT HUMOR

Angliában

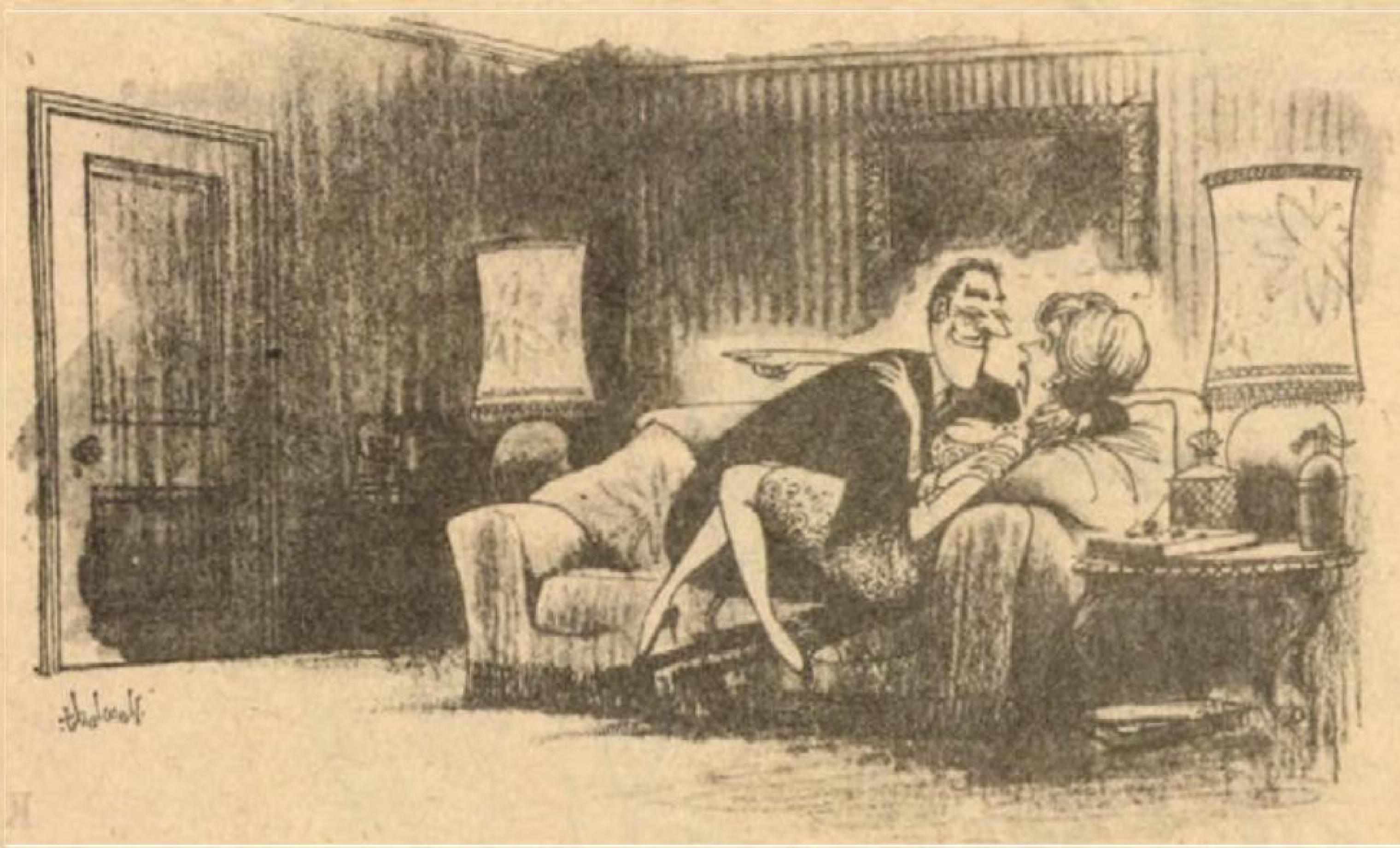

– Engedj! A férjem bármelyik pillanatban itt lehet! Életfogytiglanra van elítélve! . . .

A szurkoló

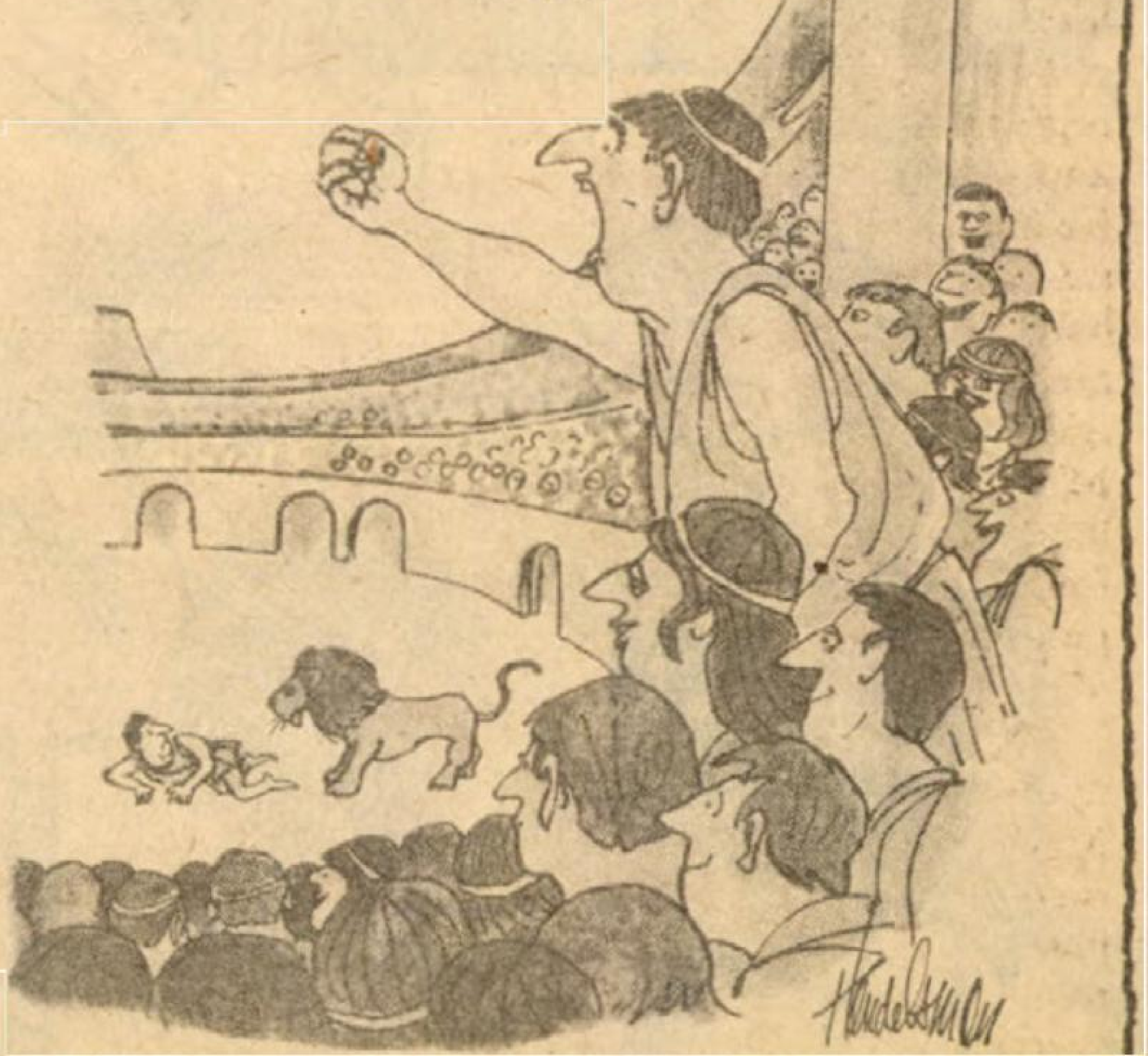

– Edd meg már, te hülye!

A tűz meghódítása

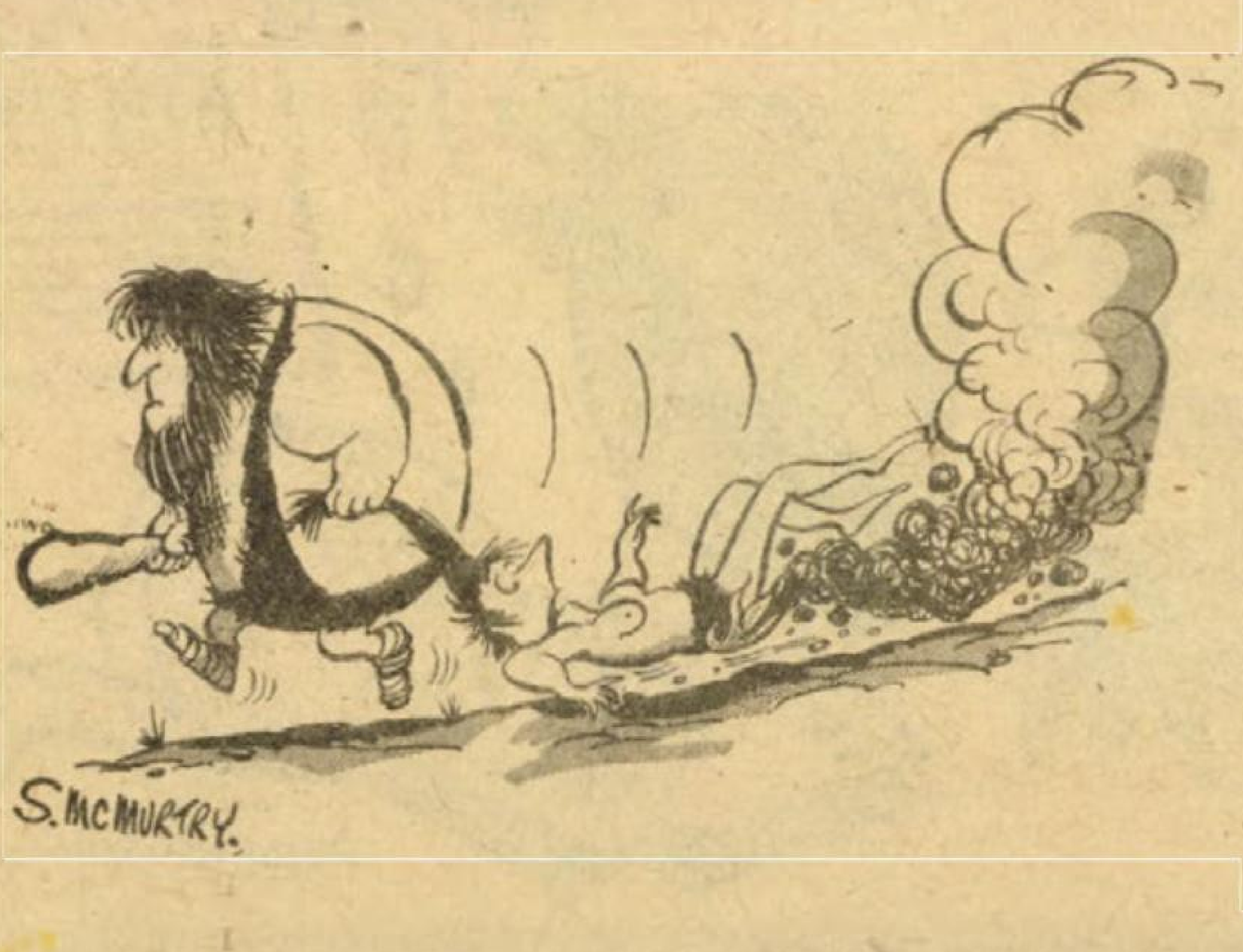

– Állj meg, édesem! Azt hiszem, valamit felfedeztél!

Hárem

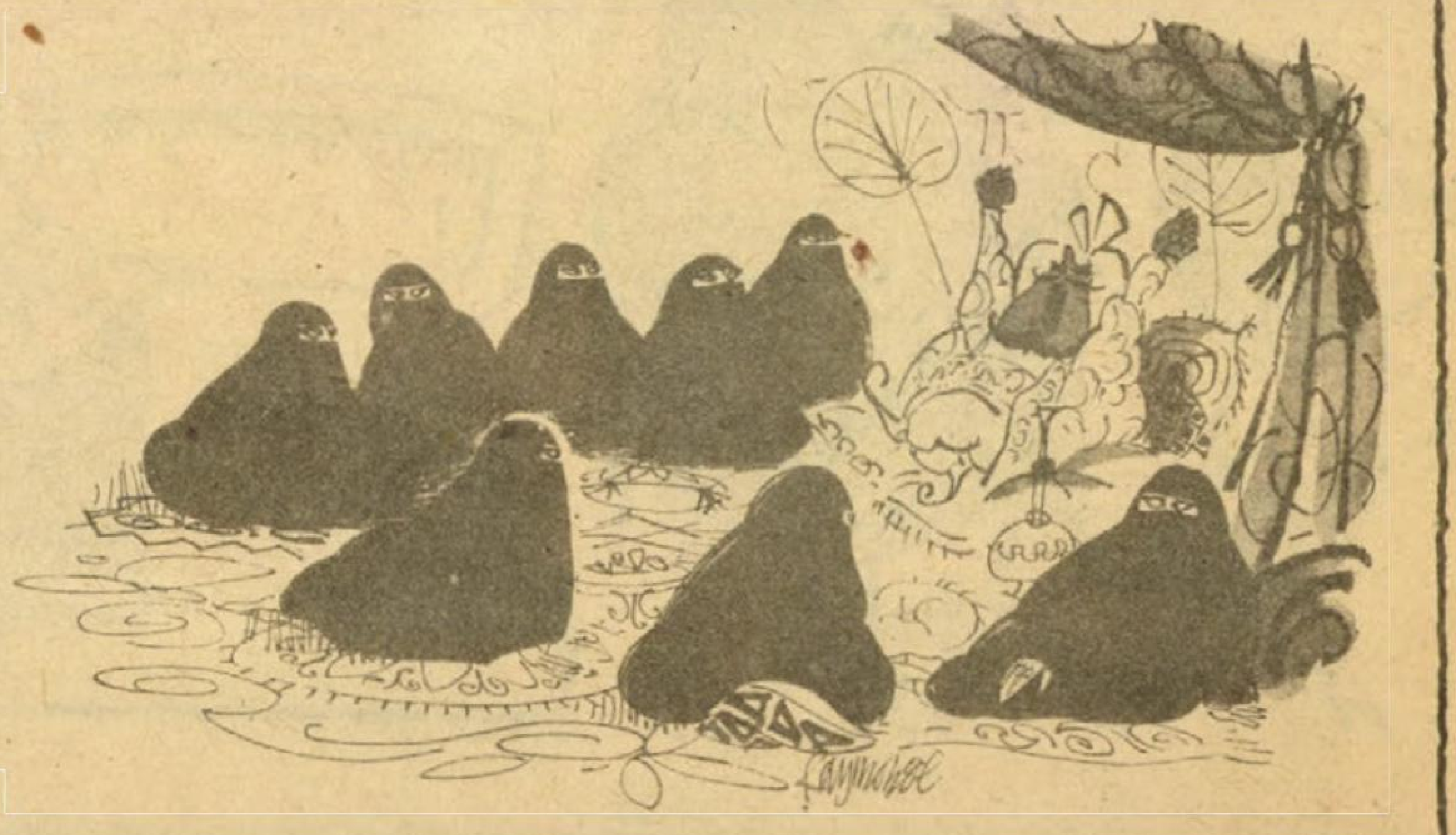

– Ti nők! Mind egyformák vagytok!

(A londoni „Punch”-ból)

KÖZÉLETI MADÁRVILÁG

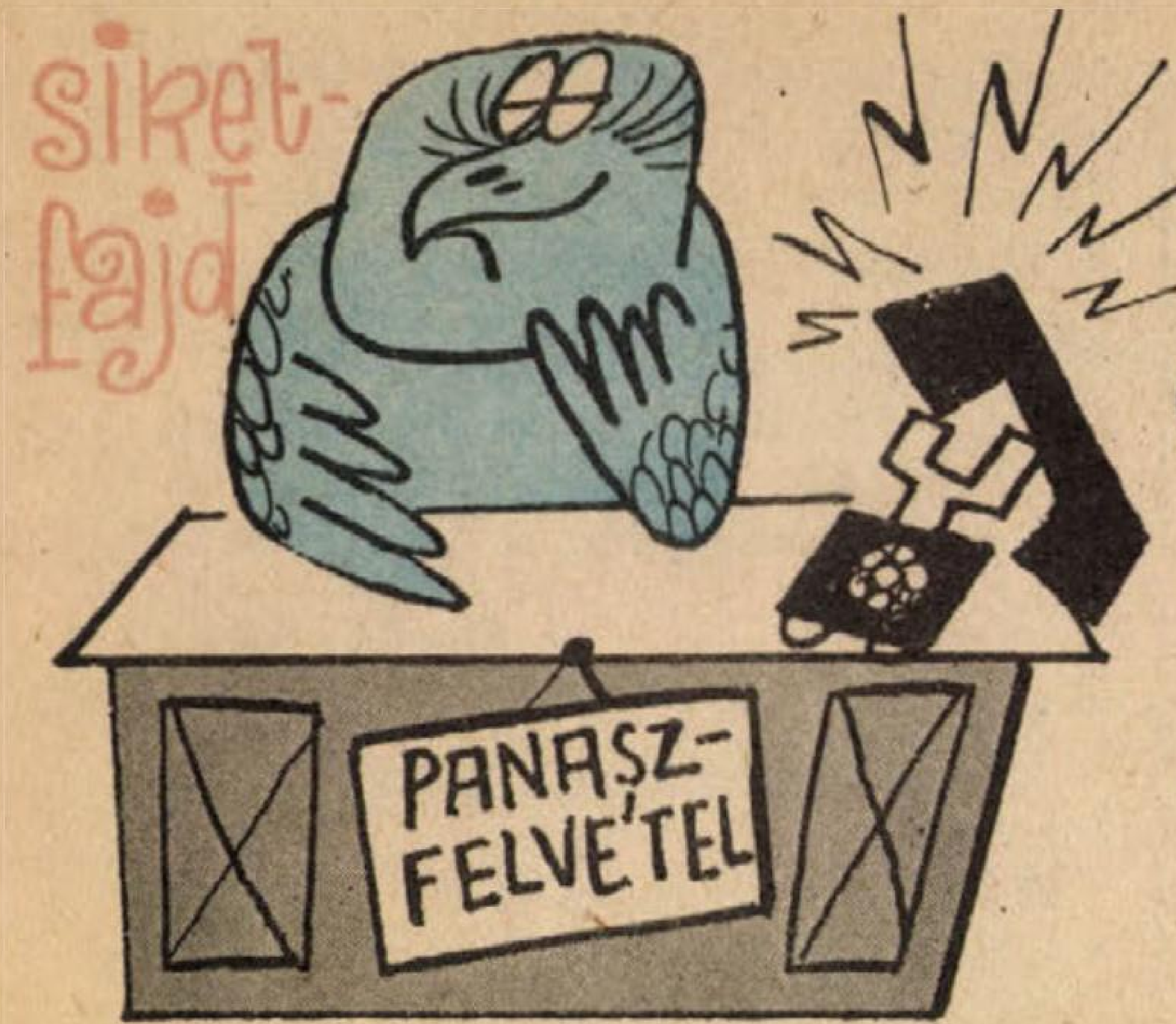
siketfajd
PANASZ-FELVÉTEL

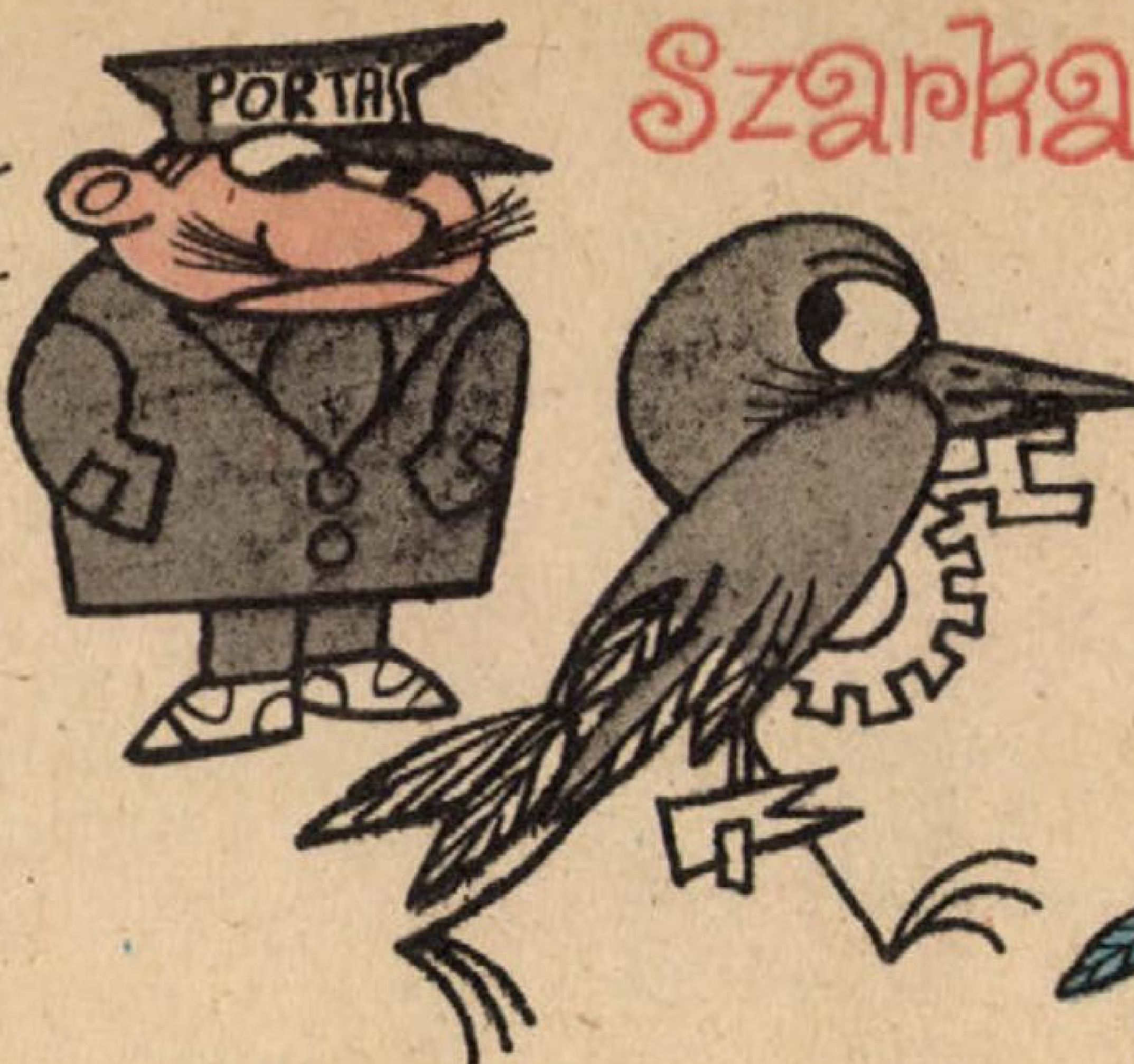
PORTA
szarka

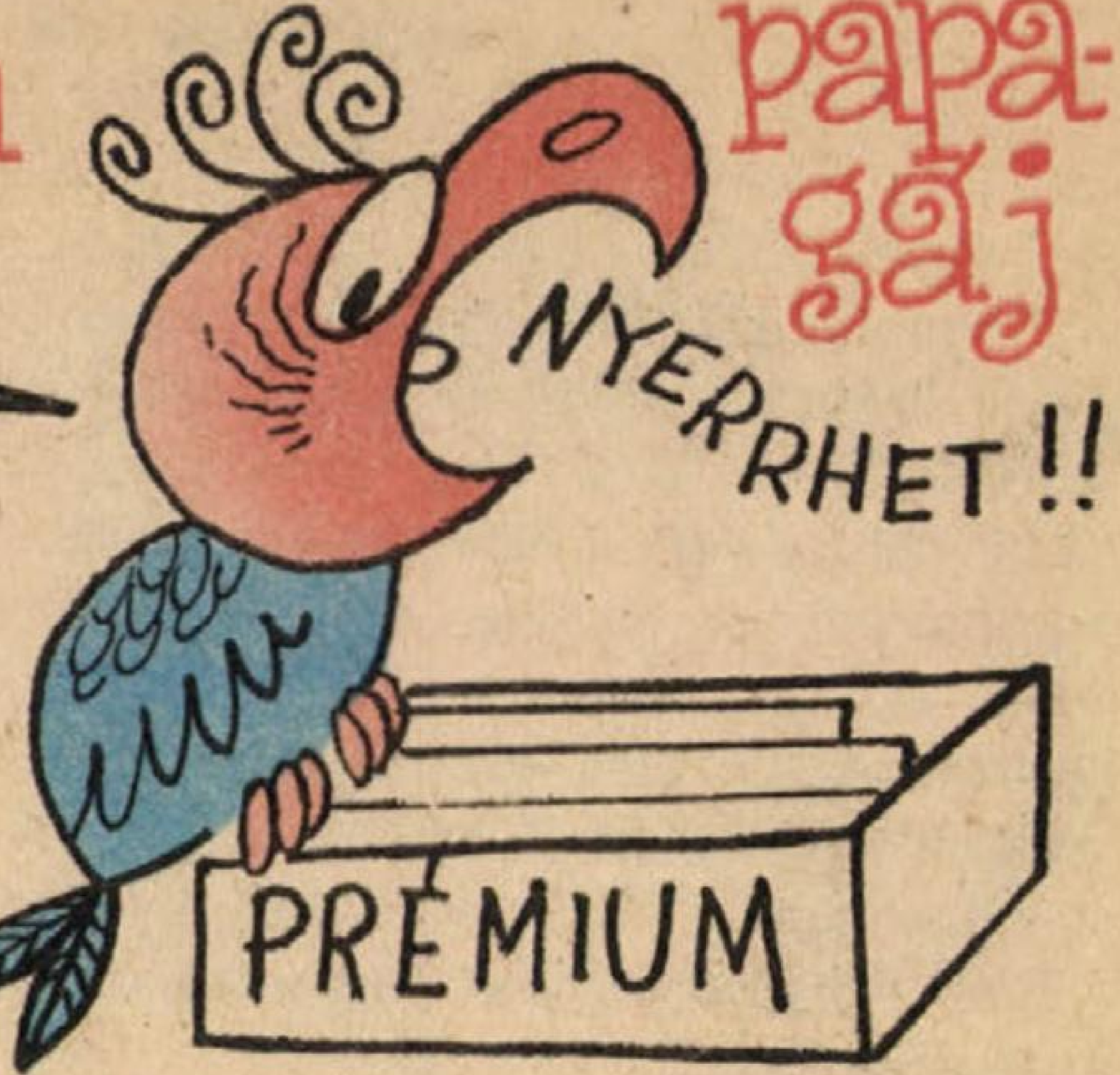
papagáj
NYERRHET!!
PRÉMIUM

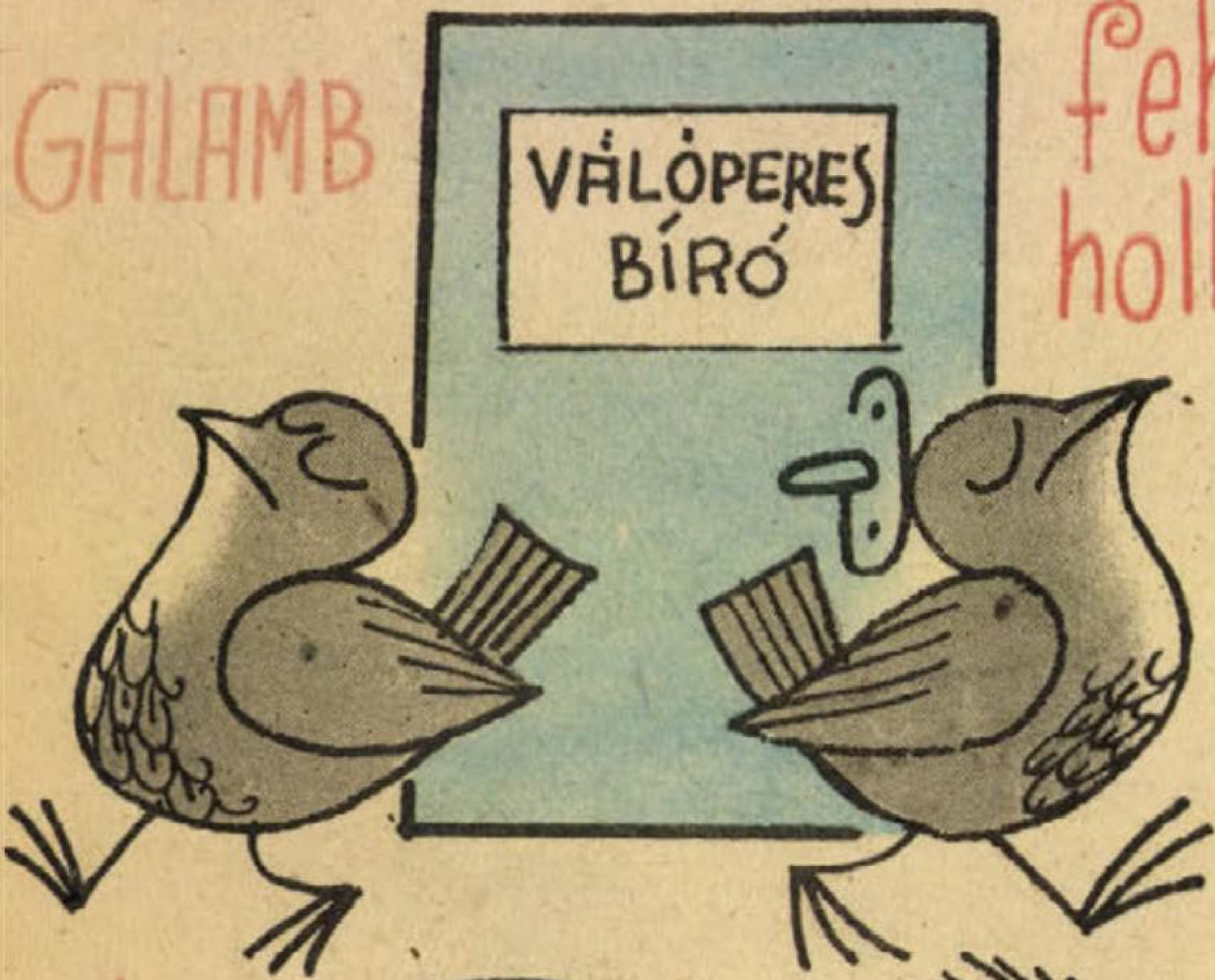
GALAMB
VÁLÓPERES BÍRÓ

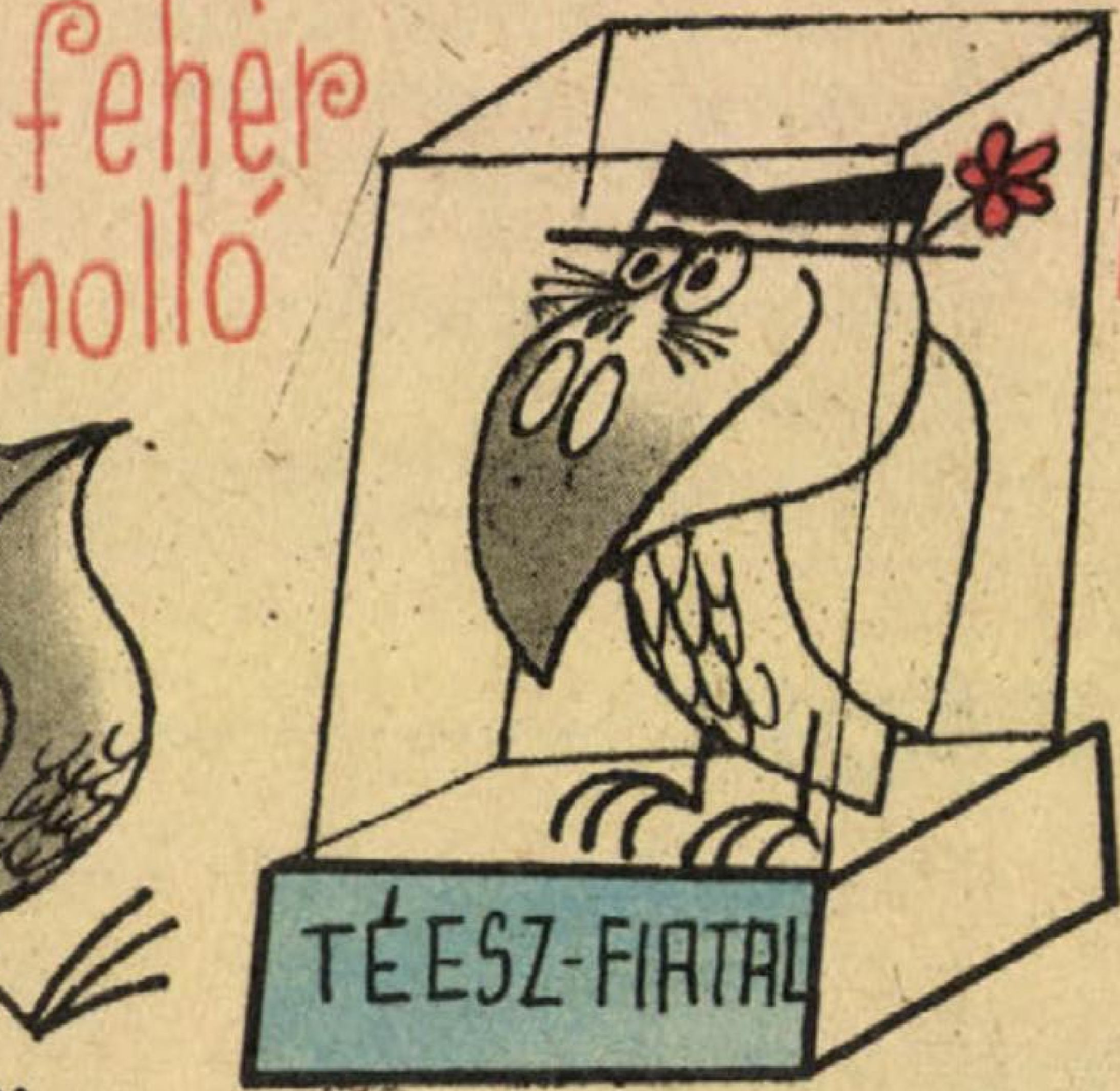
fehér holló
TÉESZ-FIATAL

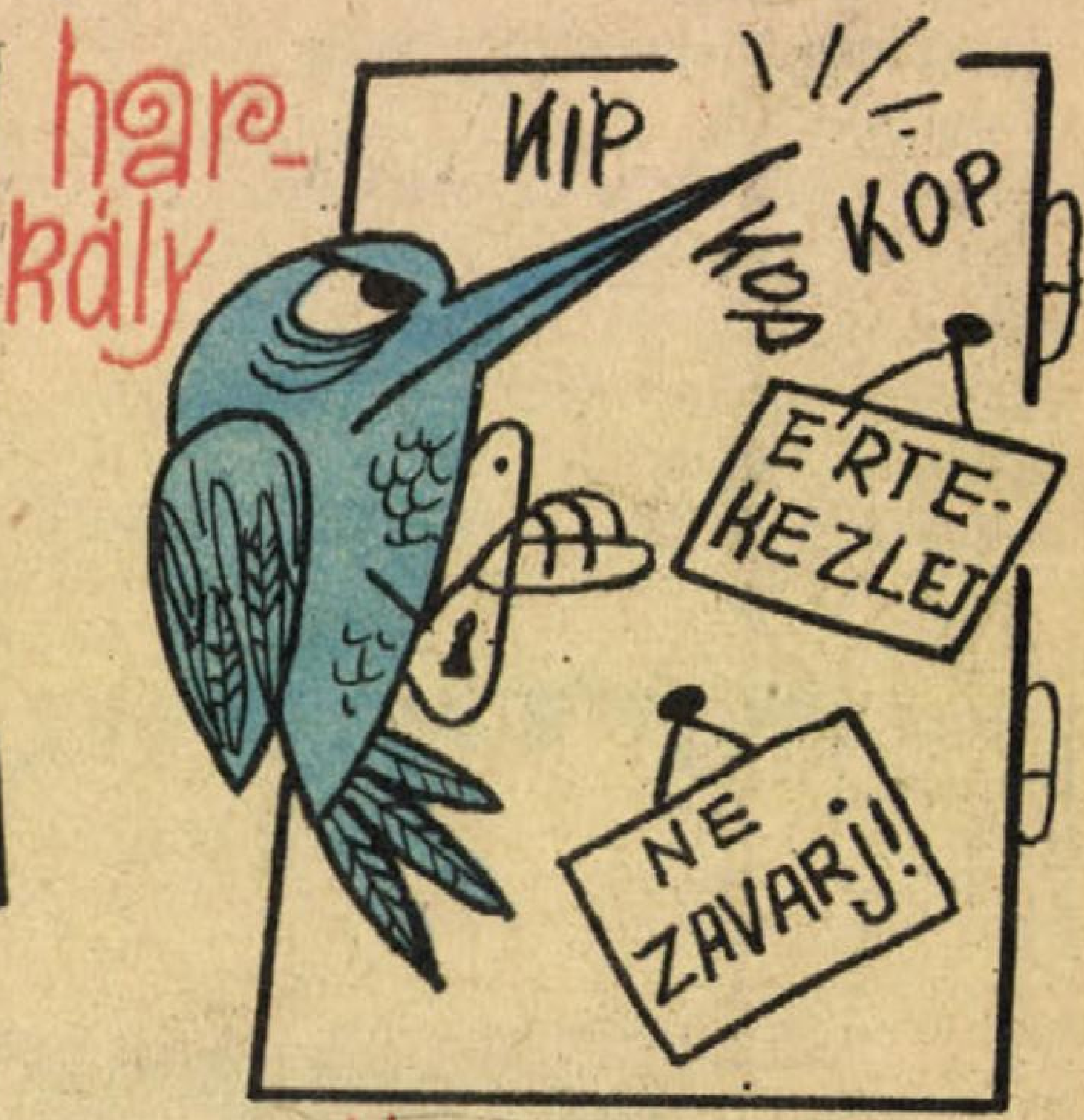
harkály
KIP
KOP
KOP
ÉRTEKEZLET
NE ZAVARJ!

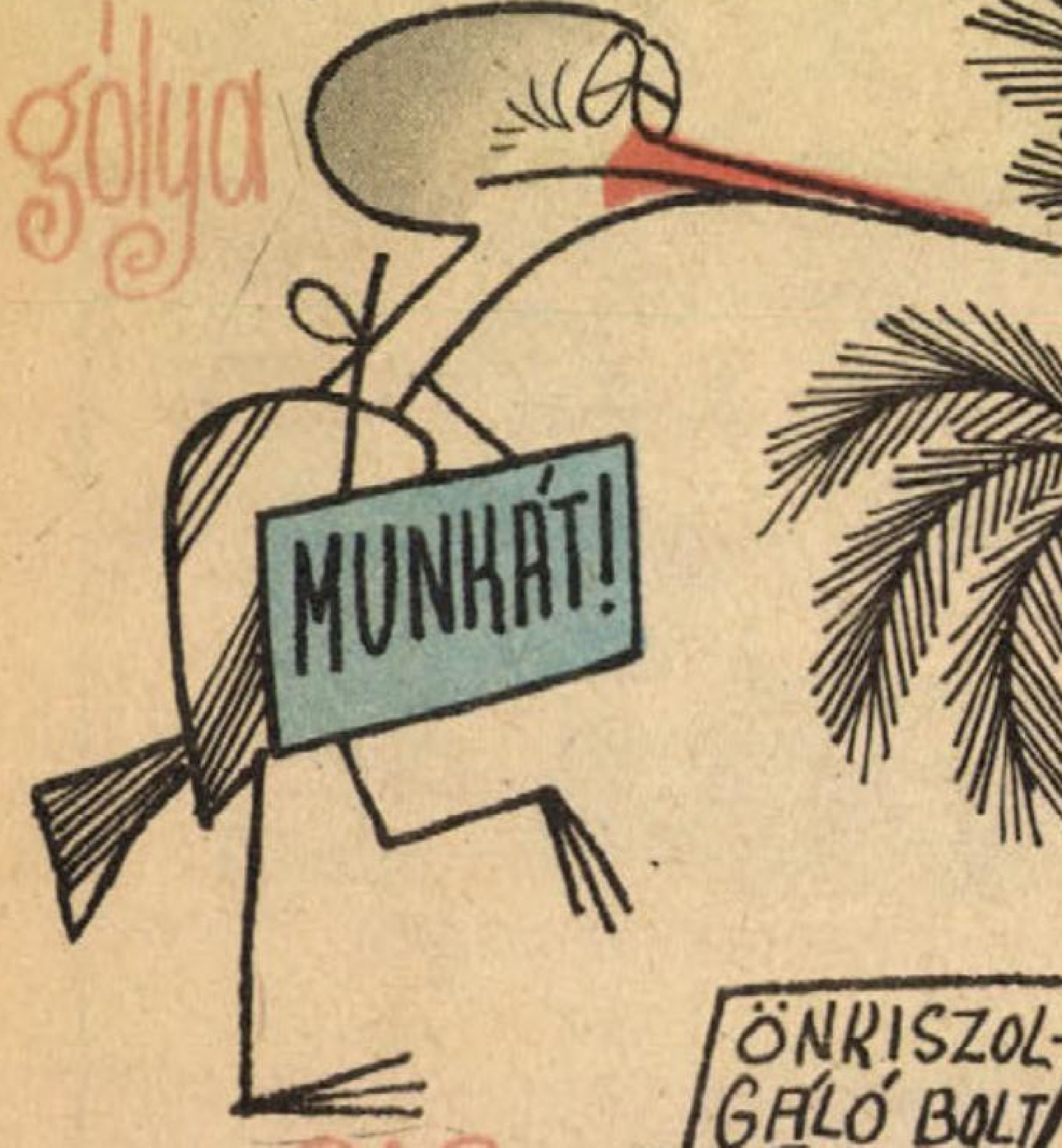
gólya
MUNKÁT!

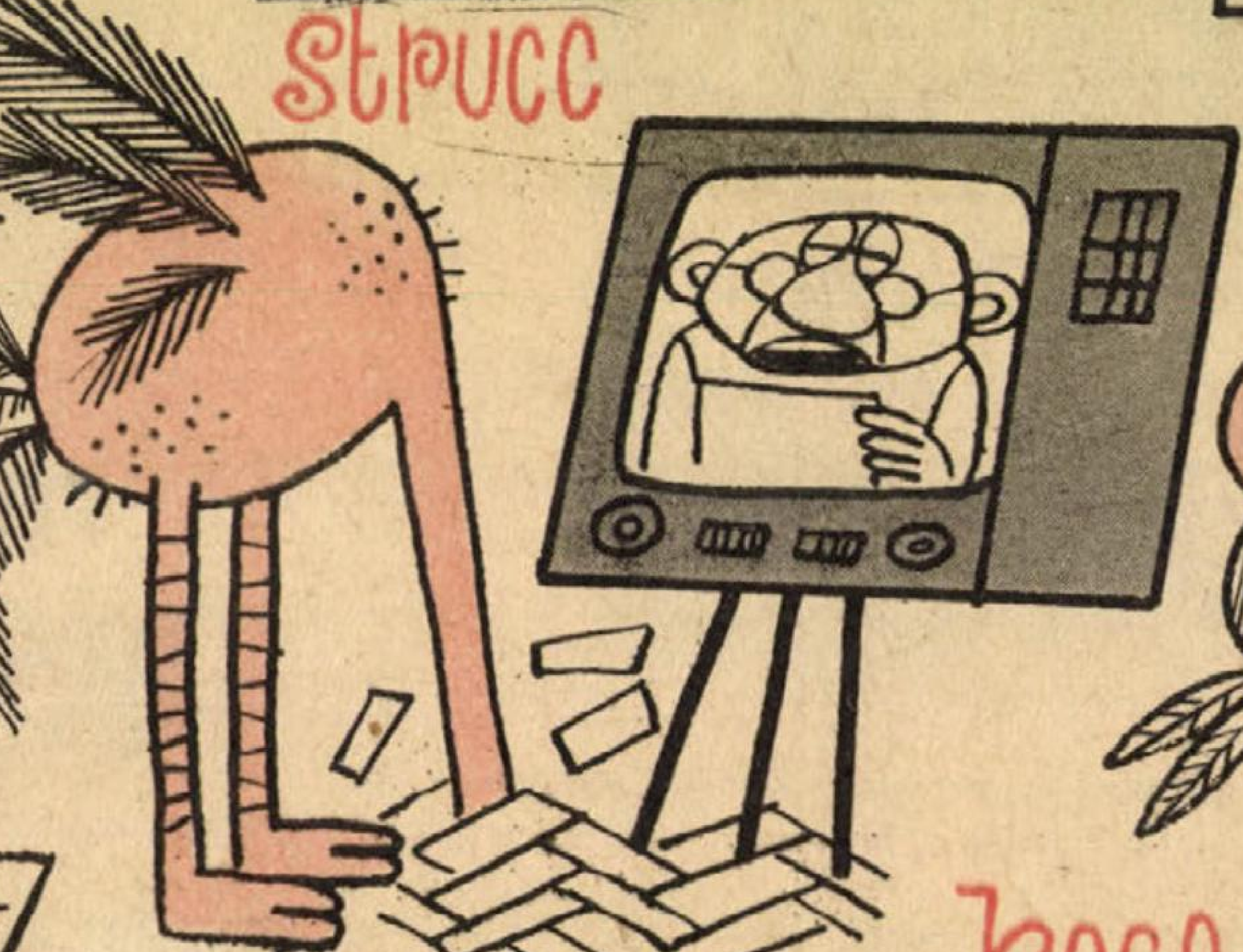

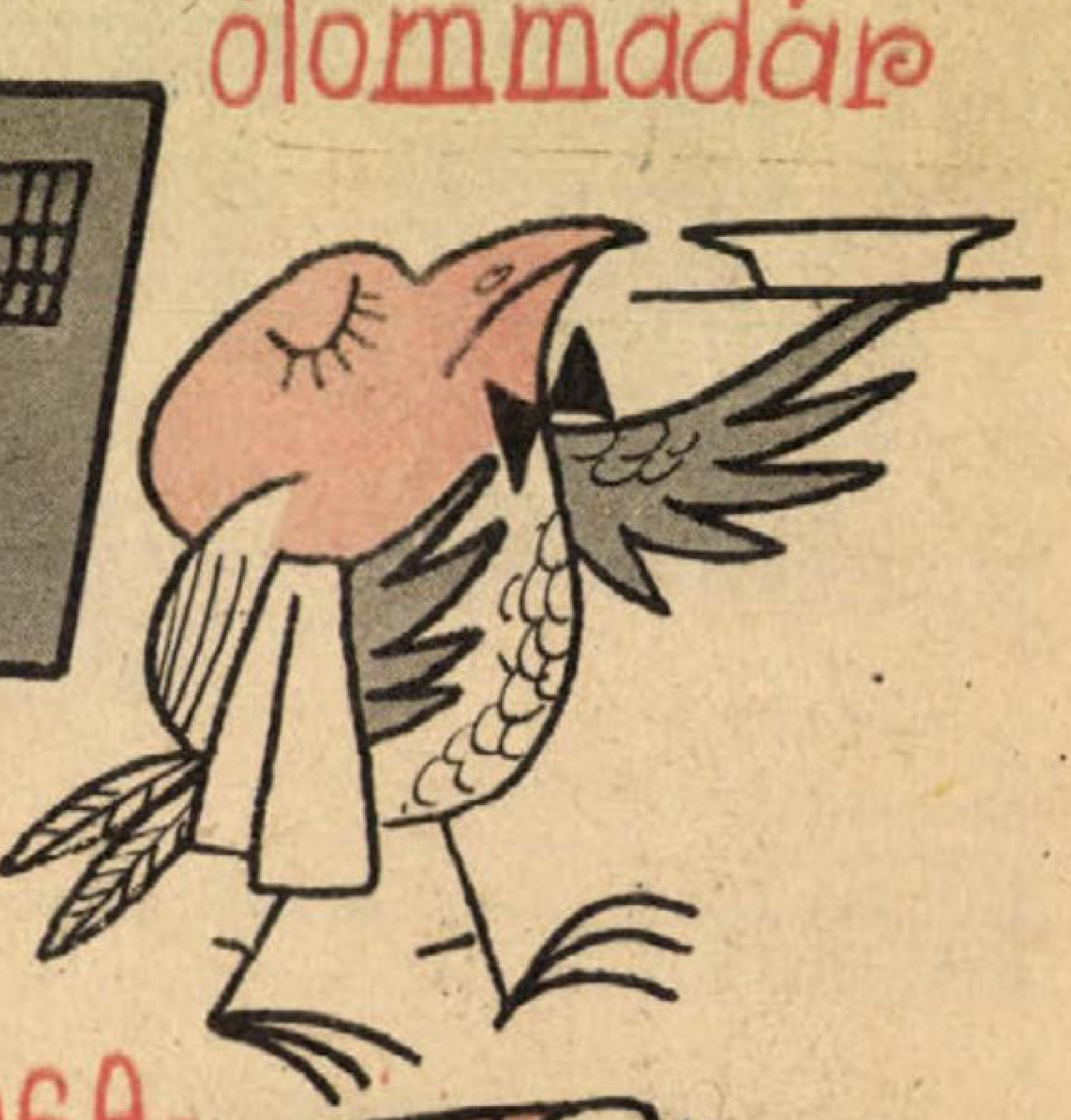

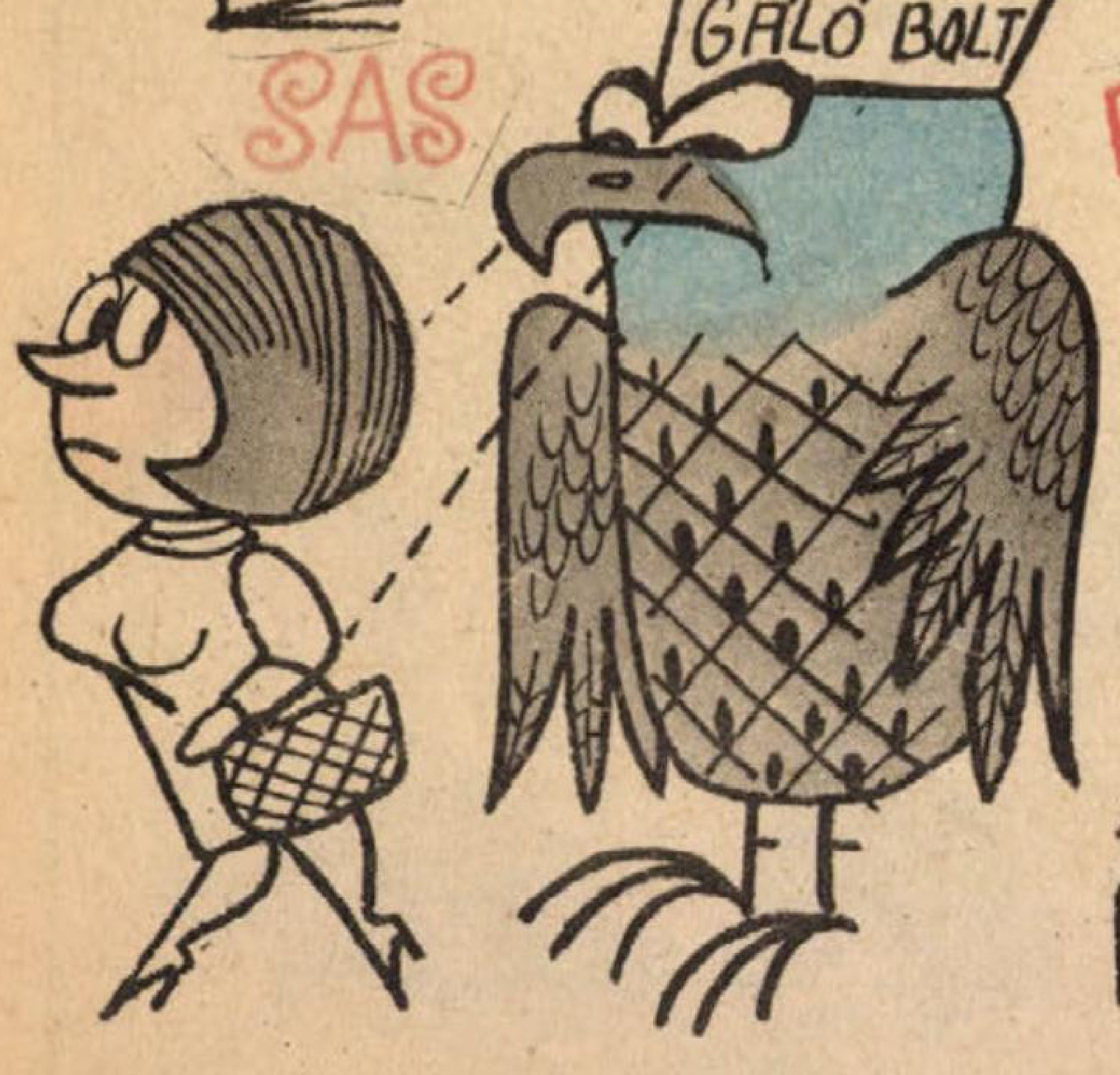
ÖNKISZOLGÁLÓ BOLT
SAS

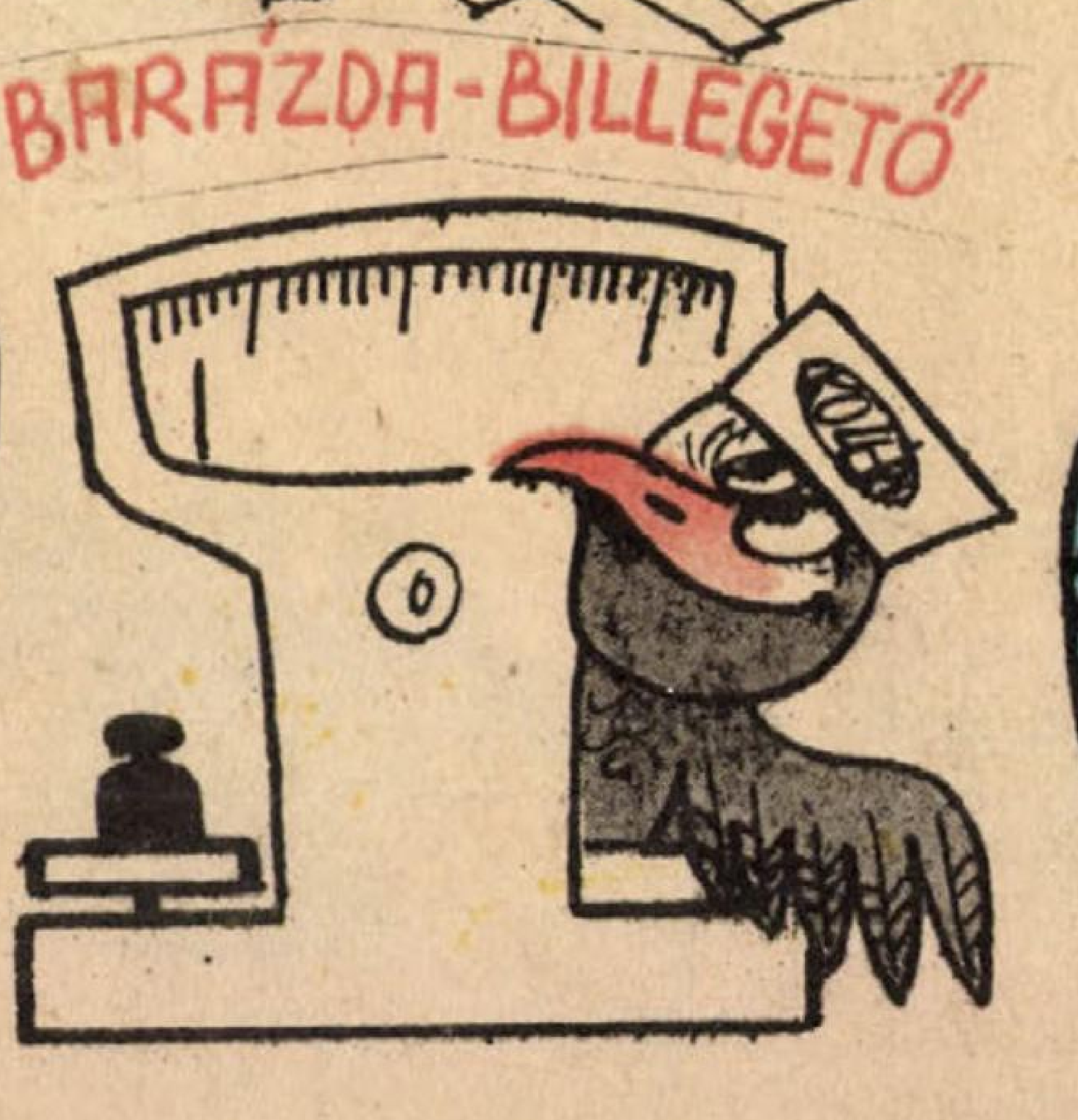
BARÁZDA-BILLEGETŐ

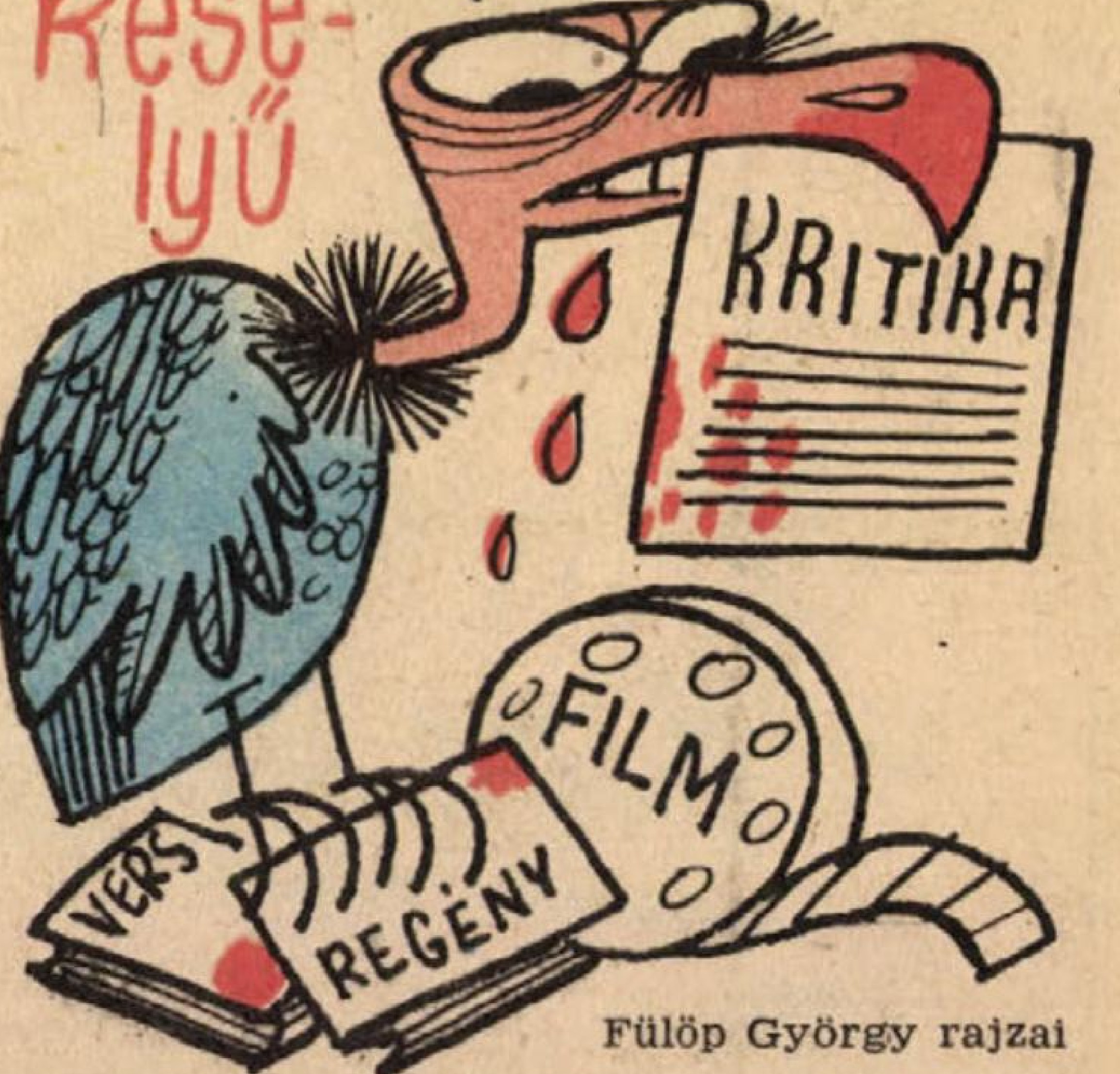
keselyű
KRITIKA
FILM
VERS
REGÉNY

Fülöp György rajzai

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat – Felelős kiadó: Csollány Ferenc – Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14.
Tel.: 335–718. – Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343–100. *142–220 – 67.0379 – Kossuth Nyomda, Budapest
Árusítja a Magyar Posta
INDEX: 25504